OBRIJANE ŽENE #3

BODY PIERCING

POLICE BASTARD

mitologija i religija severnoameričkih indijanaca

BAD INFLUENCE

GRČ

RUDIMENTARY PENI

STRIPOVI

HEADSTREAM

HARMONIJA HAOSA

VIVIsect

RECENZIJE

你们者好 V
 Ц

POZDRAV NA PROSTOM KINESKOM JEZIKU MALO RAZLIČITOSTI......

看见......

Pred vama se nalazi tekst jedne devojke iz Holandije, koja je više od godinu dana boravila u Jugoslaviji kao član mirovne organizacije "Balkan Peace Team". Družeći se sa njom, imala sam priliku više puta polemisati o po jedinim temama, te suprotstavljati ili uporedjivati svoje stavove sa njenim. Tako smo se jednom prilikom dotakli i teme o brijanju, pa pošto mi se njen stav učinio zanimljivim, zamolila sam je da ga i zabeleži u nekoliko reči. I eto, njeno je mišljenje pred vama. Sa njim se ja lično ne slažem, jer depiliranje smatram pre svega higijenskim, a potom i estetskim činom, nikako konformističkim kako je to ona navela; no u svakom slučaju bilo bi veoma zanimljivo čuti još nečije mišljenje na pomenutu temu, pa koristim priliku da pozovem zainteresovane da predstave svoj stav. Prednost imaju pripadnice ženskog pola, što naravno ne znači da i muška mišljenja nisu dobrodošla. Naprotiv, njihovo učešće u ovoj maloj polemici smatraću izuzetno zanimljivim.

"Obrijana Žena" ANDREA

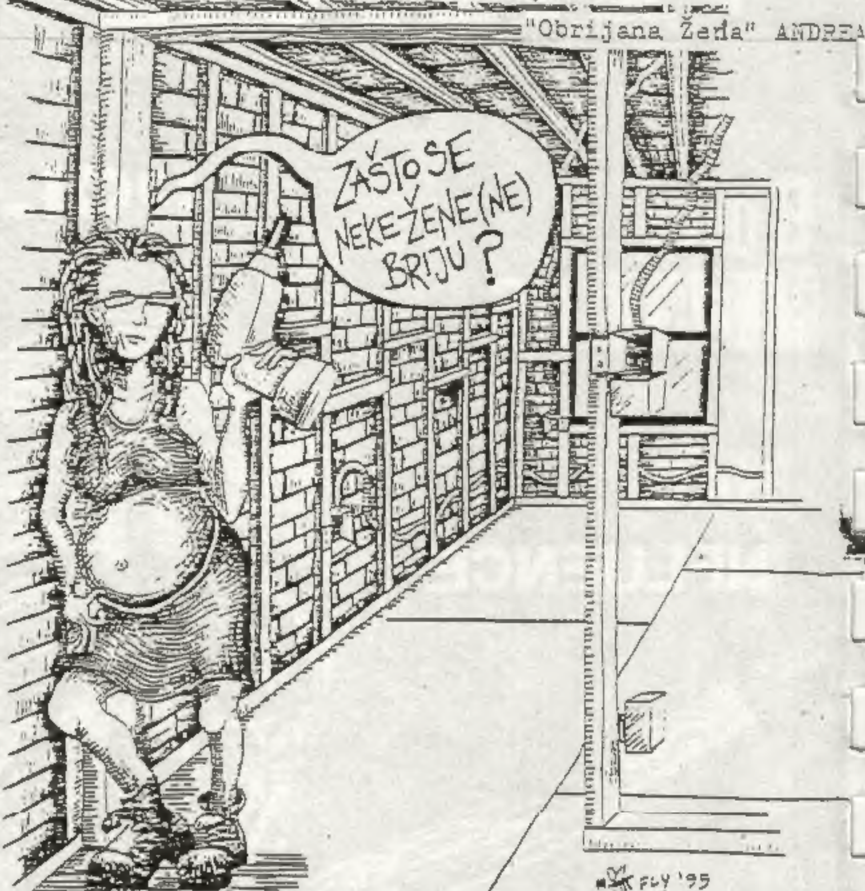

U ovoj zemlji često sam bila suočena sa ovim pitanjem! Izgleda da ovde neobrijane noge automatski povezuju sa pojmom prljavštine, odnosno smatra se da osoba koja ne praktikuje depiliranje samim tim ne održava neophodnu higijenu svoga tela. U zemlji iz koje ja dolazim ne brijanje odredjenih delova tela se prvenstveno smatra delom levičarskog stava, radikalnog i progresivnog koji negira pojam konformizma. To znaci da ideal lepote ne treba povezivati sa konformizmom i stavom "moralne" većine koja svoju pažnju uvek i najpre usmerava ka spoljašnjem izgledu čoveka, svakako u mnogo većoj meri nego ka duhovnim kvalitetima ličnosti. Pitam se da li je to možda glavni razlog zbog kojeg ne brijem noge, pazuh i sl.?! Pretpostavljam da je to samo jedan deo razloga. Onu drugu polovinu predstavlja činjenica da ne želim da se dosadjujem i trošim vreme na brijanje i slične, po meni nepotrebne aktivnosti. Još kad pomislim da je to posao koji treba ponavljati svake nedelje i češće, a proveravati učinak svakog dana! Svakako imam pametnija posla od toga.

A ljudi kojima se ne dopada moje neobrijano telo? Pa, ovo bih pitanje mogla da preformulišem i u: da li ja volim ljude koji me vole neobrijane, ali zar je to tako važno? U svakom slučaju kao završni komentar na temu brijanje ili ne, želela bih istaći da je u pitanju ipak individualni izbor, samo zapamtite: najvažnije je imati izbor!

SANDRA VAN DE BOSSE

POZDRAV SXIMA ------
POLOMILA SAM NOGU NA KIPRU!

POLICE BASTARD

ALRIGHT there Andrea! Thanks for your letter cheers, Sandra has told me about you. As you can see I've got a problem about writing so I hope you don't have a problem understanding this letter.

AT the momment, I'm living in Germany I desided to fuck England off and try somthing new so I brought a Truck and descided to live in the road. The world's a big place so why just live in 1 part of it. I'm back in England just for a short while why I do some repairs to my van and I'm sticking around for the weekend cose Birmingham punx picknic is on, for 3 days then I'm off back to Germany. Huhraa! I'll complement you on your English its a fuck lot better than mine.

Right, on with

Ovo prvo pitanje može biti:a)neprijatno,b)suviše lično,c)zamorno,ili d)tebi možda glupo,ali ja jednostavno želim da saznam zašto si posle toliko godina zajedničkog rada napustio English Dogs? Više je nego očigledno da su oni sa tvojim odlaskom iz benda potpuno promenili stil.Da li je nastao sukob oko toga,odnosno razilaženje u muzičkom smislu izmedju tebe i ostalih članova,ili je u pitanju bilo nešto drugo?Šta misliš o njihovoj muzici danas?

The English Dogs time

Stu-pid:Vreme koje sam proveo sa English Dogsima je bilo super,oduvek sam bio veliki fan tog benda, još kao klinac,ali problemi su se pojavili već na početku pošto sam živeo suviše daleko od njih.To je bio preveliki napor za mene jer sam u medjuvremenu počeo da radim sa Police Bastard,te sam jadan bio angažovan na svim frontovima,non-stop sam bio razjeban.Takodje,postalo mi je previše uvrnuto da se pojavljujem pred više od looo ljudi i to u inostranstvu koliko je English Dogs počeo da okuplja za svojim svirkama.To je postao gotovo profesionalni nivo,a ja sebe nikad nisam smatrao profesionalcem.Više volim gužvu u malim klubovima gde mogu da se osetim delom publike,a ne da budem izdvojen. A što se tiče English Dogs momaka...sjajna gomila lafova!Gizz,gitarista,je sada u The Prodigy.Prodigy su postali punkeri!

wretter tu p

Kada i kako si osnovao Police Bastard?Koliko ja znam to je u početku bio projekat bivših članova Doom i Contempt.Sigurno ste svi fini i zanimljivi momci budući da dolazite iz zaista velikih bendova!?Kako ste se okupili?

bunch of !

Stu-pid:Police Bastard je nastao kada je Contempt, gde sam ja pevao dobio ponudu za turneju.Ja sam tu ponudu prihvatio,ali na žalost samo da bih saznao da neki članovi nisu u mogućnosti za to.Tako da sam pozvao Johna iz Doom na gitaru,Clivea iz Filthkick za bubnjeve,i osnovao novi bend.Malo smo probali i potom otišli na evropsku turneju,a vratili se ovenčani slavom i počeli sa ozbiljnijim radom.Sve je to ispalo onako,kako se uzme.Ja sam nedavno napustio bend tako da oni nastavljaju kao trojka.Sad se odmaram,zezam,a dobio sam i ugovor za novu ploču koja ća se pojaviti negde oko Božića.Dakle,snimaću novi LP pod imenom Sensayuma,u kome su pored mene Gizz i Pinch iz English Dogs i Ross iz G.B.H.,pa ćemo kasnije tokom godine videti kako će taj projekat proći.

-Hunting Yeo

stard afterwards P. B. was

Inate"Traumatized"LP,split LP sa A38,split CD sa Defiance(to je sve što ja znam o vašim dosadašnjim izdanjima,pošto na žalost nisam imala prilike da čujem sav taj materijal).Reci mi nešto više o ovim izdanjima?Šta ste još do sada objavili i za koga?

view

Stu-pid:Te tri ploče Police Bastard za koje ti znaš su sve što smo izdali,uz još gomilu pesama na raznim LP kompilacijama.Contempt su uradili dva LP-ja:"Live in Hagen"i"Still fighting on",kao i tri singla.English Dogs:"What a wonderful feeling to be fucked by everyone"i"Worlds enraged",tu sam pevao,ali sam otišao iz benda pa su obrisali moj glas.Uskoro izlazi i novi singl(čiji singl?!-prim. Bojan).Ima tu još par stvari,ali ovo su ipak najbolje.

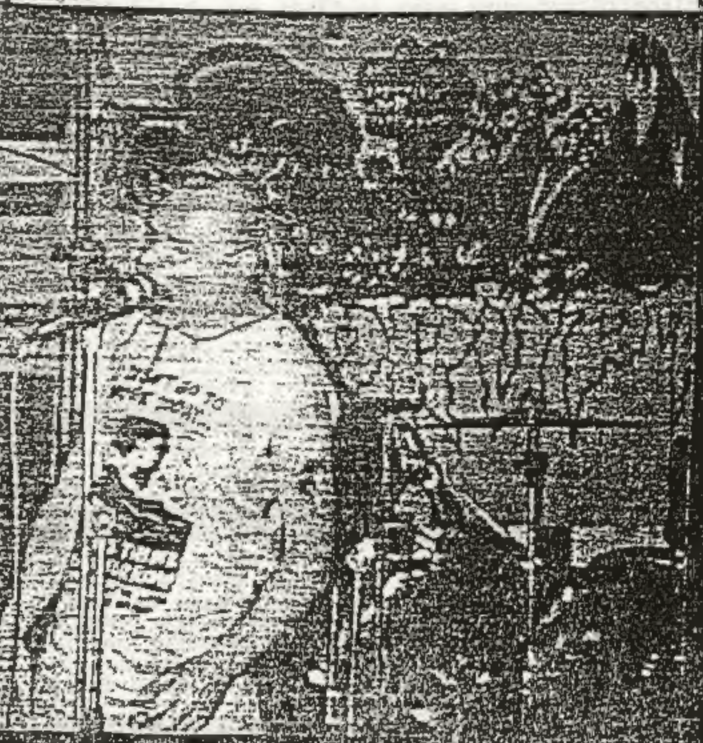

Čini mi se da voliš da saradjuješ sa drugim bendovima. Da li bi mogao da mi kažeš nešto više o Defiance i A38?O tim bendovima ne znam baš puno, osim da su Defiance nastali od nekih članova Resist i Deprived(dva benda koja jako volim!),a da su u A38 neki bivši članovi Econochrist.Kako si baš sa njima uleteo u šemu za split albume?

Stu-pid:Saradnja izmedju bendova i ljudi je ono što pokret čini jakim.A38 žive u Bremenu,u Nemačkoj,to su dva Amerikanca iz Christ on Parade/Econochrist,i dva engleska punkera.Defiance su jedan od mojih omiljenih bendova iz Amerike,pa ti ne mogu puno pričati o njima.Upoznao sam ih,i fini su to momci.

Svirali ste sa Oi Polloi.Pretpostavljam da je to bila zajednička turneja,pa mi reci nešto o tome... Koliko ste koncerata svirali zajedno?Verujem da je divno iskustvo svirati sa tim ljudima...

Stu-pid:Oi Polloi su mi vrlo bliski prijatelji već godinama.Veoma su aktivni,rade mnogo posla za"Anti fascist action"što je sjajno.Sa njima smo odsvirali 24 koncerta u Evropi.i bilo je jako zabavno.To je jedna od mojih omiljenih turneja-pune dvorane, mnogo lepih uspomena!

Kaži mi nešto o vašim koncertima.Da li Svirate često?Kako izgleda atmosfera na vašim nastupima?Da li je nekad bilo nekih problema ili tuča?

Stu-pid:Koncerti koje smo radili su svi bili super isprva su ljudi dolazili,a mi smo bili veoma agresivni,i to ih je odbijalo;Sada ipak svi znaju za nas,tako da znaju šta da očekuju na koncertu Police Bastard.Videće sve ujedinjene,bliske prijatelje istih političkih ubedjenja,a nikada nikakvih problema.Nema mnogo smisla da Police Bastard sviraju u non-punk dvorani,mi sviramo samo pred punkerima, jer ipak teško možeš da zamisliš"normalne"ljude kako skaču na našim koncertima,pljuju se i urlaju anarho parole,ha,ha!U Evropi sviramo uglavnom po squatovima i omladinskim centrima,dakle radimo isključivo DIY koncerte zato što podržavamo ideju da je punk underground pokret koji pripada punkerima. Ako želiš da se stvari menjaju i kreću u pravom smeru,moraš podržati i biti podržan od svog sopstvenog pokreta.To je jedina bitna stvar,a ne koje bendove voliš i sl.već je bitno stvaranje novog sveta bez podela,nasilja,predrasuda i rata.U ovom svetu mi nismo ti koji prave probleme,ali smo primorani da živimo u njemu iako ga ne želimo.Dakle, ako želimo ikakvu promenu,veoma smo potrebni jedni drugima.Ja izlazim da bih se upoznao sa novim ljudima i da se zabavim,koga boli kurac da pravi probleme?!Stari punk moto je:"Radi sve što želiš,ali nemoj nikog da povrediš".

Engleska anarho scena ima dugu tradiciju;U stvari anarho punk je rodjen u njoj,i upravo to je razlog zašto najviše volim engleske bendove.Reci mi šta se danas dešava sa engleskom anarho/DIY scenom?Koje bendove najviše voliš da slušaš?

Stu-pid:Wow,kakvo pitanje!Anarho punk je rodjen u svakoj zemlji,svaka zemlja ima svoje specifične probleme(kao tvoja recimo).Mogao bih jako mnogo da pišem o ovome.punk je protest,ovaj pokret ti omogućava da vičeš na sav glas o onome što ti ide na kurac.Britanske vlasti su na punk oduvek gledale s prezirom,a na obične ljude su se posrale i oduzele im lične slobode.Uvodjenjem nove politike 1979 (koje politike?!-prim.autor)sa konzervativnom vladom,gurnulo je ljude u nevolju,jer su svi uvideli da se bogati još više bogate na račun radničke klase.Što se muzike tiče ima gomila bendova koje volim previše da nabrajam,ali izdvojiću Oi Polloi,The Varukers,Pain,itd...

Da li si ti lično(ili neko drugi iz benda)ikada imao probleme sa policijom?Da li si ikada bio uhapšen?Mi ovde živimo u pravoj policijskoj državi,i želimo da verujemo da na nekim drugim mestima ljudi imaju više slobode i manje posla sa policijom. Kakva je situacija u vezi sa tim pitanjem u tvom gradu,i u Engleskoj uopšte?

Stu-pid:Ovo osmo pitanje je malo teže za odgovaranje pošto ostatak benda nije ovde,a mislim da im se ne bi svidelo da odgovaram umesto njih.Što se mene tiče,par puta sam bio osudjivan,ali to bih zadržao za sebe.Što se policije tiče,imao sam iste probleme kao i svako ko krši zakon ili učestvuje u demonstracijama.Jebo sve njih i svaku vlast!

Kakav je tvoj stav o alkoholu i drogama?Da li si nekada imao iskustva sa nekom drogom,i šta o tome sada misliš?Da li"lake"droge treba legalizovati?

Stu-pid:Droge,pa ne bih kritikovao nikoga,neka svi rade ono što žele,sve dok to ne zasmeta prijateljima ili porodici.A kada se to dogodi,to ne treba tolerisati.To je loša strana.Lake droge treba legalizovati,ako je tako u Holandiji-zašto ne bi svuda?!Što se alkohola tiče,meni njega nikad nije dosta!Čini me srećnim,druželjubivim,volim da se usvinjim i da se zezam.

Kada si prvi put došao u kontakt sa Punk pokretom i kako se to dogodilo?Na koji način je Punk muzika pronašla put do tvog mozga i tvoje duše?

Stu-pid:Postao sam punker sa 14 godina,nakon što sam prvi put čuo Sex Pistols.Buntovnička priroda punka je ono što me je najviše privuklo.Moji ortaci koji su bili mnogo stariji od mene imali su bend,što je mene jako uzbudjivalo,pa sam počeo da putujem unaokolo sretajući mnoge ljude,ljude koji misle isto kao i ja,svi ujedinjeni svuda u Engleskoj,a punk muzika je bila tako jebeno moćna i iskrena da sam ja jednostavno želeo da postanem deo tog pokreta.Sa 15 godina sam osnovao svoj prvi bend-The Callobrators.Sada imam 30 godina što jasno govori da je sve to ostavilo i još uvek ostavlja jak utisak na mene.Ljudi na sceni su najbolji najpažljiviji,najlojalniji i najinteresantniji ljudi koje možete sresti ili želeti da sretnete u 'normalnom' životu.

Daj mi neke lične podatke o sebi i o članovima benda;npr.koliko godina imate,da li ste oženjeni,gde živite i od čega,kako provodite dane,koja interesovanja imate,hobiji...?O čemu sanjaš(dok spavaš i dok si budan),na šta prvo pomisliš kada ujutro otvoriš oči?Šta voliš/mrziš,da li se nečega plašiš?

Stu-pid:John iz Doom ima 25 godina,Clive 24,Chris 2o,a ja imam 29(uh,pardon,3o,jebo te,zamalo da te slažem!).Niko nije oženjen,niko nema dece.Ja sam se trenutno preselio u Belgiju,pa ću ići u Španiju, pretpostavljam da me možeš nazvati putnikom koji luta svetom tražeći avanturu.Ostatak benda živi u Birminghamu i svi su na socijalnoj pomoći.Bore se sa preživljavanjem.Hobiji:fudbal,filmovi,čačkanje nosa,piće,čitanje.Prva stvar na koju ujutro pomislim čim otvorim oči je ljubav.Srećna i bolna.Sanjam nasilje,stare prijatelje,paranoju.Volim zabavu, žurke,dobre ljude.Mrzim nasilje,ljude koji loše govore o drugima iza njihovih ledja(hm,onda sumnjam da bi bio oduševljen situacijom na"našoj"sceni-prim.autor),lažne ljude.Plašim se policijske države, fašističkih diktatora,surovosti prema životinjama.

Šta misliš o Class War-u?Da li pomažeš i podržavaš njihov rad,i da li veruješ da su oni dovoljno jaki da promene nešto konkretno?Da li veruješ u ideju stvaranja besklasnog društva,bez socijalnih razlika, vlasti i opresije centara moći?

Stu-pid:Podržavam Class War,ali ne u svim pogledima. Moj stari bend Contempt je uradio gomile benefit koncerata za njih.Mrzim bogate,ali neki iz radničke klase bi radije pokrali svoje ljude nego bogataše.Tamo gde ja živim,zbog lo funti napadaju stare ljude i ostavljaju ih pretučene na ulici.Ne želim da se borim za takve ljude.Siromašan ili ne, ipak moraš imati ponos i moral.

Pretpostavljam da si bar jedan deo svog života proveo u squatu.Da li je moguće živeti u jednoj takvoj zajednici,okružen velikim brojem ljudi,a ipak imati dovoljno prostora za sebe i svoje lične aktivnosti?Reci mi nešto o squatiranju u Engleskoj?

Stu-pid:Živeo sam i bio u puno squatova,volim osećaj zajedništva u njima-svi se bore za istu stvar. Squatovi u Nemačkoj su stvarno dobri,deluju vrlo organizovano.U Engleskoj se većina starih zgrada ruši,a uvodjenje"Criminal Justice Bill-a"je squatiranje učinilo nezakonitim.Medjutim preostalo je još par squatova.Kada je squatiranje postalo otežano,nekih 25oo ljudi je počelo da živi u kombijima,kamionima i busevima-na drumu.To su"new age travelleri",slobodni od gradova.Ali,sad je i ovaj način života ugrožen,pa su ljudi poput mene prinudjeni da žive izvan Britanije ukoliko žele miran život bez sve prisutne policije.

Tvoji omiljeni fanzini?

Stu-pid:Punk Shoker,Control,Bugs & Drugs,i gomila drugih...

Da li sam ja prva osoba iz Jugoslavije koja te je kontaktirala?Da li znaš nešto o našoj Punk/HC sceni?Koliko si upoznat sa ratnim i političkim dogadjanjima u našoj zemlji?

Stu-pid:Da,ti si(osim Sandre)prva osoba iz YU koja me je kontaktirala,tako da ne znam baš mnogo o HC//punk sceni kod vas.Što se rata i politike tiče, znam samo ono što kažu u tv izveštajima,a njima ne verujem;Verujem samo onome što čujem od ljudi kao što si ti,tako da me cela situacija kod vas veoma zanima.Piši mi o tome više...

Planovi za budućnost Police Bastard-a?Da li će u skorije vreme biti novih izdanja/koncerata/turneja?Da li postoji šansa da vas jednog dana vidimo i u našem delu sveta?

Stu-pid:Police Bastard će dalje nastaviti bez mene,a ja ću raditi sa Sensayuma o kojem ću ti više pisati ukoliko ostanemo u kontaktu.Zaista bi voleli da dodjemo kod vas,da sviramo i da se zezamo.

Poruka za kraj?Nacrtaj nešto čak i ako ne znaš da crtaš jer je to mala tradicija u našem fanzinu! Hvala!

Stu-pid:Moja završna reč je:pozdrav svim čitaocima i ljudima u YU,nadam se da ću vas sve videti 1997! Hvala za intervju,izvini zbog rukopisa i dugog čekanja na odgovore,bilo je mnogo pitanja.Sve najbolje.

Love Stu-pid

crap picture but I'm not good at drawing

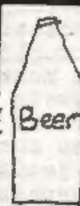

VELIKO HVALA+POZDRAV! UROŠU SMILJANIĆU NA IZUZETNOM PREVODU OVOG INTERVJUA, KAO I NA POKAZANOJ VOLJI I SPREMNOSTI DA POMOGNE OBRIJANIM ŽENAMA!

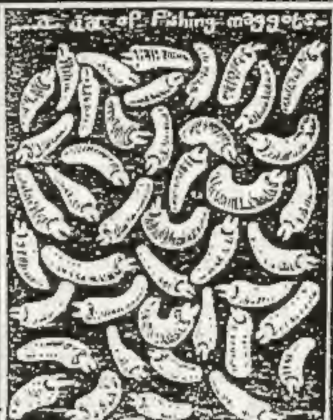

JAY

Rudimentary Peni

O JEDNOJ TAKVOJ LEGENDI I SVOJEVRSNOM FENOMENU KAO ŠTO JE RUDIMENTARY PENI, U JAVNOSTI SE ZNA VEOMA MALO - KOD NAS GOTOVO NIŠTA. KAO VELIKI POŠTOVALAC OVOG IMENA, INSPIRISANA NEZAUSTAVLJIVOM ZNATIŽELJOM, BACILA SAM SE U POTRAGU ZA SVIM MOGUĆIM DOSTUPNIM IZVORIMA INFORMACIJA, I TAKO UZ POMOĆ JEDNOG STAROG BROJA MAXIMUM R'N'R-A, DETALJNOG IŠČITAVANJA TEXTOVA NA UNUTRAŠNJIM OMOTIMA NJIHOVIH SINGLICA + ALBUMA, KAO I PUTOVANJA KROZ INTERNET (VELIKO HVALA + POZDRAV MEDI) STVOREN JE TEXT KOJI ĆETE ČITATI NA OVIM STRANICAMA. BUDUĆI DA MI JE NJEGOVO UOBLIČAVANJE PRIČINILO OGROMNO ZADOVOLJSTVO, UMIRIVŠI MOJU POČETNU ZNATIŽELJU, OPRAVDANO VERUJEM DA ĆE ISTO TAKO UTICATI I NA VAS.

Početkom osamdesetih godina formirana je izdavačka etiketa CRASS RECORDS, nastala kao jedan od značajnijih i najuspešnijih rezultata mnogobrojnih kreativnih aktivnosti grupice ljudi okupljene oko prvog i najuticajnijeg političkog punk benda CRASS, zaslužnog za izgradjivanje alternativne struje unutar i naspram alternative punk pokreta-anarcho punk scene koja i danas predstavlja otpor onoj drugoj, takozvanoj "komercijalnoj" strani punk scene, i koja i u devedesetim godinama sa neposustalom upornošću okuplja i združuje pojedince i grupice sa svih kontinenata, pa i iz najudaljenijih delova sveta u razmeni idealističkih osećanja uobličenih kroz ideološku komunikaciju prenošenu putem muzike kao univerzalnog, opšte-razumljivog jezika, te samim tim najupečatljivijeg i najuspešnijeg sredstva sporazumevanja i povezivanja. CRASS RECORDS je bio glavni predvodnik inicijator i pokrovitelj svemu što je imalo dodirnih tačaka sa idealističkim emocijama, anarchističkim pogledima na svet i punk-om, pa je tako okupljao, podržavao i pomagao bendove koji su se uklapali u pomenute pojmove, što je zapravo i bio osnovni razlog pokretanja etikete. U ovoj kući u saradnji sa CORPUS CHRISTI inicijativom rodjen je gerilski riff-rock koji se mogao definisati u opsegu prljavog pop-punka ZOUNDS-a + THE MOB-a, do besne destilacije bele buke THE CRAVATS-a.

Najupečatljiviji, najmisteriozniji, najbizarniji i najtragičniji pripadnik te gerile prepoznatljiv je pod imenom RUDIMENTARY PENI.

Tri člana ove porodice: Jon Grenville (bubanj), Grant Brand (bas) i Nick Blinko (vokal+gitara) isplivali su iz anonimnosti i skučenosti rodnog grada Watforda (Engleska) skrenuvši pažnju na sebe furioznim ispaljivanjem adrenalina, kanalisanim kroz njihovo prvo oglašavanje u svetu podlih gitara i nesputanih emocija; kroz EP jednostavno nazvan "Rudimentary Peni" koji je objavljen 1981. godine, a koji će postati plan i šema kompletnog budućeg stvaralačkog opusa. Pod okriljem CRASS RECORDS-a, a potom i CORPUS CHRISTI etikete, RUDIMENTARY PENI nepokolebljivo krči put svom neobičnom izražavanju; realizuje drugi EP pod nazivom "Farce" 1982. godine, a već sledeće, dakle '83. i svoj prvi LP "Death Church" koji je dospeo na prvo mesto NMI-jeve liste nezavisnih ostvarenja, i od tada pa do današnjih dana, RUDIMENTARY PENI označava kultnu pojavu u istoriji anarcho-punk scene, gotovo jednako značajnu koliko i CRASS, praćenu, sada u devedesetim, već povećim krugom fanatičnih poklonika i sledbenika iz Vel. Britanije, Amerike i ostalih delova sveta. Oba materijala, i "Farce" i "Death Church" kompletiraju i uobličavaju zvuk benda koji sazreva u još napetiju, žešću i neurotičniju fizionomiju od prvog EP-a. Medjutim, sasvim neočekivano bend upada u klopku nemilih okolnosti koje sasvim prekidaju energični tempo rada kojim je startovao, i nastupa pauza od čitavih šest godina prouzrokovana najvećim delom Grantovom dugom, nemilosrdnom i strahovitom borbom sa velikim C tumorom koji predstavlja mrežu od više tumora raspoređjenih po različitim delovima tela. Tihe senke zaborava koje polako zaklanjaju bend, bivaju na trenutak osujećene 1987. godine kada CORPUS CHRISTI odlučuje da uradi reizdanje Penijeva prva dva singla, koji se pojavljuju u formi albuma nazvanog "THE EP's OF RUDIMENTARY PENI" a koji donekle ponovo skreće pažnju javnosti i usmerava je na bend.

1989. godina označava novi početak za RUDIMENTARY PENI i povratak u velikom stilu putem drugog studijskog LP-a "Cacophony" koji je svojom pojavom momentalno savladao zastoj i mrtvu tačku na kojoj je bend obitavao, a isto tako označio i Grantovu herojsku pobedu nad strašnom bolešću. Atmosfera koju kreira "Cacophony" LP deluje još složenije i bizarnije od prethodnih ostvarenja. Grantov bas se obrušava bez ikakve kontrole i svaki kutak takta pretovaren je njegovom linijom. Statičnu liniju bas gitare naizmenično napadaju Jonov nepokolebljiv i odlučan bubanj i Nickovi vokalni juriši. Što se tematike albuma tiče, "Cacophony" je bizarna dokumentacija patnje, bola, straha, otudjenosti i bolesti. Kao kompletni autor tekstova na ovom materijalu potpisan je isključivo Nick Blinko, za razliku od prethodnih ostvarenja na kojima je podjednako učestvovao i Grant. Oni momenti koji se tiču tekstualnog dela albuma a koji govore o bolesti posvećeni su piscu HP Lovecraftu koji je umro od raka u 48-oj godini života. Medjutim, iako se ti tekstovi odnose na Lovecraftovu bolest, sasvim je očigledno da se

RUDIMENTARY PENI

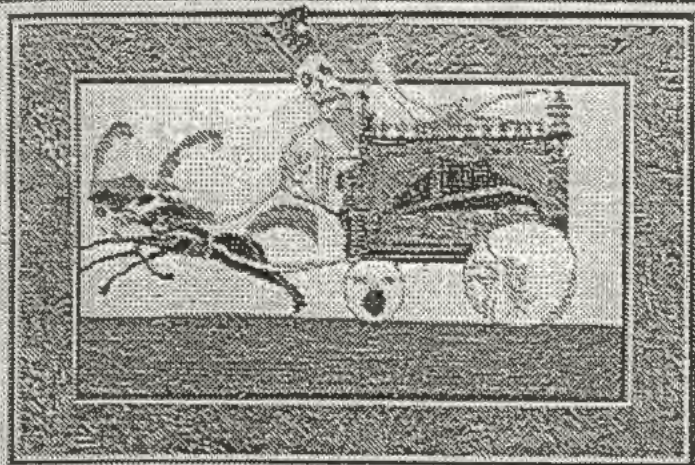

POPE ADRIAN 37TH PSYCHRISTIATRIC

tiču i Granta, odnosno da su posvećeni ujedno i njemu, budući da se mogu podvući jasne paralele izmedju njegovog i piščevog stanja, zapravo činjenice da su obojica prošli kroz isto iskustvo, samo sa drugačijim završetkom. Generalno gledavši, za tekstove RUDIMENTARY PENI bi se moglo reći da su neka čudna kombinacija Šekspirove retorike, srednjevekovne intonacije i Lovecraftovog sugestivnog tumačenja straha, i takvo monstruozno poetsko biće najupečatljivije zaživljava upravo na ostvarenju kakvo je Cacophony". Čini se da je Nick Blinko iskoristio Lovecrafta kao simbol i metaforu za život uopšte. Lovecraft je duboko osećao da postojanje zahteva neprekidnu borbu. Nickov konačni utisak o životu je da je on zapravo veoma banalan, i da se ne poklapa sa očekivanjima. Ipak, uprkos sumornom, donekle čak neutešnom pogledu na život, uočljiva je i odredjena doza humora koja se prikrada unutar benda, i taj razdor suprotnih osećanja i pogleda je možda suština same kontradiktorne prirode RUDIMENTARY PENI, ili barem bitna linija koja profil ovog benda upravo i čini tako posebnim i specifičnim.
Nažalost, ispostavlja se da je "Cacophony" samo na trenutak vratio RUDIMENTARY PENI na staru poziciju, da bi odmah nakon objavljivanja albuma bend ponovo zaronio u tišinu i potpuno ćutao tokom narednih šest godina. U tom periodu mrtvila, od '89. do '95. godine OUTER HIMALAYAN je reizdao "Cacophony" LP 1993. godine na CD-u, a naredne i prvi LP "Death Church" takodje na disku. Razlog ponovnog povlačenja benda je ovoga puta Nickovo zdravstveno stanje, tačnije psihičke tegobe koje su prouzrokovale dugotrajno lečenje i pritvor u institucijama za mentalno zdravlje tokom kojeg je Nick podvrgnut mnogobrojnim metodama i tretmanima koji su uključivali čak i elektro-šokove. Kao posledica Nickovog iskustva i želje da ono što mu se tokom lečenja dogadjalo uobliči u neku kreativnu formu i isporuči je javnosti, nastaje album "Pope Adrian 37 th" koji izlazi septembra meseca '95. godine. "Pope Adrian 37 th" je specifičan po tome što se veruje da je to jedini punk album snimljen u okolnostima oporavka jednog člana benda od pritvora u mentalnoj instituciji. Glavna tema ovog ostvarenja i njegova suština tiče se obmane koju je Nick iskusio tokom perioda hospitalizacije, i preispituje psihijatrijsko lečenje i tretmane koji se primenjuju usled mentalnih oboljenja. Muzički, ovaj uzbudljiv i fascinantan materijal isporučen je u stilu brzog, oštrog i zajedljivog punk-a koji podseća na stil bendova poput Shivelling Shirts i Art Attacks.
U periodu objavljivanja četvrtog studijskog LP-a, pojavljuje se i Nickovo prvo litararno ostvarenje, polu-autobiografski roman pod nazivom "Primal Screamer" koji tumači punk scenu iz autorovog ugla, ali isto tako predstavlja i svedočanstvo o njegovim psihičkim problemima i ličnim iskustvima tokom dugotrajnih pritvora i primenjivanja terapija u medicini poznatih pod terminom "Primal Scream", pa otuda i ime dela. Ovaj roman takodje sadrži niz pojedinosti o haosu, zbrci i tragediji iz koje je iznikao izuzetan rad RUDIMENTARY PENI, i koji su sve ove godine bili zapravo zaštitni znaci benda, ili pak njegove muze. "Primal Screamer" je po kritikama proglašen za najbolje delo ikada napisano o punk-u, što nije nimalo neobično budući da je njegov autor upečatljiva ličnost pomenutog žanra. Ono će pobuditi pažnju svakog ko je zainteresovan za istorijat punk pokreta ili pak za upoznavanje sa "savremenim" metodama "moderne" medicine koja se i na kraju dvadesetog veka najčešće oslanja na skalpel. Roman je obogaćen fascinantnim likovnim radovima samog autora koji se visoko kotira u svetu punk avangarde, i nominovan je za nagradu "Booker Prize" jer se ovo štivo može smatrati ozbiljnim pretendentom na dobijanje kultnog statusa.
Poslednje vesti koje se mogu čuti o RUDIMENTARY PENI, vezane su za glavnu figuru benda Nick Blinka, i odnose se na njegov ponovni pritvor i zatočeništvo u psihijatrijskoj bolnici na duži vremenski period zbog novih zdravstvenih problema. Tanka je linija izmedju genijalnosti i ludila-opšte je prihvaćeno mišljenje, a ponekad se ti pojmovi možda i prepliću, uzajamno podstiču, i združeni daruju svetu jednu strasnu, bolno iskrenu i upečatljivu, zastrašujuće sugestivnu, suludo snažnu, možda suviše posebnu i drugačiju formu umetnosti koju ovozemaljsko društvo još uvek nije spremno da razume i prihvati. Kompleksna priroda Nick Blinka deluje kao da potiče iz nekog drugog, nedokučivog sveta.

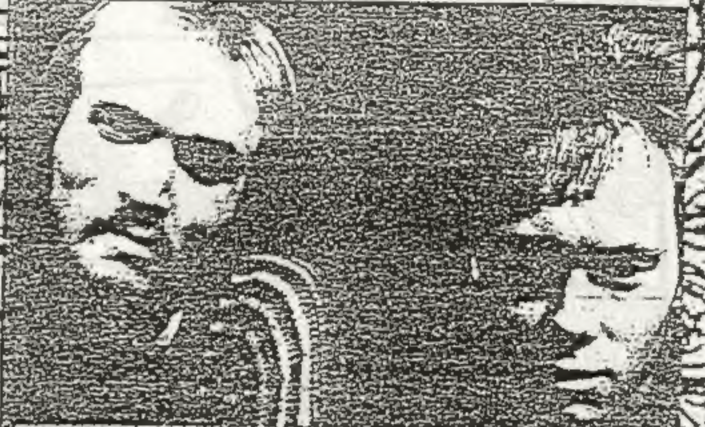

RUDIMENTARY PENI: (L-R) Grant and Jon (photo Greg Freeman)

Od samog svog rodjenja RUDIMENTARY PENI se suočavao sa tragičnim preprekama koje su kočile njegovu progresivnost, no bend se svaki put dokazao dovoljno stabilnim i spremnim da se izbori sa svim iskušenjima, da iz njih iscrpi one najupečatljivije momente i iskoristi ih u svoju korist podstičući time originalnost svog delovanja. S'toga nema razloga sumnji i strahu da RUDIMENTARY PENI i iz ove bitke neće izaći kao pobednik.

INTROVERTNOST je po definiciji okrenutost samome sebi, svetu unutrašnjih dogadjaja; po psihoanalizi, to je libido okrenut unutra. Introvertan tip čoveka je onaj kod koga su mišljenje, osećanje i volja pretežno upravljeni prema njegovom unutrašnjem svetu, i on više ceni subjektivne od objektivnih vrednosti. U odnosu na spoljni svet introvertan čovek deluje uzdržano i zatvoreno, pa otuda izvesne poteškoće u prilagodjavanju, odnosno ispoljavanje asocijalnog vida ponašanja.

Introvertnost je takodje uočljiva osobina RUDIMENTARY PENI bića, toliko svojstvena tom troglavom NICK-GRANT-JON stvoru da se slobodno može smatrati njegovim drugim imenom ili pak prezimenom. Svejedno...

ALI ZAPAMTITE, INTROVERTNI KRIK JE NAJGLASNIJI!!!

Southern Studios - PO Box 59 London N22 4NS England

K-9's FIRST TIME

STORY BY K-9
ART BY FLY

PART ONE

IN WHICH K. LOSES HER VIRGINITY TO A FENCE SHE DOESN'T EVEN LOVE.

ONE SUMMER DAY WHEN K. WAS 5 YEARS OLD SHE WENT OUT TO PLAY WITH SOME FRIENDS AT A NEIGHBOR'S HOUSE...

THEY WERE PLAYING A GAME OF JUMP OFF THE BRICK WALL & LAND BESIDE THE WOOD FENCE... WHOEVER LANDED CLOSEST TO THE FENCE WAS THE COOLEST...

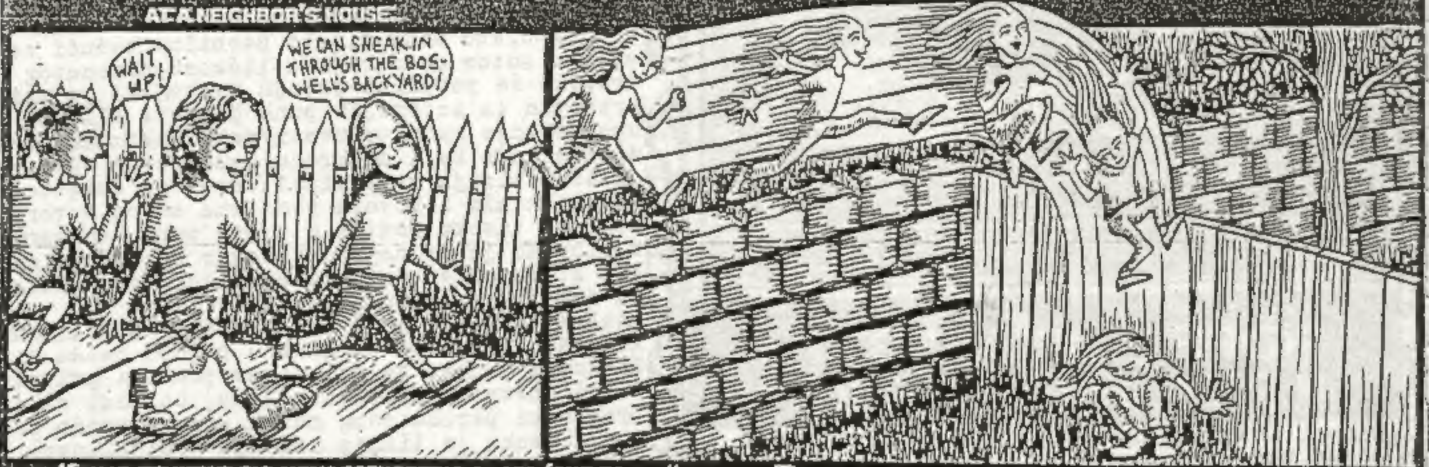

K. HAD TO WEAR BIG UGLY ORTHOPEDIC SHOES (DUE TO AN "ACCIDENT.") BECAUSE SHE COULDN'T WALK STRAIGHT & SHE WASN'T ALLOWED TO RUN BUT SHE HATED BEING LEFT OUT & SHE LOVED RUNNING & JUMPING ALTHOUGH SHE WAS A BIT UNCOORDINATED ...SO ANYWAY INSTEAD OF LANDING BESIDE THE FENCE SHE LANDED RIGHT ON IT RIGHT BETWEEN HER SPAGHETTI LEGS...

K. WAS IN A LOT OF PAIN BUT SHE DIDN'T WANT TO LOOK LIKE A WIMP SO SHE TRIED TO MAKE A GOOD EXCUSE & WALKED HOME SHAKING...

AT HOME SHE FOUND HER UNDERWEAR TO BE SOAKED IN BLOOD... SHE KNEW HER MOM WOULD CLOBBER HER IF SHE FOUND OUT HOW IT HAPPENED SO SHE HID THE UNDERWEAR IN HER TOYBOX.

SHE CONTINUED TO BLEED FOR 2 MORE DAYS...

SHE HID 2 MORE PAIRS OF UNDERWEAR IN HER TOYBOX AS THE BLEEDING GRADUALLY SUBSIDED...

CONTACT: FLY c/o GARGOYLE MECHANIQUE LAB. P.O. BOX 1318 COOPER STATION NYC NY 10276

IT WAS ALMOST 2 WEEKS LATER & K. HAD FORGOTTEN ALL ABOUT THE BLOOD...SHE WAS OUT IN THE BACKYARD...
K! COME HERE PLEASE I'D LIKE TO SPEAK TO YOU!

SHE WAS HOLDING THE BLOODY UNDERWEAR BUT BY NOW THE BLOOD HAD DRIED SO IT APPEARED BROWN & CRUSTY...
I FOUND THESE IN YOUR TOY BOX & I WAS WONDERING WHAT YOU KNOW ABOUT IT...
!!!
!!
uuhhh...

K. WAS CAUGHT OFF GUARD BY THE FACT THAT HER MOM HAD BEEN SNOOPING IN HER SECRET PLACES SO SHE COULDN'T THINK OF A GOOD EXCUSE...
UMMMM... NOTHING...I DON'T KNOW...I'VE NEVER SEEN THEM BEFORE I DON'T KNOW HOW THEY GOT THERE UMMMM...

IT WAS A DUMB ANSWER & K. THOUGHT SHE WOULD GET CLOBBERED NOW FOR SURE BUT HER MOM DIDN'T EVEN GET PISSED SHE JUST STARTED ACTING ALL CONCERNED...
K. ARE YOU ALRIGHT? YOU CAN TELL ME IF THERE'S SOME THING WRONG ...PLEASE

HER MOM WAS BEING SO NICE SHE ALMOST TOLD HER WHAT HAPPENED BUT THEN SHE GOT SCARED SHE MIGHT STILL GET CLOBBERED...
UMMM...I'M FINE...THERES NOTHING WRONG I'M FINE...I'VE NEVER SEEN THOSE BEFORE I DON'T KNOW UMMM
o.k.?

Well... o.k...
...

THE SCREEN DOOR ALWAYS SLAMMED REALLY HARD LIKE THAT...K.'S MOM NEVER MENTIONED ANOTHER WORD ABOUT THE UNDERWEAR...
SLAM!
!

K. DIDN'T KNOW AT THE TIME ABOUT HOW WOMEN BLEED WHEN THEY LOSE THEIR VIRGINITY OR HOW WOMEN ARE SUPPOSED TO BLEED EVERY MONTH...
BONK!
FLY '96

CENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE

DOOM "RUSH HOUR OF THE GODS" LP

FLAT EARTH REC. 1996.)

Ova recenzija neće biti dugačka jer su DOOM već odavno svima poznat bend, a mislim da je donekle poznato i to šta se može očekivati od ove ploče. Al'ajd, prvo da kažem da uz kvalitetan omot ide i bogat booklet sa tekstovima i foto-kolažima koji sigurno prevazilazi 90% takozvanih art-fanzina. Što se muzike tiče, nema ovde ništa novo. Klasično DOOM polivanje, samo na trenutke (hm! moram priznati na više trenutaka) mlitavijeg ritma sa …nim melodijama (uglavnom mračnim) koje su se i ranije mogle čuti kod ovog benda. Dakle, počinju pomalo da guše, a kažem pomalo jer su mi ipak dragi, pa mi nije lako biti strog, a i zato što su DOOM već dugo i sasvim zasluženo uzor mnogim bendovima mlađe generacije. Ovde se, znači, nalazi jedanaest pesama od kojih je jedna obična škripa i grmljavina bolna za uši, odlične teške produkcije sa rezačkim gitarama, žderačko moćnim vokalom i dobošem koji kaže TUP duboko, al odsečno. Jedino me nervira ona ride činela (cin cin ci, cin cin ci...) al okej, nema veze. E sad, moram opet da se vratim na to da me ta jednoličnost na ovom albumu ubija, na trenutke se osećam ko u ravnici čiji su horizonti identični, al to mnogima neće značiti ništa, a i oni koji to osete sigurno se neće odreći DOOM-a koji je i ranije imao sličnih padova (jel ovo stroga reč?); i ne tražim ja sad tu neku išaranost raznovrsnih ritmova i melodija, ali da je sve ovo samo malo energičnije, samo malo brže... Nabavljivo na adresu Flat Earth Rec.

BOJAN

EBOLA "INCUBATION" LP

(FLATH EARTH REC. 96)

Na samom početku da napomenem da su ovi Englezi jer čuh da postoji i nemačka EBOLA, a omot ovog albuma i nije neki omot već običan karton, al zato je booklet sličan Doom-ovom, naravno sa strane vizuelnog doživljaja. Početak prve pesme je prava eksplozija, al dobro, kasnije se smiruju. Ustvari, ne može se to nazvati smirenjem budući da vokali sve vreme održavaju početni bes, a oni su mix muško-ženski, skoro identični vokalima Disaffect-a. Ipak, ova ostvarenje ne mogu smatrati kopijom (mada će nekog sigurno ovi vokali iritirati), jer muzički EBOLA je mnogo raznovrsniji, a i kvalitetniji bend. U pitanju je kombinacija brzog estam ritma i onih sporijih (ima tu i par discharge rifova) težih, psihodeličnih, pa i melodičnih i možda zakomplinovanih delova, al zato ovi ljudi znaju da sviraju i kreiraju onu sviračku atmosferu koju nema mnogo bendova na ovoj sceni. Okej, neko će primetiti da se EBOLA na trenutke gubi u toj svojoj komplikovanosti, jer ipak postoji previše muzičkih delova koji lako mogu da se nadovezuju u različitim pesmama. Produkcija je ipak najveća mana ove ploče, jer se u estamu gubi doboš, a u prvi plan izbija fuš činela koju ni gitare ne mogu da poklope i time kvari onu malopre pomenutu atmosferu. Dakle, postoje neki nedostaci na kojima bend treba da radi i zato jedva čekam da čujem novi EP koji se već pojavio, jer EBOLI samo malo treba, po nekom mom ukusu, da postane jedan od najkvalitetnijih bendova Evrope.

BOJAN

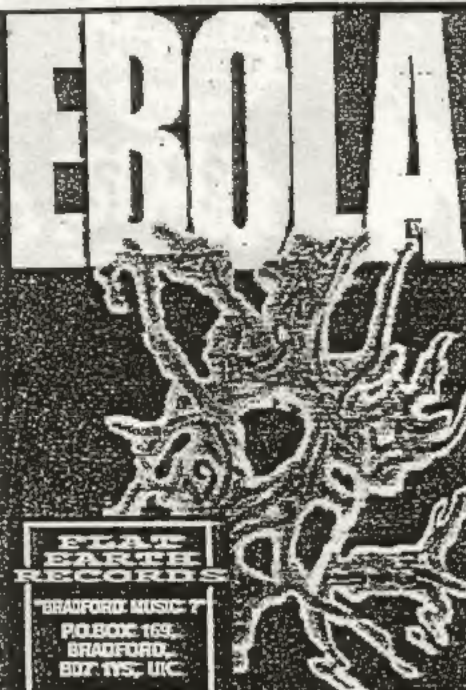

POLICE BASTARDS "TRAUMATIZED" LP
(INNER STATE REC. 1995)

Zar je bilo kakvo drugo iznenađenje moguće doživeti u slučaju ovog benda koji je nastao kao projekat bivših članova English Dogs-a, Doom-a, Filthkick-a i Contempt-a, osim onog najprijatnije vrste?! Već pri sudaru prvih tonova albuma Traumatized, istančanom sposobnošću percepcije zvuka, postaje jasno da ovde nije reč o jednostavnom ostvarenju već kompleksnom delu neverovatne energije čija je ubedljivost toliko spontana, a snažna i neodoljiva, da jednostavno poželite da pobegnete u dubinu neke nepregledne šume i zavrištite svom silinom utrobe koja ključa u nesavladivom uzbuđenju! Što je još zanimljivije, isti ćete nagon osetiti i nakon stotog preslušavanja ovog suludog zapisa, uobličenog jakim, inteligentnim temama poput: Major Label Control, Dance, Be Happy, Inferior, No Justice, i mnogim drugim čije se poruke upečatljivo zabijaju u svest zahvaljujući dugogodišnjem sviračkom stažu iskusnih članova benda. Pun krug, bez ijednog jedinog prekida, preporučljivo časnim pojedincima istančanog ukusa čije se interesovanje za muziku ne svodi samo na jurnjavu za udri n razbi bendovima, te beskrajnom, haotičnom i paničnom trkom instrumenata (ma, dobro, volim ja i to!). POLICE BASTARD je zvučna najava dvadesetprvog veka, pa ukoliko u sebi prepoznajete futuristu nikako ne bi trebali ostati inferiorni u pogledu ovog izuzetnog izdanja.

FUCK EM ALL- DIY!!!
One hundred per cent preporučljivo!

ANDREA

FINAL WARNING "STOP VIVISECTION"

LIVE LP (NUCLEARSUN PUNK RECORDS)

Ovo je dokument (LP je snimljen na njihovoj turneji sa DIRT-om u Ilirskoj Bistrici 1995. godini) jednog od najboljih crust core bendova u devedesetim! Nažalost, gitarista FINAL WARNING-a je izvršio samoubistvo i bend više ne postoji, ali ova ploča pokazuje koliko su Neil (inače matora DIY punk faca-organizator koncerata u njujorškom ABC NO RIO klubu i vlasnik DIY crust punk izdavačke kuće+ distribucije Tribal War Records), Tom i ostatak benda činili zaista eksplozivnu četvorku. Tekstovi su ultra politički i Neil pre svake pesme objašnjava o čemu je tekst ili šta ga je podstaklo da ga napiše. Muzički FINAL WARNING su (po mom mišljenju) mešavina Discharge-a, Varukers-a, Hellkrusher-a (sa pesmom Dying For Who su i započeli svirku) i Sepulture. Ovu ploču već danima ne skidam sa gramofona i stvarno vam preporučujem da je naručite od Matjaža na adresu: ATOMIC FART, VOJKOVO NAB. 31a, 6000 KOPER, SLOVENIJA

p.s. Na istoj adresi možete naručiti i Amebix Live LP!

ACA

HELLKRUSHER "DOOMSDAY HOUR" LP

(PROFANE EXISTENCE/ SKULD RELEASES, 1997.)

Postoji jedno nepisano ali opšte prihvaćeno pravilo koje kaže da svaki put kada od nečega očekuješ previše, obavezno doživiš razočarenje, jer se ono što naposletku dobiješ gotovo nikada ne poklapa sa prvobitnim, po pravilu neustrašivim i silnim očekivanjima. U kom pravcu je nestala sva ona sumanuta hrabrost i odvažnost, nesagledriva kreativnost, nedostižna energičnost, kompleksnost i sirova emotivnost remek-dela i jednog od najblistavijih momenata punk scene devedesetih kakvo je prethodno HELLKRUSHER izdanje Wasteland zaista ne mogu da odgonetnem. HELLKRUSHER kao da je i sam zalutao u svojoj "Izgubljenoj zemlji" budući da se ono što isporučuje novim Doomsday Hour albumom u najboljem slučaju može pripisati Doom-u, pa iako je ovaj materijal odsviran veštije, energičnije i maštovitije nego što je to Doom u stanju da ostvari na svom zadnjem albumu, opet je to kopija koja kao takva ne zaslužuje neki ozbiljniji pristup. Čini se da je HELLKRUSHER potpuno izgubio svoju osobenost koja je kulminirala na Wasteland-u, jer na novoj ploči gotovo sve nedopustivo podseća na Doom, i produkcija, i gitare, pa i vokal koji bi trebao da predstavlja zaštitni znak benda i za koji se činilo da je ostvario svoju punu zrelost na Wasteland zapisu, ovde je potpuno promenjen, i u kombinaciji sa zvukom i stilom Doomsday Hour LP-a gubi svoju nekadašnju specifičnost. Doomsday Hour je izbrljan i razmazan samo bledim tragovima svog neuporedivo moćnijeg prethodnika, pa čak i ti retki tragovi nisu lako uočljivi, već se teškom mukom moraju tražiti, prepoznavati i iščačkavati iz nepregledne deponije krnjih tonova, izlomljenih ritmova i ustajalih ideja. Mislim da me ni u najstrahotnijoj noćnoj mori ne bi mogla užasnuti pomisao da će tako značajan bend kakav je HELLKRUSHER (u čije sam se majstorstvo imala prilike lično uveriti prisustvujući njihovom nastupu u Ljubljani 1994. godine, a koji ću pamtiti kao jedno od značajnijih iskustava u svom životu!) biti odgovoran za materijal koji ne pobuđuje gotovo ni trunku pažnje, koji nije u stanju da podstakne one snažne i iskrene emocije, koji trpi od takvog odsustva strasti i uzbuđenja da se može preslušati nebrojeno puta, čak i zaredom, a da pritom slušalac i dalje ne zna (ili nije sasvim siguran) šta je slušao. Primoravajući sebe da detaljno upoznam album koji sam sa tako mučnim nestrpljenjem očekivala postajala sam svesna činjenice da mi već nakon druge-treće pesme opada koncentracija, da bi me negde kod pete već sasvim napustila, te se shodno tome ostalih dvanaest pesama uopšte ne bi sećala kao da ih nikada nisam ni čula, što jasno kazuje da je ovde o bilo kakvom utisku izlišno govoriti jer do tog nivoa nisam uspela da dođem! Neki časni izuzeci poput: "Ethnic Cleaning", "Fuck You Pal" ili "Bloodstained Crosses" donekle popravljaju mozaik, ali on uprkos tim detaljima i dalje ostaje nedorečen, bled i nevešt. No, ipak! Odana ljubav i iskreno poštovanje koje osećam prema HELLKRUSHER-u ne može mi dopustiti isključivo objektivan stav i kritički ton pun oštrih reči koji je tokom pisanja recenzije za Doomsday Hour preovladao, stoga imam potrebu da istaknem i naglasim kako je sve ovde rečeno isključivo dobronamerna kritika, te nemogućnost da se otrgnem neprijatnom iznenađenju koje me je na trenutak potpuno obuzelo, jer znam da ovo ime može više! Sa nepokolebljivom sigurnošću verujem u njega, i smatram da je Doomsday Hour samo trenutna kriza koja se može desiti svakom bendu, ali HELLKRUSHER je dovoljno veliki da uspešno savlada sva iskušenja, što će nam svojim budućim izdanjima svakako i dokazati!

ANDREA

SPIKED & UNITED

HIATUS-S/T 12" (SKULD RELEASES)

U poređenju sa nekim ranim HIATUS singlovima ovaj 12" LP zvuči totalno drugačije. Izgleda da su likovi iz benda naučili bolje da sviraju, konačno dobili i produkciju kakvu odavno zaslužuju i ovo je njihov pravi DIY crusty napredak!! Pevanje je takođe izmenjeno na bolje i malo podseća na vokal tipa iz Sedition (ako išta može da podseća na njegov histerični tribal urlik), a omot je jedan od boljih koje sam video. Nabavite ovo- iznenadićete se progresom ovih belgijskih frikova!

(X-MIST) ACA

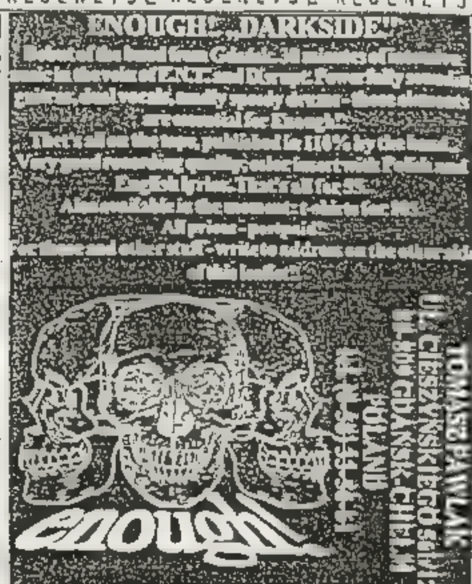

HOMOMILITIA "TWOJE CIALO-TWOJ WYBOOR" LP

(NIKT NIC NIE WIE, 1995.)

Pre nego što sam čuo ovaj album, o HOMOMILITII sam znao da su Poljaci (neki ljudi su tvrdili da su možda i najbolji bend u Poljskoj) sa, u poslednjih nekoliko godina, sve popularnijom kombinacijom muško/ženskih vokala, i taj me podatak nije nešto naročito privukao jer svi ti novi bendovi isuviše podsećaju, t.j. bezobrazno skidaju Disaffect vokale, a za mene je vokal možda i najbitnija karakteristika benda, ona koja mu daje identitet. Tekstovi su na poljskom, tako da sam neke naslove mogao provaliti, i naravno tiču se onih standardnih anarcho tema, o McDonalds-u, diskriminaciji i slično. Ok, sad znam kojoj sceni pripadaju. No, moram priznati da sam ovaj album interesantnog naziva: Tvoje Telo- Tvoj Izbor morao više puta preslušati da bi mogao dati neku ocenu. Prva stvar koju sam primetio jeste da ovi vokali na sreću ne liče na Disaffect (ženski deo ovog pevačkog para je jedan od najlepših koje sam čuo u poslednje vreme), a isto tako i da je materijal kvalitetno odsviran sa kompleksnim pesmama, tako da i ja počinjem da verujem da su trenutno najbolji u Poljskoj. HOMOMILITIA je bend koji svira čvrsti, "muški" HC obogaćen raznovrsnim ritmovima koji se u pojedinim momentima albuma smenjuju na neočekivan način, i na trenutke metalskim rifovima sa sipajućim vokalima na poljskom. Naravno, prirodu ovog jezika je nemoguće ignorisati i ponekad je suv še upadljiva, pa možda nekom zbog toga može biti odbojna. Ono što mi se ne sviđa jeste da u nekim uvodima, odnosno prvim taktovima pesama koriste ritmove koji me suviše podsećaju na Obituary, ali dobro, to je (opet na sreću) samo mestimično uočljivo, i naravno veliki minus odlazi na račun prilično tanane produkcije. Iako se tu sve lepo čuje, nekako je praskavo i plitko. I eto...

BOJAN

ODLUČILA SAM DA U OVOM BROJU PREDSTAVIM VILLA VARVARA SQUAT UPRAVO IZ RAZLOGA ŠTO SU MNOGI OD NAS IZ YU BILI ČESTI GOSTI OVE KUĆE PRILIKOM POSETA SOLUNU ZA KOJI NAS SADA VEŽE PREGRŠT DIVNIH USPOMENA, A SVAKAKO NAJLEPŠU OD NJIH ČINI KONCERT OI POLLOI, ODRŽAN NA OKUPIRANOM UNIVERZITETU NADOMAK VILLA VARVARA SQUAT-A KOJI FUNKCIONIŠE POD UPRAVOM ISTIH LJUDI.

PRED VAMA SE NALAZI TEKST NAPISAN OD STRANE SAMIH STANOVNIKA VILLA VARVARE, A MENI OSTAJE DA PORUČIM ONIMA KOJI PODRŽAVAJU OVAKAV ALTERNATIVNI, POTPUNO NEZAVISNI OBLIK ORGANIZOVANJA SVAKODNEVNOG ŽIVOTA, ŽIVOTNOG DRUŠTVENOG I INDIVIDUALNOG PROSTORA, SOPSTVENIH AFINITETA, ŽELJA I AKTIVNOSTI, A KOJI NISU IMALI DO SADA PRILIKU DA POSETE MESTO O KOJEM JE OVDE REČ → NEKA PRVOM POGODNOM PRILIKOM ISPRAVE PROPUST I DOŽIVE NEŠTO ŠTO JE U NAŠIM PRILIKAMA I U NAŠEM DRUŠTVU JOŠ UVEK NAŽALOST SAMO APSTRAKTNA ŽELJA I EGZOTIČAN SAN, DEPRIMIRAJUĆE DALEK OD REALIZACIJE...

STARIJI ĆE PAMTITI
MLADI ĆE BITI SREĆNI!

Mi ovde, pokušavamo da vratimo na scenu zaboravljeni vid borbe. Nešto što nikada nije smatrano utopijom sa naše strane, niti ćemo takvo shvatanje ikada prihvatiti. Naprotiv, taj vid borbe smatramo najdinamičnijim načinom opstanka, odredjenog i usmerenog našim pravilima kao alternativom naspram socijalnih i birokratskih pošalica. Tako smo sledeći sopstvene nagone ka drugačijem načinu življenja od postojećeg, odlučili da zauzmemo-i zadnjih deset godina napuštenu zgradu u Kispou ulici na Koule Kafe skveru. Želeli smo da kreiramo nešto što će egzistirati kao suprotnost kontrolisanoj, masovnoj kulturi-slobodan prostor koji će nam omogućiti da u njemu živimo (u pravom smislu te reči), da stvaramo, da izražavamo svoje ideje i diskutujemo o njima sa susedstvom i uopšte čitavim gradom. Zauzeli smo tu napuštenu kuću da bi smo mogli braniti i zastupati dostojanstvo sopstvene egzistencije, i da bi smo promovisali naše poglede na svet kroz najpraktičniji i najočigledniji primer. Koren najveće promene koju smo prouzrokovali opredelivši se za ovakav način života je promena naše svakodnevnice i svega što je nji; jedina revolucija koju možemo da garantujemo je preispitivanje radi uspešnijih medjuljudskih odnosa usmereno ka svakom pripadniku naše zajednice, a jedina sigurna politička definicija koju zastupamo je naše lično, životno iskustvo.

Odbijamo da budemo izolovani u svojim boksovima! Odbijamo da budemo smrvljeni rutinom sopstvenog, i od nas samih plaćenog ropstva koje ne dozvoljava izdvojenu, drugačiju, organizovaniju zajednicu, igranje, ljubav i sve one pojave koje svakodnevnom životu daju smisao.

Od 1990. godine, mrtva tišina koja je pratila oduzimanje i raspadanje squatova u Solunu prouzrokovana je ravnodušnim stavom onih ljudi koji su se u isto vreme pitali postoji li mogućnost da takve akcije kao što je squatiranje budu uspešno realizovane. Neosporan dokaz predstavlja činjenica da je Solun grad sa velikim stambenim problemima, ali za čudo takva situacija ne pokreće akcije formiranja squatova, pa čak izostaju svaki poduhvati usmereni ka tako logičnim reakcijama. Izuzetak u ovom slučaju čine dva okupirana univerziteta koji čine deo zgrade Filozofskog i fakulteta za biologiju. Ovi univerziteti funkcionišu po principu informativnih centara i aktivni su svega po nekoliko sati dnevno ili u nekim slučajevima političkih rasprava traju i po nekoliko dana.

Naravno, nije samo stambeni problem ono što nas muči, mi isto tako ne spadamo u kategoriju onih ljudi koji će pošto-poto tražiti nekakve mizerne argumente i razloge povodom materijalnih poteškoća, odnosno skupoće življenja. Medjutim, razlozi koji nas motivišu da pripremamo različite akcije su brojni i nameću se u raznim formama. Mi ne posmatramo sebe kao konzumentske odele potrošačko-robovskog društva, mi smo individue a presudnim mišljenjem u odnosu na sve vrste djubreta koje nam se servira u svakodnevnom životu. S'toga smo i otpočeli sa pokušajima kreiranja boljih uslova našim života i to od strane nas samih shvatajući da to ima za cilj činjenicu da ćemo u tom slučaju mi, i samo mi sami biti gospodari nad sobom i svojim životima, i da ćemo isto tako biti u mogućnosti da ostvarimo pristojnu relaciju izmedju svakodnevnih diskusija i njihove realizacije (akcija).

Stereotipnost grada u poslednjih nekoliko godina ubrzano se razvija pospešena odlukom njegovog stanovništva da se opredeli za sopstveno ropstvo. To stanovništvo smišlja imena i definicije svom beznadju, tumači duhovno siromaštvo kao stanje blažene sreće, i pokušava (smatrajući neophodnim, čak korisnim) da predstavlja kariku koja okove i lance sistema drži povezanim, i samim tim jačim, misliveši da će ga time učiniti produktivnijim, a zapravo svrstavajući time sve vidove slobodarske u izolaciju čineći je neizvodljivom. Prljavo i odvratno otpuštanje državnih zakonodavnih dželata od njihovih zadataka, smatra se jednim od najspektakularnijih suočavanja vršenih kroz štrajkove i pobune sumnjivih'. Demokratija koja jasno vrši podeli medju gradjanima svrstavajući ih po klasama kojima svojim socijalnim i ekonomskim statusom pripadaju, kontroliše životne uslove držeći ljude izolovanim tako što kreira njihovu savest nekakvim nivoima i pravili-

CEMENT MIXIN' SQUATTER BITCHES

životinja,pri tom ih konstantno podizući.Takva demokratija čini da se osećamo veoma bolesnim.Ali zavera je brzo otkrivena:ko god se nije uklapao u odelo koje su za njega skrojili,bivao je sistematski suzbijan do one granice kada više nije mogao predstavljati opasnost,već kada bi prestao da razmišlja i realizuje ono što je vredno borbe za opstanak i otpočeo sa sanjarenjem o onim stvarima kojima je opstanak u ovom društvu i pod ovakvim sistemom zagarantovan.

Mi nismo slepi,niti glupi;mi možemo da shvatimo i prepoznamo da sve što nam je bilo servirano kroz npr. kulturne institucije je takodje bilo pažljivo kontrolisano od strane države-sistema ili njegovog okruženja,a što je funkcionisalo samo i uvek sa jednim jasnim ciljem:profit i njegova spektakularna projekcija. Internacionalni sajmovi,nacionalni praznici,filmski festivali,multinacionalni poslovi,itd...koji su bili predstavljeni bilo kao kulturni dogadjaj,bilo kao zabava,nisu nas prevarili.Osnovna filozofija pomenutih i mnogih drugih dogadjanja imala je uvek istu poentu: poslovne igre velikih razmera izmedju"odabranih"koji kreiraju naš finansijski i duhovni balans.

Sa ove tačke gledano upravo mi činimo naše kulturno nasledje jer ne spadamo u folklornu zaostavštinu tradicionalno mrtvu već dugo vremena,niti gmižemo ka magičnoj izolaciji medija koji stvaraju i doprinose postepenom iščeznuću kulturnih posebnosti.

Naša namera je samo-organizacija,naša osnova su medjuljudski odnosi;zajedništvo-način života;naš cilj-otpor i prezentacija(u akciji)stavova i pogleda svih ljudi koji se suprotstavljaju bilo kojoj formi autoriteta,nacionalizma,rasizma,sexizma.Delovanje kroz anti-komercijalne principe(a ne kroz stvaranje kojekavih umetničkih institucija ili kulture na masovnijem nivou kojom bi se propagirali nezavisni talasi). Mi sanjamo o najsavesnijem mogućem učešću ljudi,ne o preuzimanju uloga na relaciji:sledbenik-primalac-konzument.Mesto kao što je naš squat snabdeva nas velikim mogućnostima intervenisanja,sve dokle bude u mogućnosti da održi ljude na okupu u odnosu na akcije informisanja o političkim zatvorenicima,socijalnim temama,slobodoumnim diskusijama i akcijama uperenim protiv državnog terorizma i zloupotrebu vlasti nad

ljudima,našeg susedstva i čitavog grada.Uspešnost navedenog naravno zavisi od realizacije naših sposobnosti i zainteresovanosti učešća pojedinaca ili grupa u odnosu na naš squat.Znamo da mnogi od onih koji nisu marili za prostor koji je u zadnjih deset godina bio prazan,sada pokušava da svrsta sebe u sam centar zbivanja,pokazujući zabrinutost u pogledu organizacije ili bilo čega drugog u vezi naše kuće.Ali isto tako znamo da svi oni koji su učestvovali u stvaranju squatova kao što su:V.Olgas 1981.godine,L.Nikis od 87.do9o.godine,zatim Mitropoleos i Pandora 199o.godine,stoje i stajaće uz nas,podsećajući nas kako su svi ti nekadašnji squatovi sada pretvoreni u mrtve muzeje,grobnice umetnosti,birokratske centre;podsećajući sve do njihovog konačnog uništenja,umesto da su zaživeli kao pravi,istinski,kulturni centri.

Mi ćemo stoga pokušati da učinimo sve što je u našoj moći da im ne dozvolimo da to učine i od naše kuće kako ne bi doživela istu sudbinu raspadanja.
Svesni smo rizika u koji se upuštamo,svesni smo straha od proterivanja koji nas prati,ali isto tako smo svesni i srećne činjenice da ne sumnjamo u način života koji smo odabrali,i ne stidimo se slobode za koju smo se opredelili.

Samo-organizacija je jedini način da se izborimo za svoje potrebe i uslove slobodnog života!
Solidarnost squatiranim univerzitetima:
Solidarnost Villa Amalias squatu u Atini,Keramikou squatu,Drosopoulou-Lelas Karagianni squatu,Alkamenous-Tarsou squatu!
U ODBRANU NAŠE BUDUĆNOSTI PODRŽITE SAMO-ORGANIZOVANJE I SAMO-FUNKCIONISANJE!

BESKUĆNICI,ZAUZIMAJTE NAPUŠTENE,PRAZNE KUĆE!

VILLA VARVARA,KRIDFOY 7,THESSALONIKI,GREECE.

CONTACT:P.O.BOX 5oo oo
54o14 THESSALONIKI
GREECE

A DAY IN THE LIFE OF CEMENT MIXIN' SQUATTER BITCHES!

CEMENT... BRICK... HAMMER...

PRETTY FUNNY RIGHT?

JUST DON'T LOOK DOWN!

WELL, WE'RE ALMOST DONE BUT WE MIGHT NEED MORE CEMENT

MORE CEMENT! HOW GREAT! I'LL MIX IT!! I WANNA MIX IT!! MORE CEMENT!

O.K. JUST MIX A SMALL BATCH AND DON'T EAT ANY

SUDDENLY

CRASH!

CEMENT STEW! AND FOR DESSERT THE SATISFYING CRUNCH OF SPLINTERING DOG BONE AND THE OCCASSIONAL BROKEN TOOTH!

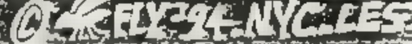

USAMLJENOST

ANDREA
CRTEŽ
NESA

ZASADIĆU SUNCOKRET. KUPIĆU JEDNO, JEDINO SEME U CVEĆARI, TU NA RASKRSNICI MOGA NASELJA, I JEDNU VELIKU SAKSIJU NALIK ONIMA SA DEČIJIH CRTEŽA.

TU ĆE SE RODITI MOJ MALI SUNCOKRET, A JA ĆU MU BITI BABICA, I STARATELJ, I PRIJATELJ.

MISLIM DA SVAKI USAMLJENI ČOVEK MORA IMATI SUNCOKRET. RAZMIŠLJAJUĆI JEDNOM NA TEMU USAMLJENOSTI DOŠLA SAM NEKAKO DO TAKVOG ZAKLJUČKA, I ETO SAD GA NEODOLJIVO ŽELIM. NIJE TO ZBOG TOGA ŠTO SE OSEĆAM USAMLJENOM, IPAK...

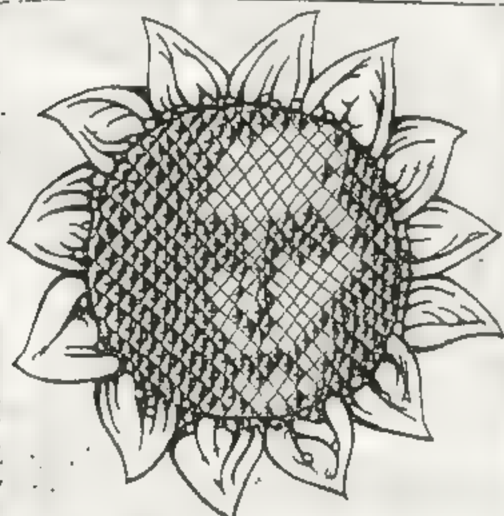

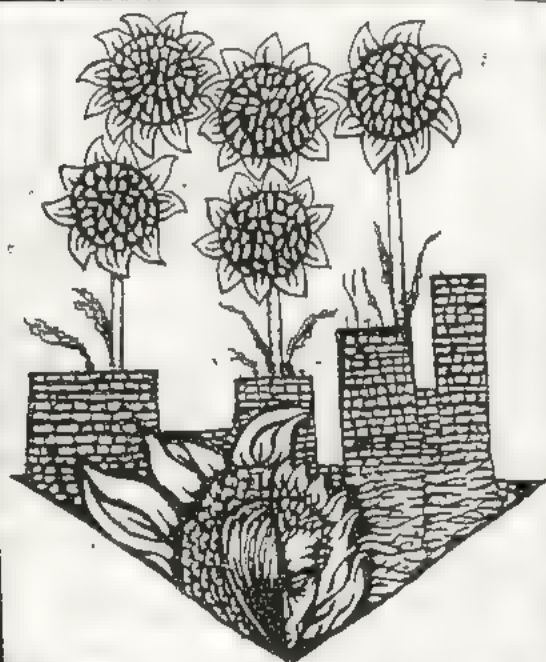

MOŽDA NIJE LEPO ŽELETI SAMO JEDAN SUNCOKRET KADA SE MOŽE ZASADITI ČITAVO POLJE, ALI JA SVOJU LJUBAV NE ŽELIM DA DELIM I DAJEM U KOMADIĆIMA, A OSIM TOGA NA OSMOM SPRATU STAMBENE GRAĐEVINE TEŠKO SE MOŽE ZAMISLITI POLJE, ČAK GA I NE SANJAM ČESTO.

NO, MOJ SUNCOKRET NEĆE BITI TUŽAN. IMAĆE MENE, I JA ĆU IMATI NJEGA U ODANOJ I POSTOJANOJ LJUBAVI. I NEĆEMO POŽELETI NIKOG DRUGOG. NIKO NAM NEĆE BITI POTREBAN!

U MOJOJ JE SAKSIJI SVAKODNEVNO MRAK, ALI KADA ZASADIM SUNCOKRET, POSTAVIĆU SUNCE TIK IZNAD NJEGOVE GLAVICE DA NE MORA DA JE ZAMARA OSVRTANJEM, I ONI ĆE SE IGRATI KAD JA NISAM TU.

ČITAĆU MU ŽEŽELJEVU PRIČU O SPECIJALNOM AGENTU SOFIJI I NJEGOVOM NAJBOLJEM DRUGU-SUNCOKRETU. ČITAĆU MU JA I DRUGE PRIČE, ALI TA ĆE MU SE SIGURNO POSEBNO DOPADATI. A MOŽDA ĆE MOJ SUNCOKRET BAŠ KAO I SOFIJIN VOLETI PIVO ?!

MOJ ĆE SUNCOKRET UVEK BITI SRETAN!

A ME NOĆU ZAGOLICAJU NEKI KRHKI TREPTAJI
MELODIJE, ZNAĆU DA SE TO MOJ SUNCOKRET
TAŠNO SMEJULJI U MRAKU KAKO BI MI POŽELEO
E SNOVE.

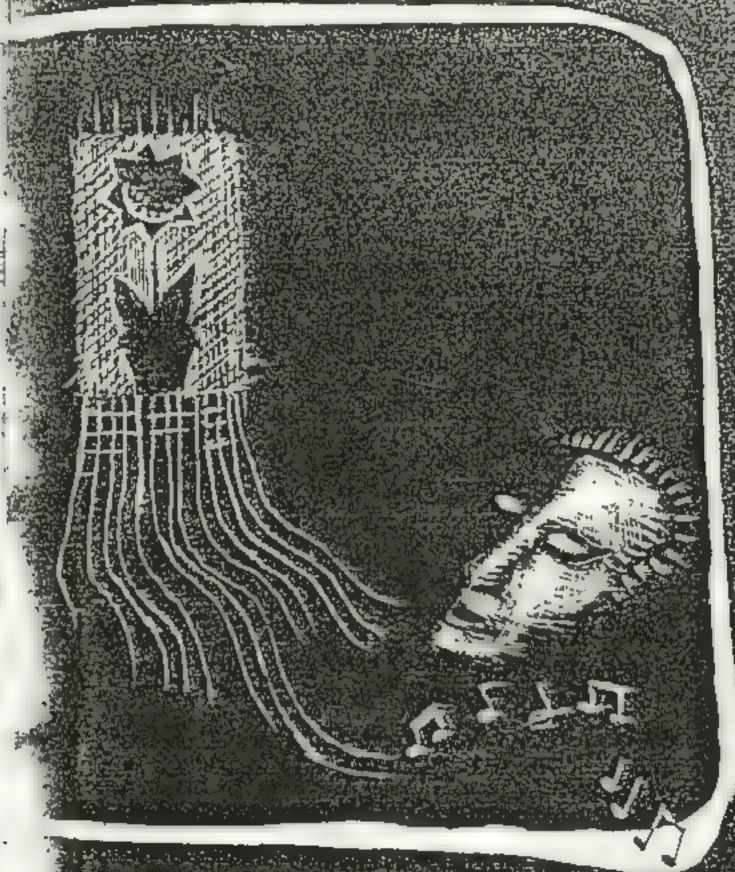

A JA ĆU SANJATI KAKO TRČIMO GOGOVIM POLJEM
I ŠAPUĆEMO OSTALIM SUNCOKRETIMA TAJNE
NAŠIH AVANTURA.

KRIŠOM ĆU POGLEDAVATI
KAKO LATICE MOG
SUNCOKRETA NEMARNO
LJUBI VETAR,
I GLASNIM SMEHOM
BUDITI POLJE.

KRAJ

Ako bih ze eo da preskocim ovu forma nost i šio bih Vas a i sebe istine o nastanku najpodmuklije buke na ovim prostorima Istinu ko u e kreira a dosada periferije i kulturna nemaština hronični napadi depresije i frustracije pisaca ovih redova.

Napomenuo bih da je u početku naša muzika svirana na ostacima građevinskog materijala sa susednog gradilišta i da e sama buka koja e nasta a u kasni em periodu sem sopstvene kreativnost de om pro zvod ko i je izazvao nedostatak odgovarajuće muz čke opreme.

Povremeni ženski vokali su bi pokusa, da se t bučni počec ub aze Pozitivnih rezu tata u tom pravcu nije bilo.

Tematski pesme sadrže notu ko a sust že onu pre hodnu notu ko a sustiže početni riff.

Bas gitara bubnjevi, loša solo g tara vokali, muzika je prepuna emocija i bez ima e melodije.

Gomila pokidanih ž ca, pocepanih koza i činela slomijena g tara, spaljeno po ača o, smrvljen mikrofon, angine i stalni bolovi u grlu, neuspeh po školama i jedno dete su rezultati koje smo postigli za dve godine

IZDANJE promo s ng kaseta GET AWAY STANKA u sopstvenom zdanju

Za početak,predstavi nam ukratko tehničku stranu benda?

B:HEADSTREAM je tročlani sastav u klasičnoj postavi:bubanj-moj brat Doca,bas-Mile,vokal+gitara-ja,Bojan.Bend je upotpunjen pratećim,ženskim vokalom koji je tu da bi malo ublažio buku karakterističnu za naš stil sviranja.

Kako to izgleda svirati sa rodjenim bratom u bendu?

B:Uh,zajebano...

Jednom prilikom sam u nekom fanzinu pročitala da su NoMeansNo izjavili kako je velika prednost svirati sa bratom u bendu jer možete da se čak i potučete u svadji,a da sledećeg trenutka sve bude u redu.Preko svake svadje sa bratom se lako prelazi,da li je to slučaj i sa vama?

B:Pa,u prirodi mladjeg brata je izgleda duboko usadjeno da protivureči starijem...Moj je brat jako tvrdoglav i kada ne skapira nešto iz prve,imam osećaj da to onda moram jednostavno da mu utuvim u glavu.Jednom smo svirali koncert,i on je pogrešio u jednoj pesmi tako da smo počeli stvar ponovo.Medjutim on je ponovo pogrešio,ali mene je u tom trenutku najviše iznerviralo to što je opet pogrešio na istom mestu. Nisam se mogao obuzdati-zveknuo sam gitarom o pod i izašao napolje.Posle se povlačilo pitanje da li da me izbace iz benda zato što sam se tako poneo ili ne(sm-eh)...

Da li u HEADSTREAM-u jedna osoba donosi glavne odluke,ili svi podjednako učestvujete u radu?

B:Bend je ranije funkcionisao tako što sam ja donosio i tekst i muziku.Sada se sve češće dogadja da ja dodjem na probu samo sa početnom idejom i ona se u tren oka razvije.Dakle sve češće kompletan bend učestvuje u radu što je i lakše i bolje. Naš rad se sasvim fino odvija jer sviram u bendu sa bratom,a basista je njegov najbolji drug što znači da na neki način predstavljamo idealnu celinu.Mi smo troje ljudi koji se savršeno kapiraju.

Kako bi definisao naziv benda?

B:U početku smo se zvali Crunchy Party,Crunchy(valjda se ovo ovako piše?!-autor)zbog istoimenih čokoladica,jer smo svi veliki čokoladofili pa otuda i naše prvobitno ime...

Mislim da se pre kaže cokoladoman,znaš ono-manija jedenja čokoladica...

B:OK,u svakom slučaju pred nas prvi nastup odlučili smo da se opredelimo za neko ozbiljnije ime,jer su Mile i Doca naše prvobitno ime smatrali suviše klinačkim.I tako smo došli do ovog imena koje sada nosimo.Head kao glava,Stream kao struja,tok. Taj naziv je po našem mišljenju definicija suprotna mainstreamu, jer mi spadamo u suprotnu struju-onu koja predstavlja alternativu upravo mainstream sceni.

Kad smo već kod uporedjivanja pojmova mainstream i underground,daj neki svoj presek,neko svoje vidjenje različitosti tih pravaca...Šta je po tebi mainstream,a šta underground?

B:Mislim da je Nirvana totalno raturila te pojmove...

Otkud to kad Nirvana jeste mainstream bend?!

B:Po meni to nijo mainstream bend.Od Nirvane je produkcijom napravljen mainstream bend,ali činjenica je da su oni do poslednjeg trenutka svirali kao i na početku,njihov se stil nije menjao što znači da su ostali dosledni sebi.Sad naravno,sasvim je druga stvar da li se to tebi dopada ili ne-svako ima pravo na svoje mišljenje.U mainstream-u ima para,u underground-u nema para,mislim da je to glavna razlika...

Pa ne bih se mogla složiti sa tobom jer mislim da se bendovi koji pripadaju toj nekoj underground struji pre svega u ideo-

HEADSTREAM

oškom smislu razlikuju od onih bendova koji čine mainstream scenu.Zar ne misliš tako?

:Da,u pravu si.No,ipak mislim da bi svi ti bendovi ma koliko se razlikovali po svetovima kojima pripadaju,trebali da imaju nešto zajedničko,a to je težnja da ih čuje što više ljudi,odnosno težnja da se njihove poruke prošire.

Da li je to vaš glavni motiv što uopšte svirate i imate bend?

B:Glavni motiv je to što volimo da sviramo!Muzika je ono što mene održava.Po reakcijama publike koja je sjajno podržala naš prvi nastup održan pre oko tri godine u Prostoru zajedno sa Svarogom i Mushrumom,shvatio sam da je sav naš prethodni trud koji smo uložili u bend vredeo,i da je to što sviramo dobro i vredno jer ima svoju publiku.To nam je pružilo veliki podsticaj da nastavimo dalje.HEADSTREAM je nastao tako što sam se ja godinama pre bilo kakve ideje o bendu bavio poezijom,a onda poželeo da svoje emocije,svoja iskustva,radosti,strahove i uopšte emocije podelim sa drugima; muzika se sama po sebi nametnula kao najbolje sredstvo za to. Ipak,naši tekstovi su uglavnom na engleskom,pa se postavlja pitanje koliko ljudi od svega što želim da im na koncertima saopštim mogu da razumeju,no zato su tu upadljivi scenski nastupi kojima prenosimo svoje poruke+emocije i mislim da ljudi bez obzira na to da li razumeju naše tekstove ili ne,mogu na osnovu onoga kako se ponašamo na bini da pročitaju,odnosno protumače ono što im poručujemo.Isto tako nadamo se da našim scenskim nastupima privlačimo pažnju ljudi motivišući ih da se-ukoliko nisu upućeni,zainteresuju malo ozbiljnije za našu muziku,pa preko nje i za tekstove.Tako ja vidim prirodnu lestvicu svojstvenu manje-više svakom bendu.

Zanima me da čujem neko tvoje objašnjenje vezano za vašu odluku da pevate na engleskom?Zar nije prirodnije pevati na svom maternjem jeziku,nego prisvajati tudji?Zar smatraš da je banalno pevati na srpskom(mislim da od ovakve predrasude boluje veliki deo beogradske scene)ili je u pitanju neki posve drugi razlog?

B:Pevam na engleskom zato što mi zaluje nekako previše pankerski pevati na srpskom(?!-autor)-osim toga ja sam u principu loš pevač.

Dodjosmo do neke meni čudne definicije da,ukoliko sam te dobro razumela-dobri pevači mogu da pevaju na srpskom,a lošijim se preporučije engleski,no da ne diskutujemo sada o tome jer bih se radije vratila na temu vaših tekstova.Dakle da bi uputili one koji su možda slabiji sa engleskim ili do sada nisu imali priliku da dodju do vaših tekstova, a voleli bi,objasni u par reči o čemu pevaš?K je teme te najviše privlače da ih obradiš na svoj način?

B:Pa eto,na primer,od ta tri teksta koja sam ti ustupio Spring Unes predstavlja moje vidjenje onog momenta kada si na bini i kada deo sebe ili sto posto sebe daješ ljudima koji te gledaju i slušaju.Dakle ta pesma govori o nekom odnosu na relaciji bend--publika.Pesma:"Obojiću krv u zeleno tražeći tebe...itd."je posvećena tebi,a treća opisuje neku moju fobiju,neko čudno unutrašnje osećanje koje mi se činilo dovoljno zanimljivim za obradu kroz stihove i muzički aranžman.

Vaši nastupi su prilično atraktivni,nabijeni energij m koja na momente prerasta i u agresivnost(bar je moj lični utisak takav).Šta time želite da poručite publici?

B:Tokom živih nastupa nas potpuno obuzimaju emocije,i mi jednostavno ne želimo da ih sputavamo.Kada ja na primer odem na koncert i osetim kako ljudi na bini potpuno uživaju u onome što rade a to se lako uoči),samim tim sa i a kao publika osećam prijatnije,muzika mi postaje bliža,iskrenija...Hoću da kažem da je veoma važan način na koji ćeš da interpretiraš svoju poeziju,svoje pesme,muziku,bilo kakav vid kreativnosti kojim se baviš,otuda valjda i nastaju takvi,krajnje energični i divlji nastupi koje pravimo.

A reakcija publike?Da li imaš utisak da ste na svim dosadašnjim nastupima bili podržani od strane publike?

B.Da,apsolutno.Meni je potpuno bilo kakva reakcija,da li nas ljudi pljuju ili hvale sasvim je svejedno,bitno je da vidiš da si u ljudima podstakao neke emocije, ma kakve one bile.Užasno se plašim ravnodušnosti i ne bih želeo da to ikada na našem koncertu doživim.Dosta nas je ljudi hvalilo,i ja sam se pribojavao takvih reakcija strepeći da su kratkog veka i da će brzo ispariti.I onda nas je jednom prilikom neki tip totalno popljuvao što se meni dopalo jer mislim da je razlika u mišljenjima veoma bitna.Ona ukazuje na to da ljudi koriste svoje mozgove i razmišljaju o onome što doživе.Želim da ljudi reaguju na naše nastupe,našu muziku,želim da vidim da ljude dotiče to što radimo,mislim da je to najbitnija stvar svakom bendu i obrazloženje za dalje.

Da li je vaš cilj trajanje u tim nekim malim underground krugovima u kojima se sada nalazite,ili ćete nastojati da prodrete u medije i samim tim obavestite širi krug ljudi o postojanju HEADSTREAM-a?

B:Kao što sam već rekao,mislim da je sasvim normalno želeti da te čuje što više ljudi.To sa jedne strane zavisi i od samog benda,a sa druge strane ne mora da ima nikakve veze sa bendom.Prisustvo medija takodje ne mora baš ništa da znači,to što ćeš se pojaviti i biti podržan od strane nekog medija nije nikakva garancija uspeha.Meni se recimo dogadjalo da sam par puta bio u prilici da najavim neke naše koncerte po svim radio stanicama u gradu,a da se uprkos tome desi užasno slaba posećenost.Dešavalo se isto tako da nekoliko puta nismo uopšte nigde najavili koncert,a da se baš tom prilikom okupljalo iznenadjujuće mnogo ljudi.Naša je publika totalno čudna.

I krajnje nepredvidljiva...

B:Da,skroz.Sasvim se lako može dogoditi da na jednom koncertu imaš 45o ljudi,a da na primer šest meseci kasnije kad ponovo organizuješ svirku skupiš 5o ljudi,i onda razmišljaš šta se to u medjuvremenu desilo sa onih 4oo?!To je problem mnogih bendova,i ja zaista ne kapiram u čemu je tu fora.

Posmatrajući trenutnu situaciju na našoj sceni,HEADSTREAM je kreacija koja oprilično štrči iz te priče što me je uostalom i motivisalo da uradim intervju baš sa vama.Zašto ste se opredelili za taj neki noise interpretiran na sasvim originalan način koji uzdrmava stereotipnost svojstvenu beogradskoj sceni već duže vreme?Zašto ste odlučili da odudarate od svega što se trenutno nudi,što je"in",u trendu i skladu sa beogradskom muzičkom modom?

B:Zato što mi se uglavnom ne dopada ono što beogradska scena nudi.Ja uopšte ne volim baš to što je proglašeno za"in"na našim prostorima,ne volim sav taj NYHC, niti neku sličnu varijantu blisku tom pravcu.Svi takvi bendovi su potpuno isti,medju njima nema gotovo nikakve razlike.Tu kad čuješ jedan bend,čuo si sve.Takva me situacija ni malo ne privlači.

Koje bi uticaje mogao pomenuti u odnosu na HEADSTREAM?

B:Uticaji su dosta šaroliki i čudni jer ja npr.volim da čujem Jesus Lizard,a volim i The Who. Isto tako volim da slušam i Erica Bardona,Exploited,a i Blitz. Sve je to zajedno svakako izvršilo bitan uticaj na naš bend,

HEADSTREAM

dakle u pitanju je spoj totalno različitih muzičkih provaca. Namerno sam pomenuo The Who što tebi zvuči verovatno veoma čudno, ali kad pogledaš, oni su koristili dva bas bubnja još pre više od trideset godina, imali su veoma agresivne nastupe posle kojih bi obično sve živo polupali, a ne možeš reći da to nije bilo radikalno i jednako šokantno za to vreme, gotovo jednako kao i Punk godinama kasnije. Pesme koje HEADSTREAM svira su pankerske, jednostavno rečeno, ali protkane mnogim efektima da to ipak ne bi bio čist Punk, pa se usled takve moje težnje javlja neki noise. HEADSTREAM ne potpada pod nekakve uticaje sa strane, ne podleže nikakvim trendovskim okvirima, HEADSTREAM pre svega poručuje -misli svojom glavom!

Imate nove snimke, četiri nove pesme uradjene u studiju Fokus. No, pre no što smo počeli da radimo ovaj intervju, rekao si mi da tim materijalom nisi zadovoljan, jer vam Fokus nije izašao u susret u onoj meri u kojo ste vi to očekivali, posebno što se produkcijskog dela posla tiče?

B:Najveći problem studijskog rada je da ukoliko ti uložiš malo para u svoj snimak, ljudi kojima poveriš posao automatski se manje i trude. Tako je i sa našim novim snimcima ispalo, po principu ono, 'ajd'da uradimo to što pre pre. Ali šta da se radi. To se tako dogodilo i ne želim zbog toga bilo koga da kritikujem.

I sada je u planu novi ulazak u studio?

B:Pa da, makar za početak uložili novac i u jednu pesmu, ali da to ispadne onako kako mi to želimo. Mislim da u našoj zemlji ima kvalitetnih studija u kojima se može raditi na svetskom nivou, ali problem je u manjku potencijala samih ljudi koji u tim studijima rade. Oni nisu dovoljno vešti u svom poslu, pa samim tim ne znaju da iskoriste kvalitet opreme koju poseduju, da izvuku iz nje maksimalno u korist benda.

Ti ljudi što rade po studijima kod nas jednostavno nisu ni dovoljno muzički obrazovani, pogotovo kada je neki Punk, HC, Noise i neki drugi srodni pravac u pitanju; mislim da i tu delimično leži odgovor što bendovi poput vas nisu zadovoljni uslugama vezanim za snimanje materijala. Ako se neka osoba recimo, koja radi u studiju nikada ranije nije susrela sa bendom vašeg tipa, kako onda očekuješ da će znati šta da radi, odnosno da će biti u mogućnosti da namesti baš onakav zvuk kakav vi očekujete?! Nego, aži nešto o planovima HEADSTREAM-a vezanim za blisku budućnost?

B:U planu je snimanje spota. Mislim da to može da pokrene izvesne stvari vezane za naš bend. Verovatno će taj prvi spot biti uradjen za pesmu:Špring Unes, taj tekst ti je poznat.

Jednom prilikom si mi pomenuo i eventualnu saradnju sa izdavačkom kućom Silver Cross. Zašto baš sa njima? Zar i pored dobro poznate situacije vezane za domaće izdavaštvo i u većini slučajeva nezahvalan odnos izdavača prema bendovima, vi konkretno imate poverenja da stavite sopstveni materijal nekom sa strane? Zašto sami ne organizujete objavljivanje novog materijala kao što ste to uradili sa prethodnim, vašim prvim demo snimkom?

B:Mislim da se Silver Cross po nekom fer odnosu prema bendovima iza kojih stoji ipak izdvaja od ostalih izdavača kod nas kojima je osnovni motiv profit i zarada na bendu. Osim toga, oni su nam prvi ponudili da urade izdanje sa te četiri nove pesme, što nama odgovara prvenstveno sa finansijske strane jer mi lično, teško da smo u situaciji da to izguramo sami. Dakle, praktično nismo u situaciji da biramo jer nemamo nikakvu alternativu. Medjutim, kao što sam već napomenuo, mi nismo bili za taj predlog koji nam je ponudjen i to prevashodno zbog toga što nismo bili zadovoljni kvalitetom snimaka. Mislim da bi to neko naše prvo ozbiljno izdanje trebalo da predstavi bend u najboljem svetlu, zato nam je i stalo da materijalom koji bi se na izdanju našao budemo pre svega mi sami zadovoljni. No, postoji druga mogućnost, a to je da nam Silver Cross pomogne oko spota, i oko distribucije tog spota.

Da li ste do sada uzeli učešće na nekoj kompilaciji? Šta mislite o takvim, grupnim projektima? Da li ih podržavate?

B:Do sada smo se pojavili samo na jednoj kompilaciji pod nazivom 'Mi Za Mir". Podržavamo takve zajedničke projekte jer su oni na neki način šansa da se bendovi zastupljeni na njima pročuju i izvan svoje okoline, da se možda razvije malo više iznad svoje lokalne scene, scene kojoj pripada. Iz tog razloga mislim da je jako važno slati dobre snimke za kompilacije, najbolje koje bend može da uradi, da bi zastupljeni materijal bio što reprezentativniji.

Koji bi koncert izdvojio kao tebi i bendu najposebniji od svih koje ste do sada imali? Pod ovim pitanjem naravno ne podrazumevam i koji je koncert bio najposećeniji, jer dobra posećenost ne podrazumeva uvek i dobru atmosferu, zar ne?

B:Da, apsolutno si u pravu. Kao najbolji do sada koncert HEADSTREAM-a izdvojio bih svirku u Prostoru, u Beogradu dakle, šestog aprila 1996. godine. Ni tada nismo nastupali sami, i to je bila zaista jako dobra svirka. U trenutku kada je Mile isključio svoje distorzije, sekundu-dve je zavladao totalni muk koji je odjednom prerastao u poklič: !OOOOOOOOOOOOW!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Šta slušaš trenutno od muzike?

B:Trenutno slušam Daisy Chainsaw koji si upravo pustila(smeh), slušam često i Skunk Anansie. Volim recimo Ministry da slušam takodje, a dopada mi se jako i zadnji album Killing Joke...To je uglavnom muzika koju poslednjih dana slušam mada tu ima i ostalih stvari.

OK, Bojane, hvala ti na ovako prijatnom popodnevu ispunjenom zanimljivim i nadam se korisnim ćaskanjem. Iskreno verujem da će ovaj naš razgovor zainteresovati one koji se do sada nisu susreli sa vašim radom, da obrate pažnju na HEADSTREAM-bend koji to svakako zaslužuje! Puno uspeha u daljem radu. pozdrav Doci i Miletu!

Hvala i mom Bojanu što je bio vredan, pa prekucao ovaj intervju!

UBOJIĆU KRV U ZELENO
TRAŽEĆI TEBE
POSLEDNJE NIŠTA.
I POSLEDNJE SVE.
OTERAĆU PLIŠANOG MEDU,
UBIĆU GASPHA
I SVE NORMALNE LJUDE.
RAZMIŠLJAJUĆI VINSKOM FLAŠOM
ČARLSA BUKOVSKOG,
USKOČIĆU U MOJ VRT
PREPUN RUŽA
I TRNJA..

HEADSTREAM

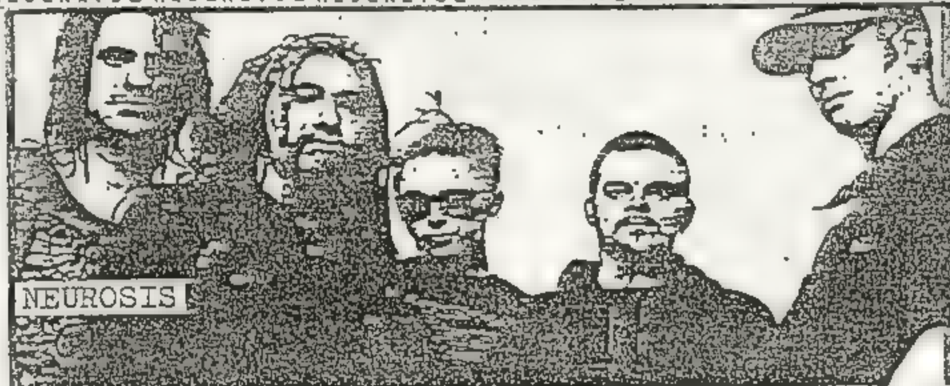

NEUROSIS "THROUGH SILVER IN BLOOD"

(RELAPSE/IRON CITY, 1996.)

Ovaj sam novi album izuzetno dragog mi benda sa velikim nestrpljenjem očekivala, i da nije bilo plemenitog gesta prijatelja Ferenca, ko zna koliko bih još dugo obitavala u toj želji, mučena nepodnošnjivom znatiželjom. TEŠKO, SPORO, MUČNO, BOLNO, MORBIDNO, ROMANTIČNO, kako to samo neurotici mogu da kreiraju (a ja da volim!)- tako bi bez mnogo priče i filozofiranja glasila recenzija ovog izuzetno sugestivnog ostvarenja opisana u šest kratkih, ali dubokih rezova kojima vam NEUROSIS besomučno tranžira moždanu masu dok hipnotisano boravite pokraj svojih uređaja onemogućeni da odreagujete ni jednim jedinim delom tela, makar to bio i instiktivni trzaj. NEUROSIS je najmoćniji pripadnik paganske bratske zajednice, suludi gorostas božanske snage koji će vas sa šokantnom sigurnošću uveriti koliko su i vaši najjeziviji snovi (i oni na javi, i oni dok spavate!) bezazleni u svojoj neupečatljivosti hororističnih efekata. NEUROSIS je ovim materijalom definitivno potvrdio status velikog benda, ne zbog činjenice da se sada nalazi pod "major label control-om" već prvenstveno kvalitetom svog specifičnog izražavanja. Zato bi svakako trebali da poslušate moj savet (ukoliko niste kukavice i mamine maze!) i sledite navedena uputstva:

a) Nabavite što pre pomenuti materijal, makar to prouzrokovalo i trenutne materijalne poteškoće (šta će vam bavljenje egzistencijalnim pitanjima kada cete imati NEUROSIS!).

b) Oslobodite se ukućana, no ipak ne preporučujem korišćenje hladnog ili vatrenog oružja, kiselina sa fatalnim posledicama i posebno sado-mazohističke opreme (to sačuvajte za sebe, trebace vam za NEUROSIS!).

c) Pogasite svetla i opustite se (dok je to još moguce!).

d) Pustite ploču i zaronite u krvavu simfoniju srebrnih tonova!

Želim vam prijatno istraživanje pakla!!!

ANDREA

SCATHA "FUCK THE SYSTEM" EP

(ANONYMOUS REC. 1996.)

Pitam se zašto se ovako kompleksan bend smišljajući ime svom novom materijalu opredelio za tako "otrcanu" frazu. Možda je u pitanju koketiranje sa ironijom upućenom svim onim brojnim plitkoumnim pojedincima i grupama čija se "aktivnost", "kreativnost" i "pripadnost" pokretu obično svodi na tužnu dont think-follow! definiciju; ili je pak SCATHA ovakvom porukom želela da simbolizuje povratak onim direktnijim parolama, koje ma koliko delovane zastarelo i prevaziđeno- one to zapravo nikada ne mogu biti, jer je njihova iskrenost i istinitost garancija njihovoj aktuelnosti. Muzički gledano SCATHA je nešto najzrelije što smo u poslednjih milion godina susreli na šarolikoj punk/hc sceni, a takvu tvrdnju definitivno potvrđuje ovaj, njihov novi EP koji spada u oblast onakvog hc-a kakav bi on trebao biti u ovim devedesetim godinama. SCATHA se prostire od klasike- jednostavnih i brzih rifova (da, da, postoji itekako uočljiva razlika između ovog zvuka i atmosfere kakvu kreira "Respect, Protect, Reconnect" LP, jer ovde se nekadašnja ekipa svrstana u

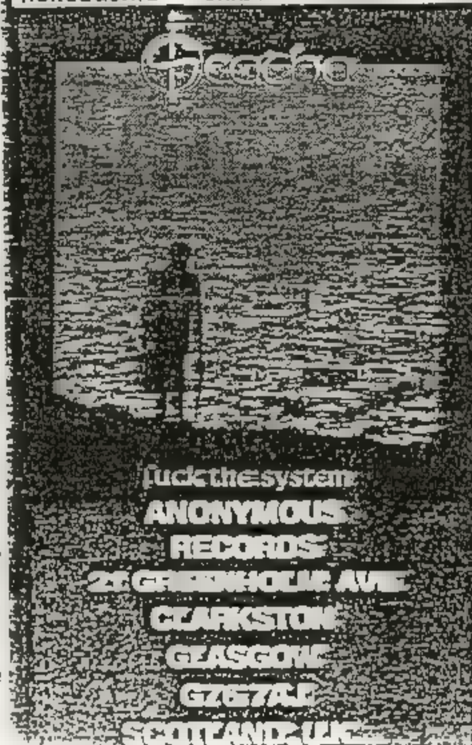

Sedition+Disaffect ponovo vraća onim divljački brzim ritmovima karakterističnim za ova dva benda, koji masakriraju telo), pa do onih tananih psihodeličnih iglica koje uranjaju u mozak suludim tempom pogađajući pritom prave centre- oni koji zažive neopisivo groteksnim bolom! Mašta bubnjara sposobna je da otvori pukotine nedokučivih dimenzija, koja je u slučaju ovog materijala ispoljena kroz rikošet sa putanjom: želudac- jednjak- grlo, sa konačnim zakucavanjem u lobanju! Eh, naravno, razaračko- zakivačka produkcija uveliko pospešuje kompletan utisak, dok gitare režu kao besni cirkular, a basista izvlači neku ledenu grmljavinu. Neko je jednom prilikom rekao komentarišući vokal Accused-a: "Ako se ovaj ne smiri, onda ću ja poludeti!" Oengusu (vokalu SCATHA-e) čiji nas urlik i vrisak podiže čak i iznad ultra-destruktivne, razarajuce muzičke podloge, primoravajući nas da bukvalno povracamo adrenalin, želimo poručiti sledeće: "Mi smo već odavno ludi i ne želimo povratak u normalu, stoga nemoj slučajno ni da pomisliš na smirivanje!"

KEEP ON GOING CELTIC WARRIORS!!!

BOJAN&ANDREA

AMEBIX "MAKE SOME FUCKING NOISE" LIVE EP

Ludo iznenađenje! Matjaž iz Kopra (čovek koji se bavi organizovanjem koncerata diy punk-crust bendovima iz inostranstva) me je nedavno obavestio da je objavio ovu live ploču koja je inače snimljena u Ljubljani 1986. godine, kada je ovaj legendarni bend (po mom mišljenju začetnik mnogih stvari u crust-punku) tamo svirao. Odličan snimak i već sve klasične legendarne pesme sa ploča Arise+Monolith se mogu naći na ovom live LP-u. AMEBIX su i na ovom nastupu prikazali svu svoju moć i magiju (naročito u pesmi The Darkest Hour) i ako ne znate za ovaj bend, propustili ste istoriju anarcho diy punka i ne znam zašto onda uopšte čitate ovaj fanzin!

p.s. Ne želim da neko pogrešno protumači kraj ove moje recenzije, ali ako postoji neka azbuka ili abeceda, onda su AMEBIX, uz naravno Discharge, Antisect i još par bendova iz osamdesetih, na samom njenom početku.

ACA-AXEMAN

CRACKED COP SKULLS "NO FUCKING TEARS FOR THE PIECES OF SHIT" EP

DAYS OF FURY REC. 1995.)

Eh, da... Ovo je bend sastavljen od bivših članova Ripcord, Napalm Death, Sore Throat, Filthkick, i ko zna koga još. Sve velika imena koja obećavaju moćno izdanje i privlače interesovanje onih ljudi koji su na bilo koji način vezani za pomenute bendove. Međutim, ovoga puta od tako impresivne ekipe iznenađujuće slab učinak! Na ovom vinilu nalazi se dvanaest pesama nabijenih na nekih pet-šest minuta prostora sa finom teškaškom produkcijom. Ali, avaj, muzički ovo je totalno bezlično i odsvirano ko preko kurca; sporo, bezvoljno, starački (ne znam za godine članova, al možda je to problem?!). Nikakvog šarenila ovde nema, sve pesme od prve do poslednje su iste, bez promene ritma, melodije, bez energije i povrh svega razmazane depresivnim, mada grubim, vokalom. Ne znam, možda sve ovo zvuči suviše strogo, ipak i dalje je ovo nekakav crust koji će naći svoju publiku, ali ja sve više gubim volju za životom dok pokušavam da vam opišem ovo izdanje. Naziv benda i naslovna strana omota je po meni jedino što krasi ovu ploču. NO FUCKING TIME FOR THIS PIECE OF SHIT!

BOJAN

OI POLLOI "FIGHT BACK!" LP

(COMPARY RECORDS)

Ova ploča je prilično davno izašla, ali smatram da je važno da se recenzira jer su Oi Polloi jedan od najznačajnijih, najinteligentnijih i najiskrenijih anarcho punk bendova svih vremena! Već više od petnaest godina, Oi Polloi sviraju svuda po svetu i prenose svoje pozitivne i humane poruke. Tekstovi ove ploče vas zaista čine besnim i podstiču na razmišljanje i direktnu akciju! Fight Back je reizdanje njihovih split ploča iz 1986. godine sa A.O.A. i sa Betrayed koji se definitivno više ne mogu nabaviti jer su izašle u malim tiražima. Na ovom LP-u možete naći neke od pesama koje su obeležile anarho DIY scenu u zadnjih deset godina- izdvojio bih: Nuclear Waste, The Only Release, Americans Out, Pigs For Slaughter i naravno Never Give In!!

Pišite Chrisu (Ruptured Ambitions) i nabavite ovu, mogu slobodno reći, već legendarnu ploču!!

ACA

RUPTURED AMBITIONS
OLD FORGE COTTAGE
RUSHFORD
LAMERTON
TAVISTOCK
DEVON PL 19 8 RY
ENGLAND

FAT YOUTH- DEMO KASETA

Ovu kasetu sam dobila u zamenu za Unutrašnji Bunt/Agitator split tape. Bend dolazi iz Kruševca, što je prijatno iznenađenje, jer se u skorije vreme iz tog grada ništa novo nije pojavljivalo. Kaseta je urađena u punk as fuck fazonu. Omot je fotokopiran, a na njemu su, standardno, tekstovi pesama, ilustracije, te fotografije članova benda. Snimak je sastavljen od sedam pesama koje su snimljene u Češnjaku, septembra '96., dok je tape realizovan kao prvo izdanje "Hear Our Rec." Momci za sebe kažu da sviraju kalifornijski punk, što se na trenutke može naslutiti, mada mene slušanje njihove muzike vraća u period kada su NBG bili jako popularni, pa mi se možda zbog toga dopadaju, jer da su uspeli da zvuče kao hrpa dosadnih CA bendova, verovatno da ne bi zaposeli moju pažnju. Mislim da harmonijski sklad glasa i muzike nije baš najsjajnije ukomponovan, ali to mi nimalo ne smeta u poređenju sa njihovim tekstovima koji su grubo rečeno glupi ili besmisleni, sem možda jednog koji nosi naziv Kraj. Ukoliko vas je ovaj bend zainteresovao, možete ga kontaktirati na: Novaković Miloš-Miša, WC... pardon, Vece Korčagina 95, 37000 Kruševac.

TANJA

FLEAS AND LICE "PARASITES" EP

Buve i vaške su paraziti o kojima ne znam ništa osim da su opasno problematični izvlakači alkoholnih derivata i zabranjenih opijata, što ne mora ništa da znači (ukoliko niste budala puna predrasuda) . da je ova stara ploča, možda i njihova prva, ali sigurno ne i zadnja. Dobro. Parasites obuhvata četiri pesme šarenolikog ritma od kojih je dominirajući onaj punkerski poletni ritam umerene brzine. Ima tu i melodičnih rifova kao i onih čvršćih, snažnijih, težih, ali ta gitara ima zvuk gitare kakav su nekad imali 4Skins. To za mene ne znači minus, jedino mi nije jasno da li su "paraziti" baš tako hteli, ili za snimanje nisu mogli da nađu fuzz. Glavni vokal je, ne grub, nego snažan, pravi muški, dok se povremeno pojavljuje još jedan piskaviji glas koji na trenutke zvuči poput ženskog i u kombinaciji sa onim prvim čini neki fini mix. Stvarno ne znam sa čime bih ovo mogao da uporedim. Nije ovo neki revolucionarni hc/punk, ali tu postoji nešto što je svojstveno samo njima, a da nije u pitanju samo vantrendovska produkcija, i to je ono šta vas može privući ovoj ploči...

BOJAN

EXTINCTION OF MANKIND "BAPTISED IN SHIT" LP (SKULD RELEASES)

Skuld Releases iz Nemačke je jedna od najboljih DIY punk crust diskografskih kuća u Evropi, i njihova izdanja uključuju bendove kao što su: Amebix, Zygote, DIRT, Counterblast, Hiatus, Hellkrusher, Bad Influence, Contropotere, a uskoro će se na njihovoj etiketi naći i novi Oi Polloi LP!! E.O.M. su relativno nov bend, ali sastavljen od starih DIY crust likova, i ovaj LP je njihovo najbolje izdanje! Uz Police Bastard LP, ovo je sigurno jedna od najenergičnijih ploča koja se pojavila u zadnje vreme! Produkcija gitare je skoro dovedena do savršenstva (naravno, u pitanju je samo moje mišljenje i ukus), tekstovi su mračni i apokaliptični, a vokal grub i veoma besan. U ploči se nalazi ogroman poster sa odličnim crtežima i tekstovima pesama. Još jedna vredna Skuldovo izdanje i bend za 2000 godinu, kao i dokaz da je crust-core scena izbacila i pored dosta kopija nekoliko stvarno originalnih bendova, koji mogu biti dosledni naslednici nekih značajnijih imena iz osamdesetih!!

(X-MIST)

ACA

SUFFER EP (FLAT EARTH REC.1995.)

Jebem mu mater, nisam stigao da provalim na šta me podsećaju početni tonovi prve pesme ovog singla, a budući da me nisu nešto naročito oduševili pomislih- eto, još jedan u nizu bezličnih bendova. Kad! Preseče me satiranje, masakr, krvoproliće, a ja sam baš žedan krvi! Volim bendove kod kojih mozak ne može u prvom trenutku sve da registruje, rad ruke, noge, melodiju... Ovo je upravo to! Čovek ne može ni vazduh da udahne od toliko nabijene produkcije, snažnih, teško fuziranih gitara i doboša koji zakiva. Ultra brzo polivanje, presečeno na trenutke sporijim metalskih delovima, ali to su oni kratki predasi na koje ne stigneš ni da odreaguješ usled ponovnog masakriranja. Na trenutke mi se činilo da tu čujem Heresy iz onih najboljih i najtežih dana, dok se u zadnjoj pesmi nesumljivo oseća Amebix. Eh, da, vokal na trenutke beži i deluje kao stenjanje pri teškoj sraćki, ali, okej, uklapa se. Nema šta, ovo je prava muška muzika odsvirana od srca, bez milosti za naše uši!

BOJAN

DEBELI PRECJEDNIK EP (Dirty Old Town Rec. 1997.)

DEBELI PRECJEDNIK je bend iz Osijeka i ovo je njihovo prvo vinilno izdanje do kojeg je Andrea došla zahvaljujući svojoj prijateljici Editi, koja nam usput reče i to da su ovi momci možda trenutno i najpopularniji bend u Hrvatskoj. Dobro. To ne mora ništa da znači, ali zato možeš kroz takve stvari donekle da sagledaš stanje jedne scene, svu njenu raznovrsnost ili jednoličnost, maštovitost ili nemaštovitost. U jednom kutu omota ove ploče ispisano je Oi! Oi! Oi! i to sam i očekivao, al sam se i zajebo. Prvo sam pomislio: ajde, možda je prva pesma slučajno takva kakva jeste, ali su ustvari, sve četiri namerno takve kakve jesu, a jesu najobičniji preslikani No FX. Okej, možda vokal više podseća na Lag Wagon, al to je isti kurac. Uspeli su da skinu sve, i ritmove sa ulazima, prelazima, brejkovima, melodiju i raspevanost, i rade oni to dobro ali je ipak sranje, a sranje je zato što ovde ne postoji ništa a da ne liči na nešto, dakle plagijat. Čak je i pesma koju su nazvali Subforce sramno slična No FX-u, i ako su ovi najpopularniji punk bend današnje Hrvatske može se zaključiti da su i oni, kao i mi, podlegli amerikanizaciji i u onoj stvari koja bi trebala da čuva neki identitet, ne naroda kao naroda ili nacije, već ljudi inspirisanih specifičnostima prostora na kojem žive. Ovaj bend može postati vrlo lako najpopularniji Hrvatski bend i u Srbiji, al dobro dajmo im malo vremena. I još nešto. Rekao bih, kad je u pitanju produkcija, da hrvatski bendovi rade u mnogo lošijim uslovima nego "naši" bendovi. Čudno mi je da u celoj Hrvatskoj ne postoji neki studio, bio pravi ili improvizovani, u kom bi se mogli uraditi pristojniji snimci, a ovo što govorim nije stvar ukusa jer od ranije znam da Hrvati imaju probleme tehničke prirode, a i DEBELI PRECJEDNIK je sigurno bend koji ovako prljava produkcija ne može zadovoljiti. I na kraju da još pomenem i izdavača. Dirty Old Town je nova izdavačka i distributerska kuća koja je startovala sa dva EP izdanja od kojih je prvo D.P. a drugo pripada takođe hrvatskom bendu Razlog Za, koje ću pomenuti nešto kasnije. Andrea mi reče da poznaje momka koji stoji iza ovog imena kao čoveka sposobnog da raspozna i izdvoji one najkvalitetnije kreacije hrvatske scene, a ja mu naravno želim uspeh u daljem radu.

BOJAN

COUNTERBLAST "BALANCE OF PAIN" LP (skuid releases, profane existence, elder berry rec.)

Članovi legendarnih G-ANX su napravili novi bend i otvorili novo poglavlje svoje veoma originalne i lude anarcho crust "karijere". Uvek sam cenio ljude koji su svojom kreativnošću i originalnošću uspevali da se izdvoje iz klišea HC/crust zvuka (primer su: Amebix, Zygote, Neurosis, Bad Influence, Contropotere, Virtual Reality, Rorschach) i mislim da COUNTERBLAST pripadaju upravo ovoj grupi bendova. Nekoliko stvari (specijalno Prelude Pain) sa ovog LP-a mogli bi da budu sjajna muzička podloga za neki morbidan horror film. Depression+ Balance Of Pain su dve najbolje i najkompletnije pesme albuma, produkcija je jako dobra, a omot kvalitetan i totalno neobičan. Preporučljivo za sve ljubitelje tamne, sporije strane DIY anarcho punk-a!
(Nabavljivo putem X-MIST-a)

ACA

TRIO SOCIJALNE POMOĆI "NISMO NIČIJE IGRAČKE"

DEMO KASETA

Za one koji ne znaju, bend je iz Batočine (mestašce nadomak Kragujevca) i svira brzi, besni i žestoki punk/HC. Veoma me iznenađuje kvalitet snimka i svirke, kao i velika doza originalnosti koju nalazim u ovom vrlo mladom bendu. Jako lep i maštovit omot u obliku kolaža sa sasvim finim i ne previše direktnim (ali jakim!) tekstovima upotpunjuje moju pozitivnu sliku o TRIU SOCIJALNE POMOĆI. Snimak se sastoji od deset pesama, snimljenih u Ćešnjaku tokom ove godine. Jedna velika, iskrena i prijateljska podrška ovom bendu.

Obavezno nabaviti na: Đorđević Željka, Trg Dušana Petrovića Šane 1/4, 34227 Batočina.

TANJA

DEBELI SAMURAJ "SVAKO IMA PRAVO NA SVOJ ŽIVOT... NA SVOJ ŽIVOT IMAM PRAVO SAMO JA!"

(KASETA- DIY IZDANJE)

Ovo je prva, nadam se ne i poslednja realizovana kaseta somborskog punk/HC benda, koji se svrstava u nove/mlade snage današnje scene. Kada to uzmemo u obzir, onda je sasvim iznenađujući kvalitet ovog izdanja, u koje je, neosporno, uloženo mnogo truda. Uz kasetu ide sasvim fino osmišljen booklet sa tekstovima i ilustracijama+ sa još nekim informacijama o samom bendu i somborskoj sceni. Kaseta je snimljena u studiju Drum, januara 97. i sadrži čak petnaest pesama, od kojih je jedna obrada numere "Nazi Scum" od Oi Polloi, koja zvuči veoma energično u kombinaciji sa bubnjem i basom, te dva vokala koja su sasvim lepo ukompovana u kompoziciju pesme... Mnogi su osudili DEBELI SAMURAJ zbog neoriginalnosti, što moram priznati nije neosnovana tvrdnja, ali ako se ipak dobro uđe u muziku naći će se jedna doza originalnosti koja odaje duh benda. Meni ostaje još da se zahvalim Mariju i Zlatku na poklonjenom primerku kasete. Sombor will never die!

Adresa: Zlatković Zlatko i Nikola, Duška Radovića 1, 25000 Sombor.

TANJA

ACME-S/T 7" (MACHINATION REC.)

Ovaj nemački bend je jebeni buldožer! ACME su mi bukvalno odvalili uši kada sam prvi put pustio njihov singl! Originalna muzika (uz naravno malo nezaobilaznog Rorschach zvuka), jako dobri tekstovi i omot singla čine fantastično parče plastike za ovaj (nažalost) već mrtav bend. Srećom, može se nabaviti njihova celokupna diskografija i svakome ko voli malo neobičniju i bučniju verziju hc-a (vokal je jedan od najboljih koje sam čuo u životu, uz vokal pevača Bradfordskog benda Stalingrad), preporučujem da za samo 5 DM nabavi ovaj sjajni singl iz X-MIST distribucije!

p.s. Neki članovi su po raspadu ACME napravili nove bendove, tako da možemo očekivati još lude i originalne muzike od ovih frikova iz Bremena!

ACA

SOLUNSKI FRONT "MALI SVET" + DISTRESS "PUT U RAJ" EP

(INTERMUSIC)

Dva stara benda koji su radili u periodu 81-85 godine, pripadala su onoj najranijoj, možda sa današnje tačke gledišta i najboljoj HC/punk generaciji na ovim prostorima. Ovi snimci datiraju još iz davne '84. godine, tako da o nekoj modernoj produkciji ne možemo govoriti. Što se muzičkog opredeljenja tiče, SOLUNSKI FRONT je možda i najkvalitetnije ime iz te generacije, a sigurno jedini bend (i to ne samo u našoj zemlji) koji je uspeo da se približi zvuku Dead Kennedys-a (ovim ne mislim da su njihova kopija) kombinacijom psihodeličnih tonova na donjim žicama gitare i klasičnih HC/punk rifova, bez ovih, danas popularnih goropadnih vokala. S druge strane DISTRESS (u početku Herpes Distress) jesu muzički goropadni, u početnoj fazi pod snažnim uticajem finske HC scene, dok su snimci sa ovog zapisa još razorniji, možda bi bilo preciznije reći crossoverski sa teškim zvukom i grubim vokalom. Jebi ga, možda je bespotrebno ovo što pišem jer pretpostavljam da je bar 90% ljudi koji prate zbivanja na domaćoj nezavisnoj sceni upoznato sa ovim bendovima. Ono što jeste važno pomenuti je da ova dva benda za vreme svog postojanja nisu uspela da dođu do samostalnog izdanja, osim pojavljivanja na raznim kasetnim kompilacijama (tadašnjeg izdavača No Profit Tapes, danas N. T. T. B. W.), tako da za ovaj sjajni potez moram odati priznanje Gvidu koji nas je potsetio na korene naše punk scene, a koja se u današnjim vremenima izgleda i nažalost kreće silaznom putanjom, ne samo u muzičkom već i u ideološkom-tekstualnom smislu. Ove ploče nose duh onog ne-izšablonizirancg vremena sa mnogo dubljim i zrelijim osvrtom na one teme koje su bile direktno vezane za tadašnje političko okruženje, a koje je uostalom veoma slično današnjem.

"Uništite svet jer kasno je sutra!"

BOJAN

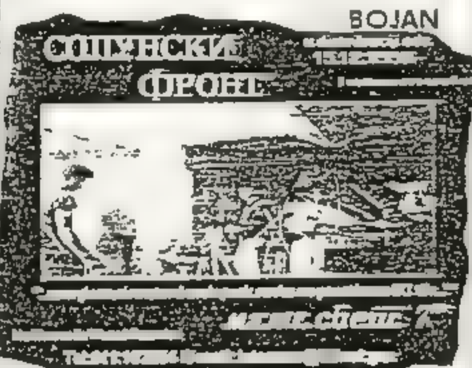

VIVIsect "NO RESPECT" cass. 1996.

Mislim da neću preterati ako protumačim VIVIsect kao svojevrsni fenomen, budući da i pored dugogodišnjeg rada (pod ovim imenom još od 1988. godine!) i muzičkog opredeljenja kakva na

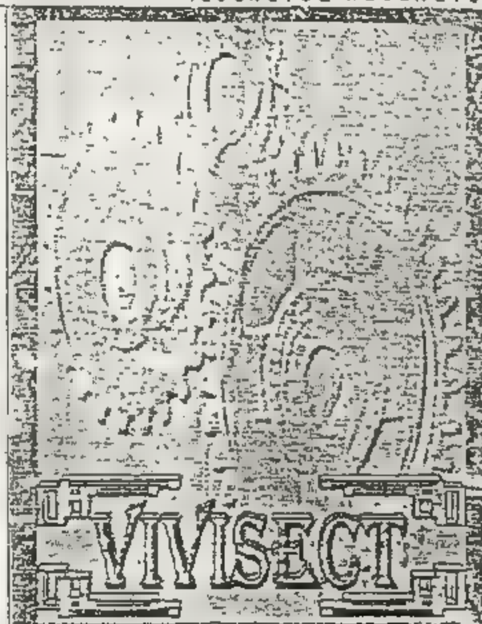

našim prostorima ne poseduje ni jedan bend, VIVIsect i dalje uporno ostaje velikim delom svog postojanja prava enigma, kako za novosadsku, tako i za YU scenu uopšte! "Odgonetka" ove misterije krije se verovatno u nedostatku onog profila publike koji bi bio u stanju da protumači takvu zvučnu formu nekakvog cyber- techno - core -industrial usmerenja, a i u nepostojanju tržišta otvorenog ka elektronskim eksperimentima, zbog čega VIVIsect predstavlja usamljeno ostrvo. Svojim drugim po redu produktom No Respect, VIVIsect je postigao znatan pomak u odnosu na prethodni, i time dokazao svoju kreativnu zrelost čiji je efekat prilikom preslušavanja materijala zadivljujuće snažan. Atmosfera koju kreira ovo ostvarenje nikako nije statična, jer i pored konstantne težine koja se preliva iz jednog momenta u drugi, zvuk VIVIsect-a se od prostornog, nepreglednog i džinovskog odjednom sažima u teskobni, skučen i klaustrofobičan svet, i taman kada se osetite zarobljenim, ukazuje se pukotina kroz koju ponovo lakše prodišete, ali samo na kratko, do sledeće mentalne i fizičke blokade. I kada naposletku pomislite da ste potpuno zalutali, čarolija prestaje i sledi obavezno razočarenje što No Respect ne traje bar malo duže. No, verujem da bi se i trajanje od devedeset minuta opet činilo nedoličnim za kompletnu priču koju nam VIVIsect tako veličanstveno pripoveda, ali ipak apel Ferencu da sledeći materijal bude bar duplo duži! VIVIsect je, jednom rečju, zvučna SF/horror predstava, pa nije ni čudo što je meni kao fanatičnom pokloniku pomenutih pravaca, ovaj bend toliko prirastao za srce, postavši sastavni deo svakodnevnice. Savetujem i vama da obratite pažnju na njih, jer je to najmanje što možete učiniti za ovaj bend. Verujte mi na reč-ravnodušnost je apsolutno isključena!

ANDREA

Radove potpisane "imenom" ovog autora susretala sam u mnogim fanzinima čija se popularnost može meriti u svetskim razmerama kao što je npr. poznati Slug & Lettuce. Jednom prilikom došla sam i do strip... IN DOCTRINE NATION iza kojeg stoji isto ime, i originalnost duha+pri... koju ova osoba tako vešto potvrdjuje kroz ljubav prema devetoj umetnosti, pokrenula me je da joj napišem pismo. Nakon nepune dve nedelje usledio je odgovor sa pregršt crteža i stripova. Biografija ovog strip crtača mi je apsolutno nepoznata, jer se, oglušivši o moju molbu da uz radove priloži i neke lične podatke, radije opredelio za misterioznost. Ne znam čak ni da li je u pitanju osoba ženskog ili muškog pola. Ipak, verujem da nedostatak biografskih podataka neće umanjiti doživljaj koji tako uspešno i upečatljivo stvara ovaj izuzetni umetnik, zadovoljivši svoju potrebu za publicitetom samo jednostavnim pseudonimom FLY...

ZERØ CØNTENT

NO FUCK YOU!

uuuhh...ggnngh...koff... fckn...wwhheeze...uhh..MAN I FCKN MUSTA PASST OUT FOR FCKN HOURS ITS FCKN DARK ALREDY I GOTTA FIND MY FCKN HAIR BEFORE ANYONE SEES ME AND...uungh.

UUUUNNgh...koff...nngh...ghh... I'M ALL FCKN SHAKIN AN TWITCHIN THAT MEANS I FCKN NEED SOME FCKN BEER! I BETTER GO OUT TO AVE A AN MAKE SUM FCKN MONEY... I HOPE NO COOL PUNKS SPOT ME WITHOUT MY COOL FCKN HAIR... FCKN...FCKN...

SPARE SUM FCKN CHANGE YA FCKN YUPPIE FCKN TOTALITARIAN FCKN SUBURBAN FCKN CAPITALIST FCKN CORPORATE FCKN FASCIST FCKN STUPID FCKN PIGS!!!

OH NO! ITS FCKN SNOWIN AN MY HEAD IS FILLIN UP WITH FCKN SNOW!!! ITS A GOOD THING MY FCKN BRAIN GOT STOLE WITH MY HAIR DO OR I'D BE FUCKIN FREEZIN MY FCKN ASS AN SHIT

INEEDA GET SOME FCKN BEER AN GET THE FCK OUTTA HERE BEFOR SOME FCKN KIDS FCKN BUILD A SNOWMAN IN MY FCKN HEAD!

HEY! MR. FCKN LAME ASS CORPORATE FUCK HEAD GIVE ME YR FCKN MONEY OR I'LL BE YR FCKN FRIEND!@#*

AAAAH! FCKN FINALLY! THE NECTAR OF THE FCKN DOGS!

WHAT THE FCK!? I JUST FUCKIN GUNNED DOWN 3 FCKN 40'S AN I DIDN'T EVEN COP A FCKN BUZZ & NOW I'M OUT OF FUCKIN BEER! THIS FCKN SUCKS!

SMASH!

OH SHIT! I JUST FIGURED IT OUT!...I NEED MY FCKN BRAIN TO GET FCKN DRUNK... THAT FCKN FIGURES... I BLAME SOCIETY FOR THIS FCKN BULL SHIT...SMASH THE FCKN STATE!...I GOTTA FIND MY BRAIN AND...WAIT A SECOND! I CAN JUST FCKN STEAL ONE! YEAH!

SHIT! THERES ALOTTA FCKN SNOW IN MY HEAD THATS FCKT UP!

HEY! I JUST HAD A GREAT IDEA!! I CAN MOLD THE SNOW INTO COOL LOOKIN SPIKES! THEN I CAN PUT DYE ON'EM AN I'LL BE COOL AS FUCK AN SHIT

FUCK YEAH! I NEVER HAD GOOD FCKN IDEAS LIKE THIS BACK WHEN I HAD A BRAIN... SHIT! THAT REMINDS ME I NEED TO FIND A FCKN BRAIN SO I CAN GET FCKTUP! IT HAS TO BE A COOL FCKN BRAIN NOT SOME LAME-

HEY! THERES A FCKN COOL LOOKIN DOG! FCKN PERFECT! HEY!! ROVER WASSUP C'MERE I'LL GIVE YA A FUCKIN BUSCUIT!

AR! AR! AR! AROOOO?

MEANWHILE JUST OUTSIDE THE DONUT STORE

NO...NOT A PUNK...A PUNK HAIRCUT-YEH-JUMPED ME & MY PARTNER GOT ALL CUT UP BY THE SPIKES-YEH SEND BACK UP-THE PUNK HAIR WAS LAST SEEN HEADED SOUTH ON AVE A...SOME WITNESSES SAY IT WAS BEING CHASED BY WHAT LOOKED LIKE A ...

TT BE CON-FCKN-UED...

HARMONIJA HAOSA

KRETENSKE ROCK POZE

biti kreten
biti snob
biti imbecil
biti glup.
vozit kola
ić' na plažu
jebati dobro
do kurca zdravo

misliti malo
imati bend
biti važan
biti trend
sportske vesti
laka volja
nova plaža
nova boja

voleti pivo
voleti džin
voleti špricer
voleti konjak
voleti pall mall
voleti kim
coca cola,prezervativ
jebite se s'tim

"JA SAM TREND".

Ja sam anti-romantičan
Ja sam anti-estetičan
Ja sam ego-excentričan
Ja sam trend
Ja sam porno-borac
Ja sam erotsko smeće
Ja sam"ČISTI ZVUK"
Ja sam TREND

"VOZILA ŠLJAMA" -Desetak sati spavanja/pola dana pripremanja/pola večeri pljuvanja/"Samo svoji-Ničiji više"/željni provociranja/tromi od iživljavanja/umorni od bežanja/"Samo svoji-Ničiji više"/novih li dešavanja: klanja,jebanja,laganja/interesantnih li predvidjanja-primorani da slušaju priče/SAKATI UDOVI/SAKATE MISLI/SAKATA TELA/SAKATI POSTUPCI.

"MENTALNA MANIJA"
-NOVA MESA,-NOVI ZAKONI
-NOVI METALI,-NOVI ZAKONI
-NOVI OTROVI,-NOVI ZAKONI
-NOVI ŽIVOTI,-NOVI ZAKONI.. NOVE SMRTI.

HARMONIJA HAOSA

CONTACT: PAVIĆ DAMIR-Septic
BRAĆE RADIĆA 142/3
24000 SUBOTICA

HIBRIDNO RAZUMEVANJE

vidno školom prosut mozak
fakultetom sjeban vid
jasno poslom vezan grkljan
hej sine,još si živ
vibro maser,plažd ulje
berza rada,porno film
kreativnost slaba strana
ne razmišljaj,ti si hit
ko je kriv?-nisam ja...

"KONTRAKT"

Imam lek za Tvoje komplexe
Imam lek za Tvoje fobije
Imam lek za Tvoje frustracije
Imam lek za Tvoje probleme:
UČINI NEŠTO VREDNO ZA DRUGE/UČINI NEŠTO VREDNO ZA SEBE/UČINI NEŠTO VREDNO ZA MENE/I TEK TADA UMRI.

BAD INFLUENCE

VEĆ PRI PRVOM SUSRETU SA BAD INFLUENCE OSETILA SAM SE POTPUNO ZAČARANOM SUGESTIVNOM TEŠKOM I MRAČNOM ATMOSFEROM KOJU OVAJ BEND VIŠE NO USPEŠNO KREIRA. NA TRAGU VELIKANA POPUT AHEBIX I NJIHOVIH SLEDBENIKA ZYGOTE, BAD INFLUENCE JE IZGRADIO SOPSTVENI STIL UZDIGAVŠI SE U JEDNU OD NAJORIGINALNIJIH POJAVA DANAŠNJICE. KAO POKLONIKU ONE MAGIČNE, SUMORNE I MORBIDNE, A IPAK TAKO UZVIŠENO ROMANTIČNE STRANE MUZIČKOG IZRAZA, SASVIM JE LOGIČNO DA ME JE BAD INFLUENCE KOJI OSTAVLJA UPRAVO TAKAV UTISAK, ZAINTRIGIRAO DA SAZNAM NEŠTO VIŠE O "NEGATIVCIMA" KOJI SE IZA NJEGA KRIJU, A PRODUKT MOJE ZNATIŽELJE JE INTERVJU KOJI SE NALAZI PRED VAMA. NA PITANJA ODGOVARALI HERWIN-VOKAL I ELKO-GITARA ŠTO MISLIM DA PREDSTAVLJA INTERESANTNU KOMBINACIJU BUDUĆI DA HERWIN IMA 30, A ELKO SAMO 19 GODINA. VELIKO HVALA! BOJANU (SPEEDBALL) ŠTO JE IMAO DOVOLJNO ENERGIJE, VOLJE I STRPLJENJA DA MI POMOGNE PRILIKOM PREVOĐENJA I PREKUCAVANJA TEKSTA. ŽELIM VAM PRIJATNO UPOZNAVANJE SA ŽIVOTOM PAGANSKOG BRATSTVA ČIJI SU STAVOVI, RAZMIŠLJANJA, VEROVANJA, ŽELJE, NADANJA UOBLIČENI U OVAJ OPŠIRNI INTERVJU, ČIJI ĆETE KVALITET, NADAM SE, NEOSPORNO I SAMI POTVRDITI...

Za početak dosadno ali neopaodno pitanje:kratka istorija benda?Kada i pod kojim okolnostima ste počeli da svirate?Da li je neko u bendu imao iskustva sa muzikom i pre BAD INFLUENCE?

Herwin:Prva baza Bad Influence formirana je 84.godine iz ostataka noise benda Track gde je Bart bio gitarista.U oktobru 85.održan je prvi koncert kao podrška The Scoundrells,bendom iz Holandije s kojim smo bili dobri prijatelji.Njihov gitarista Labbi se po raspadu benda pridružio nama i svirao je bas na"New age witch hunt"albumu.U tom periodu, tokom 85-86.godine Bad Influence su bili:Joris,Bart,Danny,Christel,a ja sam im se pridružio 87.godine.Narednih godina,tačnije u periodu 90-91.godine naša porodica se proširila na devetorku,i u takvom proširenom sastavu nastupali smo i uživo.Zapravo,Bad Influence je bio okupljen oko autonomnog centra "The Garde"gde se tih godina okupljala gomila bendova: Skunk(gde je Thomas svirao), Basement Boys(gde sam ja svirao),Dona Nobis Pacem(čiji je član bio Dirk),i kada su svi ti bendovi prestali sa radom,zajedno su mutirali u Bad Influence.Dakle,svi smo imali iskustva sa muzikom i pre Bad Influence kroz koji je tokom godina prošlo 12 ljudi,i verovali ili ne,svi smo ostali jedna velika porodica i danas"NEGATIVCI". Trenutno smo se vratili na četvoročlanu postavu;Tu je Joris,Elko,naš novi guitarmonster i Bart,ministar haosa.Na sceni smo prisutni već 10 godina i naša glad još uvek nije zadovoljena.

Elko:Pre Bad Influence kojem sam se pridružio u februaru 95.godine,svirao sam u nekoliko loših bendova koji su varirali od garažnog rocka do funky metala,pa čak se tu mogao čuti i neki country stil.I dan-danas sviram u bendu Kiss My Jazz kojim sam prilično zadovoljan.Neko nas je jednom opisao kao lo-fi rock zabušantska jazz apstrakcija,dok većina tvrdi da je to što radimo samo buka interpretirana na najužasniji mogući način.Bavljenje muzikom mi nikada nije predstavljalo problem,iako nisam mario za tehničku jednostavnost,ali mi je trebalo vremena da se uklopim u Bad Influence budući da je moja muzička podloga bila drugačija od ostalih u bendu.U Bad Influence svi imamo različita muzička interesovanja,tako da svako ima dovoljno prostora i mogućnosti u muzici koju stvara.

Ko je uticao na'loš uticaj" (Bad Influence)?Ko su bendovi koje slušate/volite/poštujete?

Herwin:Uticao je prvenstveno život i naša lična iskustva. Što se muzike tiče,nije u pitanju samo jedan stil ili jedan odredjeni bend.U početku smo bili pod uticajem engleske punk scene:Anti-Sect, Anti-System,Subhumans,Conflict,Rudimentary Peni,Zounds, The Mob,naravno Crass itd. Ali i bendova kao:Bauhaus, Joy Division,Throbbing Gristle,Einsturzende Neubauten, Teenage Jesus and the Jerks i svega što nam se svidja,pa

BAD INFLUENCE

čak i Patti Smith ili Neil Young. Teško je reći, ali važno je da muzika dolazi pravo iz srca. Bendovi koje trenutno slušam su: HMN O LOT Foetus, Motherheadbug su takodje sjajni, zatim Drown, Pain Teens, Zeni Geva, Bleeding Rectum, 7 Year Bitch, Coexist, Scatha i milioni drugih.

Poštujem bendove koji ne prave kompromise i koji ostaju iskreni prema sebi, čak iako to ponekad donosi osudu kao u slučaju Neurosis, Amebix, Lydia Lunch, Rollins bend. Pričajući o muzičarima i piscima koji su uticali na mene i na bend, trebalo bi mi mnogo vremena i prostora za to, a važnost tih uticaja je podložna menjanju u zavisnosti od trenutnog raspoloženja. Tokom godina apsorbovao sam dosta različitih uticaja, no mogu reći da su sledeća tri LP-a promenila moj život: -"Let the tribe increase" od The Mob; "In darkness there is no choise"-Anti Sect; i "The day the country died"-Subhumans.

Kada sam imao 16 godina, moja tadašnja devojka me je upoznala sa tim bendovima; u stvari to su bile jedine tri ploče koje je imala, ali obavile su posao. Više mi nije bilo izlaza!

Elko: Slušam dosta različitih bendova i stilova (gothic, new wave, hip-hop, techno...) ali zapravo nemam ideju šta je najviše uticalo na mene. Bendovi koje volim su: Foetus, Naked City, Schellac, Meat Beat Manifesto, Sonic Youth, Swell Maps, Wire, Joy Division, Lounge Lizzard, Jesus Lizard, Sepultura, Nine Inch Nails, Cop Shoot Cop, Gone...

Upoznajte nas sa detaljima vezanim za rad nezavisne scene u Antwerpenu. Da li saradjujete sa ostalim bendovima, autorima fanzina, izdavačima/distributerima iz vašeg rodnog grada?

Herwin: U poslednje vreme situacija na sceni je veoma uvrnuta; s jedne strane je zaista podeljena, a sa druge čvrsto povezana, i eto kontradikcije! Trenutno ne postoje mesta koja nas okupljaju, nema barova niti noćnih klubova. Al opet ima prilično mnogo dešavanja, i ako bi udružili snage scena bi mogla postati veoma jaka. Saradjujemo sa mnogima od samog početka, npr. Elko svira sa svojim bendom Kiss My Jazz, a zajedno samnom je uključen u projekat bend Bad H'ASH. Bart svira i sa Zen Torpedo, u kojem takodje svira i Thomas (ex Negativac). Ja sam započeo još jedan projekat sa Thomasom i Dirkom (obojica ex Negativci), a Joris svira u reggae bendu koji još uvek nema ime, jer ga menjaju svaki čas. Sve što sam naveo je samo mali primer povezanosti naše scene, jer svi ovi ljudi iz pomenutih bendova imaju takodje svoje projekte sa strane... Trudim se da radim i saradjujem sa fanzinašima iz celog sveta u okviru DIY scene, i upravo ovih dana pokušavam da sastavim dve foto knjige; jednu o ljudima, a drugu o punxima/otpadnicima od društva i njihovim fetišima. Osnovali smo 'Conspiracy Rec.' koju vodi naš prijatelj/fan Negativaca-Georgette. Objavio je prvi CD antwerpenskog benda Maya i planira izdanje sjajnom, novom HC bendu takodje iz Antwerpena Rubbish Heap, kao i bendu Zen Torpedo. U pripremi je i serija desetoinčnih izdanja sa bendovima Bad Hash/Tribes of the Neurot/Ambush... Naš basista radi za B.C.C.B. organizaciju koja podržava prava uživalaca lakih droga i koja se bori za legalizaciju istih u Belgiji. Izdaju i magazin pod nazivom 'Freedom". Vredi još pomenuti sledeće bendove koji našu scenu čine šarolikijom i koje toplo preporučujem za proveriti: Scale Sheer Surface, Moss, Tachon, Ashbur Faith, Goreslutt, Eightball, Kim Without The Blood, Circus Bulderdreng itd. Imamo i piratsku radio stanicu "Radio Centraal" koja funkcioniše 24 časa, a na kojoj radimo Elko i ja. Jedina stvar koju trenutno nemamo je neko sastajalište gde bi se radile svirke i neko nekomercijalno mesto gde bi se sastajali i družili nekomercijalni ljudi.

Zaista ne volim da ograničavam muziku definicijama, ali sam veoma radoznala da čujem kako bi ste vi opisali vašu mužiku?

Herwin: Našu muziku bih pre svega opisao kao veoma emotivnu. Definitivno bih je mogao uporediti sa životinjom koja je progonjena do krajnosti, koja je ulovljena i zarobljena tamo odakle joj nema izlaza, ali opet možete prepoznati slobodu i volju za opstankom u njenim očima. Za nas nema opuštanja niti predaje; ne postoje granice koje bi želeli da predjemo niti nivoa na kojem bi se zaustavili. Povezani smo sa čistoćom naše planete. Čak i u ovim vremenima kada je pale, siluju, uništavaju, mi još uvek osećamo vezu s njom ili sa onim što je nekada bila. Vazduh... Voda... Vetar... ...Zemlja... osnovne su podloge našeg postojanja. Našu muziku vidimo kao različitost emocija kroz koje prolazimo u isto vreme. Krajnost stvari ili stalna kontradikcija. Ne želim da nas etiketiram kao ovo ili ono, ali budući da se osećamo privučeni prirodnom stranom našeg postojanja, i protivimo svim formama represivne moći, a takodje nemamo religioznih okova sa načinom drugim sem naše planete, smatramo sebe paganima, a pošto imamo HC/PUNK korene, može se reći da sviramo atmosferični paganski HC, ili paganski PUNK-kako god želiš. Nadam se da ovaj odgovor zadovoljava tvoju znatiželju...

BAD INFLUENCE

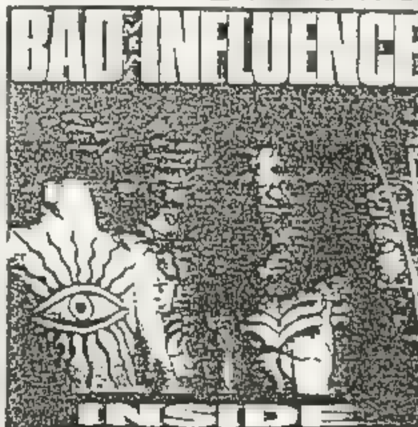

Nešto o vašim koncertima?
a)kakva je atmosfera na vašim nastupima?
b)najbolji koncert do sada?
c)da li je ikada došlo do nasilja na vašim koncertima?
d)da li često nastupate,i da li postoji šansa da vas i mi vidimo,u ovom od sveta zaboravljenom mestu u bliskoj budućnosti?

Herwin:a)Atmosfera se menja od koncerta do koncerta.Uglavnom postoje neke vibracije koje kruže nagoveštavajući da je nešto spremno da se dogodi,bilo da su u pitanju dobre ili loše vibracije.Ali nikada atmosfera nije onakva kakvu stvara jedan sasvim običan dan.

b)Mnoge bi koncerte do sada održane mogao proglasiti najboljim.Recimo"Fire Wherehouse"u Stuttgardu/Nemačka,dobrotvorni koncert za političke zatvorenike;ili u Reutlingenu,takodje Nemačka,u klubu"Zelle"na turneji tokom 92. godine sa Sharon Tates Children;ili 88.godine sa Culture Shock u'Aalst Network'u Belgiji;možda u Poljskoj 91. godine Elk gig;ili"Glastonbury Festival"u Engleskoj. Zaista ne znam.Svaka turneja je obuhvatala neka posebna mesta i odlične koncerte.Tokom poslednje turneje nastup u Bremenu je takodje bio sjajan.

c)Ranijih godina bilo je dosta nasilja na našim koncertima uprkos činjenici da smo mi bili potpuno protiv toga.U današnje vreme publika je izgleda tolerantnija nego pre.Godinama smo pošteno delili nevolje i dobro što se svugde dešava,i svi mi jesmo pacifisti ali ne dozvoljavamo nikome da gazi po nama.

d)Da,voleli bi.U kontaktu smo sa nekim ljudima iz Hrvatske,a i tvoj dobar prijatelj Aca nam je predložio koncert tako da bi mogli napraviti neku kombinaciju.

Elko:Atmosfera na našim koncertima je zaista jako dobra,kao i na koncertima drugih bendova sa kojima smo nastupali.Većina ljudi je upoznata sa našom muzikom,a neki nas čak i vole.Naš koncert u Bremenu je bio jedan od mojih najdražih,publika je reagovala tako da smo osetili dobre povratne vibracije, a i zvuk je bio težak kroz koji se jasno moglo čuti šta radimo.Ja takodje jako volim atmosferu sa svirki po squatovima...osim u slučaju nasilja/tuče.To se ne dogadja često ali kada se dogodi uvek razmišljam o kontradikciji izmedju naših ideja i agresije na koncertima.

Koji je vaš stav u pogledu alkohola i droga?Šta mislite o onima koji koriste droge?Da li je ikada neko u bendu imao iskustva sa nekim drogama i šta mislite o tim iskustvima?Da li ih smatrate prijatnim ili ne?Da li bi lake droge trebalo legalizovati?

Elko:Mislim da svako treba da ima kontrolu nad samim sobom,ali ipak ne osudjujem one ljude koji je nemaju.Za mene ne postoji velika razlika izmedju onih koji koriste droge i ovisnika.Takvi ljudi imaju moje saosećanje,ali ne i poverenje(posebno oni koji uživaju teške droge).Moja lična iskustva sa alkoholom i lakim drogama smatram prijatnim jer me čine bliskijim sa samim sobom.Lake droge definitivno treba legalizovati.

Herwin:Lično,mislim da je na svakom od nas da otkrije sa čime može da se nosi,a sa čime ne.Smatram da je alkohol droga kao i sve druge. Kofein,nikotin,hašiš,lsd,heroin,amfetamini,spidovi,sex,spremanje stana,kola,tv,fanzini,kompjuter itd.Nadam se da si shvatila poentu onoga što sam ovim hteo da kažem,a to je da ništa nije dobro za tebe ukoliko u tome preteruješ.Treba imati granicu i biti sposoban za samokontrolu. Opet,sa druge strane verujem da je zdravo dati sebi oduška s vremena na vreme i"divljati".Sve što radiš treba da je produkt tvoje volje.U pitanju je tvoj izbor,tvój život,tvoj um,tvoje telo,i dokle god ne povredjuješ ljude oko sebe ili ne očekuješ od drugih da se brinu o tebi kao da se to samo po sebi podrazumeva,onda što se mene lično tiče radi šta god želiš!Pretpostavljam da smo svi mi u Bad Influence imali neka iskustva sa drogama,ali niko od nas nikada nije bio ovisnik ni o jednoj vrsti opijata sem muzike.Velik broj mojih prijatelja se"udavilo"u dopu,posebno u spidu (amfetamini).U Antwerpenu čitava punk scena osamdesetih je umrla kroz takva iskustva. Spid je sebična droga i pretvara ljude u egocentrične idiote.Danas se takve stvari nazivaju xtc koji pretvara ljude u zombije.S ponosom mogu reći da sam ja verovatno jedan od par matorih kopiladi koji nikada nije konzumirao to sranje.Ali moram priznati da sam u prošlosti doživljavao predivna iskustva konzumirajući mnoge prirodne opijate koji su mi proširivali svest.Koristeći takve stvari možeš mnogo toga da naučiš. Droge bi trebalo legalizovati i ujedno dati mnogo više informacija o njima.Držeći ih u ilegali privlačiš klince,jer najslađje je zabranjeno voće,a i pogrešni ljudi na taj način ostvaruju profit(zato i kreiraju takvu politiku).To je upravo razlog što su lake droge u ilegali u većem delu sveta.i dokle god je tako,to pretstavlja unosan posao koji još više bogati moćnike.Ja sam definitivno za legalizaciju i širenje informacija o svim vrstama opijata.

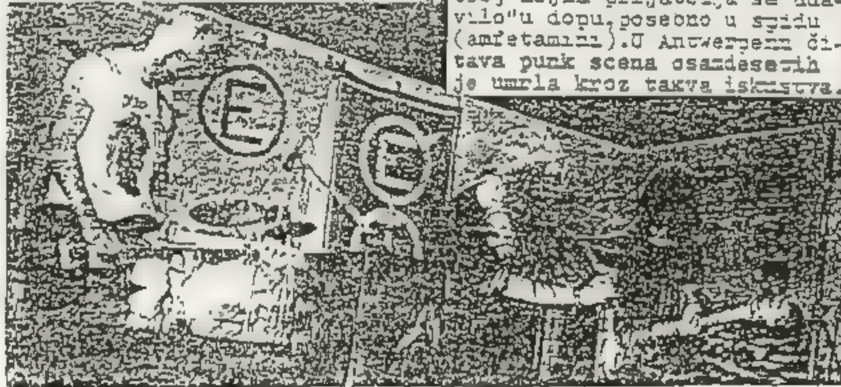

Koja su vaša ostala interesovanja?Mislim,šta biste radili da niste osnovali bend?Da li vas zanimaju neke odredjene forme umetnosti?Knjige,filmovi,stripovi,mail-art,barke?

Herwin:Treba živeti kroz sve forme umetnosti.Možda ti zvuči grubo,ali treba izvlačiti ono najbolje iz svega.Jako sam zainteresovan za subkulturu.Posebno za sve vrste ekstremnosti.Zainteresovan sam za ljude i njihove sulude umove;za seksualnost i seksualnu atmosferu.Takodje volim istoriju.Naši preci me istinski fasciniraju(bili smo varvari).Volim umetnost, posebno staru umetnost nepoznatih belgijskih autora tokom sedamnaestog veka.Nisam preterano zainteresovan za umetnost današnjice,niti za savremene umetnike koji sve nazivaju umetnošću.Za njih je i kolač razmazan po prozoru umetnost.Savremenim umetnicima je samim tim neuporedivo lakše od njihovih prethodnika.Npr.stara keltska umetnost je čudesna,zar ne? Što se knjiga tiče,svaka od njih ti može proširiti svest, zaista,od Markiza De Sada do biblije,poenta je ista.Trenu-

tno nemam mnogo vremena za čitanje, ali pomenuo bih neke knjige koje nikada neću zaboraviti i koje su ostavile svoj pečat duboko u meni: "I'll bury my heart at turn of the river","The Diceman" "Angry Woman"...
Takodje, pravi sam filmski fanatik i gledam sve što ugrabim čak i usrane B produkcije ma koliko bile užasne. Poslednji dobri filmovi koje sam gledao su: Camping Cosmos, Braveheart(uživao sam u njemu iako mrzim Mell Gibsona), Shallow Grave, Children of the lost City(čudesan film od istog autora Delicatessen, još jednog kultnog filma), Tokyo Decadence(tužno ali istinito). Od stripova volim gotovo sve radove od Guido Crepax, Thorgal, Gomez, Manara(stariji radovi)itd.
Mail art koji si mi poslala je odličan, a takodje sam dobio i neki art od tipa iz Amerike koji voli nas "Negativce". On pravi suluda sranja na stranicama starih cool knjiga, crta tone kapija u kojima je sakriveno čitavo njegovo telo. Jedna devojka mi je jednom prilikom poslala neopran prišivač sa svojih pantalona tako da sam mogao "omirisati njen trag"-kako mi je sama napisala. Eh, da li je to mail art ili nedostatak ukusa...pitaj poštara! Da nisam uključen u rad ovog benda pretpostavljam da bih oformio neki drugi ili bi pravio magazin, filmove, možda žurke...ko zna?
Elko: Lagana muzika je skoro jedino što me zanima, mada volim vizuelnu umetnost i neke vizuelne stvari kao npr. slike Eschera, Mondriaana, Van Gogha, i fotografije koje radi Van Man Ray. Od literature najviše volim knjige Herman Hessea, Franz Kafke i Dostojevskog.

Da li mi možete dati neke lične detalje o svakome od vas u bendu? Nešto što bi moglo zanimati potencijalne čitaoce ovog intervjua kao: koliko imate godina? Da li je neko od vas oženjen i šta uopšte mislite o braku? Gde živite i sa kim? Da li ste vegetarijanci(omiljena hrana, piće)? Čime vam je ispunjena svakodnevnica? Neki hobi? Da li sanjate i o čemu(kada ste budni i kad spavate)? Koje stvari najviše volite/mrzite i da li se plašite nečega? ...osećajte se slobodnim da dodate sve što želite...

Herwin: Pa, ovako, Imam 18 godina i oženjen sam bogatim matorim šišmišem koji živi sa roditeljima. Vegan sam jedino na koncertima pred prijateljima, a kući jedem samo piletinu i moja mama kaže da je to ok. Omiljena hrana mi je sva ona skupa, zdrava hrana koju mi moji roditelji kupuju. Spremam se za revoluciju ali planiram da budem bogat sa 35, da imam kola ili dvoje dece, veliku kuću i još par vikendica i nekoliko ljubavnica naravno(koje mi trebaju zbog dece s obzirom da moja žena ima 92 godine). Hobi mi je pecanje, mountbiking i snowboarding. Sanjam o...oh, to ti ne mogu reći! Volim NY HC sa MTV cool! I ovi straight edge klinci koji se bore protiv seksizma i narkomanije takodje su cool. Ono što najviše mrzim su škola, učitelji, Oasis...i roditelje ukoliko mi ne daju da gledam MTV. Strahovi... imam strah od ovakvih pitanja pošto sam veoma slabašan. Ostatak benda čine sve sami studijski muzičari kojima moja 92 godišnja žena bogato plaća da sviraju sa

mnom. Bart još svira sa Deus pod lažnim imenom(Stef). Elko je iz James Last Quartet, a Joris koristi doboš da bi razglasio loše vesti i pored toga ima još jedan bend. U stvari svi smo mi iste osobe /ličnosti...ili nismo...možda.
Elko: To je moje ime, jebiga Herwin...rodjen sam 08.12.76. (upamtite taj datum klinci-Herwin). Nisam oženjen i ne volim koncept bračne zajednice. Živim u mirnom/tihom delu Antwerpena sa mnogo zelenila i skoro ničeg drugog osim zgrada(ovo mi zvuči kontradiktorno-prim.autor). Imam sopstvenu gajbu sa jednom sobom, kuhinjom, kupatilom, ali još uvek često posećujem roditelje, posebno oca (živi odvojeno od majke) s kojim slušam muziku i komentarišemo je. Sviram gitaru, bas, bubnjeve, ritam mašinu, razzorazne efekte i snimam svoje projekte na četvorokanalnoj mikseti. Subotom i ponedeljkom radim emisiju na anti-komercijalnoj radio stanici. Tokom nedelje primim teorijska i praktična predavanja u školi džeza. Najčešće se ne sećam svojih snova, a ukoliko ih i upamtim, obično me okupiraju na duže vreme, pošto su to u stvari košmari.
Herwin: Lažov! Na tebi je da otkriješ ko govori istinu!
Elko: Strahovi...ponekad me plaši koncept emocija koji kreira odredjena osećanja. Takodje strah od držanja pod kontrolom od strane autoriteta. Ukoliko postoji nešto čega se treba posebno plašiti, onda je to ljudski um.

Koji su vaši izvori prihoda? Da li je moguće živeti od muzike?

Herwin: Kao što rekoh finansira nas Rosa moj 92 godišnji šišmiš...šalu na stranu skoro svi mi živimo od socijalne pomoći i snalazimo se kako znamo i umemo da preživimo(budući da smo svi ne zaposleni). Takav život nije lak; Ponekad me hvata jeza od jebenih računa. Ne, definitivno nije moguće živeti od Bad Influence jer se naš rad uglavnom bazira na dobrotvorne svirke. Bilo bi lepo ukoliko bi mogli zaraditi neki novac od našeg rada jer bi na taj način mogli uraditi i organizovati mnogo više stvari, ali opet ne možemo se žaliti jer bend i dalje funkcioniše nakon svih tih godina zahvaljujući mnogim ljudima koji su bili uz nas i koji nikada nisu marili za novac. Ponosan sam da kažem da nikome ne dugujemo ništa i da smo 100% nezavisan bend.

Gde nalazite inspiraciju za tako kvalitetne i originalne omote vaših izdanja i bookleta kao npr. na Afterbirth? Ko su ljudi koji su pored vas odgovorni za taj artwork? Da li mi možete reći nešto više o njima?

Herwin: Ideje su se radjale i razvijale istovremeno, na neki način. Želeli smo da Afterbirth bude nešto više od još jednog našeg albuma ili našeg novog izdanja. Bez ikakvog posebnog pritiska i planiranja unapred čitava priča oko tog albuma je na kraju dobila neki koncept (iako u principu ne volim konceptualne albume). Trebao je da prodje odredjeni period od snimanja materijala do njegove konačne realizacije. Teško je objasniti tu povezanost kada jedna stvar vodi drugoj, čime čine celinu. Booklet koji ide uz Afterbirth uradjen je takodje osmišljeno kako bi dokazali da se može kreirati sav taj vizuelni art work, posebno u slučaju pakovanja diska(CD-a)bez upotrebe usrane plastične kutije i time izbeći major music bizzz. Na žalost vecina umetnika zaslužnih za art work na albumu su mrtvi, što je normalno budući da datiraju iz ranijih vekova. Svi su bili Belgijanci osim jednog Nemca koji je verovatno još uvek živ(u pitanju je John Hartzman/Heartman koji je promenio svoje ime nakon II svetskog rata želeći da raskine sve svoje veze sa Nemačkom). Svi Belgijski umetnici koje sam pomenuo nikada nisu stekli slavu i priznanje tokom života, ali je njihov rad postao veoma cenjen i priznat mnogo vremena nakon njihove smrti. Njihovi najslavniji radovi popularizovani su i tumačeni od strane ljudi koji nisu znali pravo značenje dela niti

BAD INFLUENCE

osećanja tih umetnika. Možda ni ja nisam upućen do kraja u značenje i svrhu tih dela, ali i ne špekulišem njima. Kasnije kad su izašli iz trenda ponovo su bili sahranjeni kod nekih fanatičnih kolekcionara ili se njihovi radovi pominju u okviru ispita u umetničkim školama. U svakom slučaju krv, suze, ljubav, izražavanje osećanja tih slika zaživelo je punim intenzitetom u meni što me je inspirisalo da ih iskoristim i ukažem im priznanje korišćenjem njihovog rada kroz drugačiji način. Njihova umetnost se potpuno poklapa sa mojom ličnošću i u emotivnom smislu odgovara našim tekstovima. Na taj način odajemo priznanje onim umetnicima koji po našem mišljenju to zaslužuju.

Šta ste želeli da kažete sa "New age witch hunt" nazivom? Mislim da u potpunosti razumem vašu poruku, ali bih želela da čujem neko dodatno objašnjenje, da li sebe smatrate vešticama?

Herwin: Da, mi definitivno smatramo sebe vešticama! Odmetnicima od društva, paganima. Ono što podrazumevamo pod tim nazivom ostavlja dosta prostora za razne interpretacije. Odnosno svako može da ga protumači na svoj način. Pretpostavljam da svi mi osećamo značenje te poruke, i samim tim smo u mogućnosti da je razotkrijemo. Od 1992, u Belgiji i uopšte u celoj centralnoj Evropi postali smo ponovo zaokupljeni zatvaranjem svojih granica za bilo koje ljudsko biće koje dolazi sa istoka ili juga, dok su se unutar Evrope granice rušile, a kod nas sve učestalije sputavale sve drugačije forme života, drugačije od prihvaćenih. Taj prihvaćeni model života može se jednostavno opisati u nekoliko reči: rodjenje, škola, posao, smrt; u medjuvremenu konzumiraj, drži jezik za zubima, budi sretan i pokoravaj se svim zakonima koji postoje zbog tvog dobra iako ih možda ne razumeš niti podržavaš. Slične stvari su se dešavale i u prošlosti. Oni ljudi koji su se u to vreme razlikovali od ostalih bivali su žigosani i proglašavani vešticama. Zato ja poredeći to vreme sa današnjim, vidim nas koji smo se opredelili za alternativni model života i 'odmetnuli od normalnog standarda' kao veštice koje čekaju javnu osudu. Burn baby, burn! Ispada da ako živiš u ovom sjebanom dvadesetom veku treba da zaboraviš na sve svoje emocije i na svoju duhovnu vezu sa prirodom. Kada moćnici i autoriteti ne mogu da kontrolišu ono što radimo, onda se plaše. Ako to ne razumeju plaše se opet pa zbog toga pokušavaju da komercijalizuju bukvalno sve ne bi li na taj način imali kontrolu u svojim rukama. Pomisli samo na najnoviji trend bušenja tela i tetoviranja-to sada svi rade bez ikakvog značenja i simbolike, već samo radi mode. Ranijih godina navikli smo da vidjamo tetovaže samo na bivšim robijašima, ludacima i mornarima (a takav je stav podržavan od strane javnog mnenja). Možda ćeš pomisliti da sve

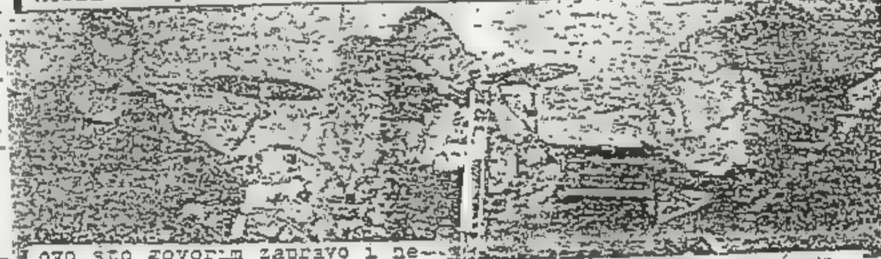

ovo što govorim zapravo i nema mnogo veze sa tvojim pitanjem (naravno da mislim-prim. autor) ali na neki način i ima. Dokazuje ograničenu svest kod većine ljudi kojima mediji stalno sugerišu šta je o.k. a šta nije (i uspevaju u tome nažalost). Dakle ono što je do juče bilo skandalozno i pomisliti, iznenada postaje sasvim normalno, čak poželjno ako to samo tv ili štampa kaže. I da, ako vaša ćerka želi da probuši svoje bradavice-zašto da ne, pa tako nešto se može videti u Vogue magazinu! Ako ne razmišlja o dubljem značenju samog rituala piercinga npr., no ovim ne želim da osporim važnost estetskog značenja jer je i takav stav (ukoliko ga otvoreno zastupate) dovoljno fer. Mediji uz pomoć svih svojih izvora i neobirajući sredstva pokušavaju da nas odvoje od tih primarnih, prvobitnih rituala koji nas mogu približiti nama samima i motivisati da naučimo dublje da razmišljamo što bi za njih predstavljalo opasnost; pogotovo ako bi počeli više da razmišljamo o sebi. Razmišljanje je zločin!

Svirali ste po mnogim squatovima. Kakvo je vaše mišljenje o njima? U kom sqatu ste se najbolje proveli? Kažite nešto o squatiranju i squatovima u Belgiji? Da li ljudi koji žele da žive alternativnim načinom života imaju problema sa policijom?

Herwin: Da, svirali smo mnogo po squatovima. Na neki način jako volim ideju koja čini posebnim takva mesta. Mislim na ideju koja otvara mogućnost širokim varijacijama u pogledu načina organizovanja života oslobodjenog od manipulacija spoljnog sveta. Naravno, time podrazumevam uplitanje države i njenih zakona u naš životni stil i stil života celokupnog društva. Po mom mišljenju squatovi definitivno predstavljaju alternativan način života i pozitivno usmeravanje energije. Takodje, squatove posmatram kao prostore koji omogućavaju slobodnije disanje, i više od svega omogućuju ti da zaista budeš ono što jesi, da živiš onako kako ti to želiš i da urediš svoj životni prostor po sopstvenoj slobodnoj volji. Dobro smo se proveli u većini squatova ukoliko tu nije bilo pasa u blizini (govorim u svoje ime jer sam alergičan na pseću dlaku). Jedan od najboljih i najinteresantnijih squatova u kojima smo svirali je STEFFI squat (pozdrav Plüschu i ekipi-autor) kao i mnogi drugi. Zapravo to najviše zavisi od ljudi koji tu žive jer oni svoj duh prenose na atmosferu samog prostora. Ono što mi najviše smeta u pogledu squatova je nedostatak interesovanja vezanog za održavanje prostorija i okruženja squata, pa mi neka takva mesta liče na djubrišta i deponije stare limarije, plastike, staklarije i ostalih otpadaka. Ljudi koji žive u takvim squatovima najobičnija su lenja kopilad, a ovamo s tobom pričaju o nekakvoj ekologiji, anarhizmu i sličnim temama. Na sreću nisu svi squatovi takvi. Ne postoji mnogo squatova u Belgiji, ima ih nekoliko u Gentu i Liegeu. Što se Antwerpena tiča, upravo smo pre nekoliko nedelja squatirali jednu veliku zgradu i nazvali je "Vogelvrij Stad" što znači da smo tu teritoriju proglasili nezavisnom od belgijske države. To je sada naša država u kojoj se nepokoravamo postojećim zakonima. Namera nam je da oko 25 ljudi počne da živi na tom mestu (trenutno je oko 40 ljudi svakodnevno tamo, čuvaju zgradu i stražare bukvalno 24h.). Već smo sagradili bar, sredjujemo kuhinju, a takodje je završen i jedan pravi Punk bar u podrumu. Planiramo da organizujemo i uredimo još mnogo toga u okviru samog objekta, što baš

sledeće nedelje pravimo alternativnu modnu reviju. Naravno da postoje opšte poznati i valjda svugde prisutni problemi sa policijom. Većina u Antwerpenu traži od policije da jednostavno rastera squatere(to je svakako mnogo jeftiniji način rešavanja problema od birokratskog i pravnog)ali policija trenutno nije previše zainteresovana. Zvuči čudno, no političari su na ovaj način mnogo mirniji--pretpostavljam, jer su squatovi način da se punki sklone sa ulice, što automatski povlači manje posla za policiju, a i čistiji grad za turiste. No, to ne znači da se javnost tako lako miri sa postojanjem squatova, jer pre svega ne zna kako da se ophodi prema takvim subkulturnim centrima koji funkcionišu potpuno odvojeno od njihovih pravila, na način koji je njima apsolutno mističan.

Da li ste ikada imali problema sa nazistima? Da li oni predstavljaju veliki problem u Belgiji svojom brojnošću, organizovanošću itd? Šta smatrate najboljim načinom borbe protiv fašizma generalno i fašizma kao principa mišljenja i življenja ljudi, prisutnog u svim mogućim formama?

Herwin: Imali smo značajan udeo u borbi protiv tih desničarskih idiota u prošlosti i tokom mnogih godina, i zapravo još uvek imamo. Trenutno u Antwerpenu ne postoji mnogo javnih mesta gde se mogu videti takvi ekstremi u većem broju, što znači da se situacija prilično ublažila; ni uličnih tuča i uznemiravanja nema toliko koliko se moglo videti/doživeti prethodnih godina. Statistički gledano, otprilike trećina od ukupnog stanovništva u Antwerpenu je glasala u korist desničarskog krila na zadnjim izborima, što znači da i nema tako mnogo ljudi u našem gradu koji zastupaju desničarske ideje. Možda najveća opasnost od desničarskih partija i njihovih simpatizera leži u veoma dobroj organizaciji. Možda je ovo što se kod nas trenutno dogadja upravo zatišje pred buru, što bi se reklo... Upravo zbog toga potrebno je širiti informacije(što je moguće više), posebno medju njihovim redovima. Nije nimalo jednostavno "ući" u mozak takvim ljudima, ali verujem da ukoliko ih upitiš da dublje prodru u prazninu i laž na kojima se temelje njihove ideje i ideologija koju zastupaju, koristeći primere uzete iz njihovog okruženja, verujem da ipak postoji neki način da prodreš u njih i uzdrmaš njihovu dotadašnju svest. Ipak, govoreći racionalno i iz ličnog iskustva, mislim da je čovečanstvo već ozbiljno obolelo, pa ne mogu biti iznenadjen postojanjem takvih ideja koje su samo produkt bolesti. Preostaje nam da pokušamo počistiti taj nered počevši od same osnove, i razorimo zagovornike takvih bolesnih ideja umesto što ih tolerišemo i dopuštamo im da se osnaže dovoljno da postanu svetski lideri, političari kao što su npr. Kurt Waldheim, Le Pen, Reagan, Bush, Ms. Tatcher...(Sloba, Šešelj, Vuk...-prim. autor). Izjava: "Punk Rock je opasna vrsta muzike koja podstiče decu na autodestrukciju i samoubistvo, i upravo zbog toga mi je moramo sprečiti...' deo je govora Filipa De Wintera (predsedavajućeg desničarske partije Belgije "Vlaamsblok') koji je posetio vašu zemlju početkom rata kako bi pružio podršku desničarskim partijama kod vas. Naravno, mi ne sedimo skrštenih ruku već izgovaramo glasno svoje ideje i reagujemo na ono što vidimo. Bušimo rupe unutar njihovih klišea i potpuno se slažem da ukoliko takve ljude ne možeš urazumiti komunikacijom upotrebiš ostale raspoložive metode. Jeste da ja sebe smatram pacifistom ali to ne znači da sam glup! Ipak, najgora sorta ljudi je ona koja se reklamira u okrilju svojih simpatičnih, srećnih porodica i koja nam se svakodnevno smeši sa tv ekrana-Političari.

Koliko ja znam, jedan član Zygota je svirao sa vama na "Afterbirth" LP-u. Kako je došlo do te saradnje sa njim? Zaista jako volim Zygote ali na žalost ne znam mnogo o njima. Možete li mi vi nešto više reći o ljudima koji su stajali iza tog sjajnog benda?

Herwin: Da, u pravu si. Tim iz Zygote nam se pridružio nakon naše zajedničke turneje u Poljskoj 199o(ili91.) godine. Činilo se da je taj tour bio teško iskustvo za njih, a naš basista Labbi je postajao sve zaposleniji svojim drugim bendom. Tako sam došao na ideju da nazovem Tima i zamolim ga da nam se priključi. Znao sam unapred da će pristati budući da mu se jako dopadalo to što mi radimo, poznavao je našu muziku jer je odsvirao gomilu koncerata sa Zygota tokom godina, a mi smo na neki način bliski bendovi. Otvoreno govoreći mi smo deo iste porodice, Zygote zajedno sa Bad Influence čine jedno pagansko bratstvo. Na žalost nismo uspeli da prikupimo dovoljno novca sa našim bendom (po običaju)kako bismo Timu obezbedili boravak u Belgiji i njemu je bilo veoma teško da se snadje. Kod nas je verovatno ili ne život duplo skuplji nego u Engleskoj npr. Snimanje materijala za Afterbirth sa Timom u ekipi je sjajno upalilo. Muzički, ja, Joris i Tim smo jedan um i logično je da smo sjajno funkcionisali. Sasvim je moguće da ćemo u budućnosti opet uraditi nešto zajedno. To bih zaista voleo. Ljudi iz Zygota

BAD INFLUENCE

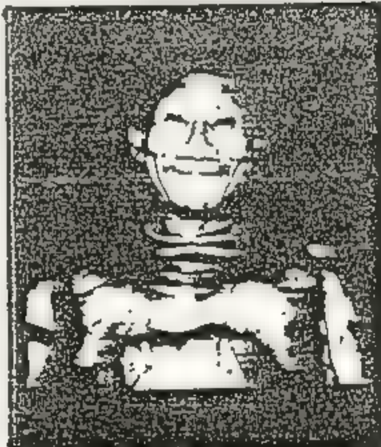

su naši dobri prijatelji,reći ću samo da smo zajedno prošli kroz pakao i nazad.U tako kratkom periodu svog postojanja Zygote je uradio čudesne stvari i ja ih smatram jednim od najboljih bendova ranih devedesetih.Velika je šteta što nisu više traga ostavili za sobom(dovoljno je naglasiti da su ti ljudi nekada činili Amebix,i tu je svaki komentar suvišan.Proveri Smart Pils-takodje sjajan bend)a možda je i bolje tako...ko zna?!

Šta mislite o Neurosis?Čula sam da sta i sa njima dobri prijatelji...

Herwin:Jedan od najboljih bendova današnjice!Kombinuju muziku i emocije bez ikakvih trikova.Ono što rade je stvarno;zapravo moć koju proizvode svojom svirkom jednostavno struji kroz prostor ostavljajući ti mogućnost da radiš sa njom šta hoćeš.Poštujem ljude koji to mogu.Poznajemo ih dobro i družimo se već godinama od kako smo ih prvi put sreli u Belgiji.Mislim da smo mi iz istog talasa,umno vezani.Ko zna,možda je njihova porodica i naša iz istog plemena?(Tebi su svi indijanci iz istog plemena?!-prim.Bojan)Ako nisi imala prilike do sada da ih čuješ pod hitno ispravi tu grešku-Neurosis ti može promeniti život.(Ne,pitala bih za bend koji nisam čula?!-prim.autor)

a)Kako vidite budućnost svetske DIY scene?
b)Kako vidite budućnost ove planete i čovečanstva?Šta mislite kuda nas tehnološki progres vodi?

Herwin:a)Mislim da svetska DIY scena ima veliki kredit za budućnost,odnosno sve predispozicije da evoluira u nešto još veće,organizovanije i bolje.Sve se više informacija razmenjuje u okviru nje, sve je više malih izdavača, bendova i uopšte ljudi koji se uključuju u njen život održavajući i jačajući svojim delovanjem DIY duh u svetskim razmerama.Ta scena je približila najudaljenije delove sveta,jednostavno ukinula granice istoka i zapada, severa i juga udruživši ljude sa različitih kontinenata u jednu veliku Punk porodicu. Samim tim DIY duh treba posmatrati kao jednu pre svega plemenitu ideju koju moramo negovati.Nezavisna scena dobro funkcioniše i nema razloga da tako ne bude i u budućnosti,jedino moramo biti svesni činjenice da ta scena vremenom ne sme poprimiti oblik nekakvog elitnog kluba-ona mora biti dostupna svima.Dakle openminded stav na delu.Takodje ne smemo dopustiti da ljudi na njoj zabijaju nož u ledja jedni drugima,jer ono što scena zagovara je kreiranje i saradnja a ne uništavanje ili takmičenje.
b)Na ovo pitanje je prilično teško odgovoriti,no da vidimo...Oduvek sam planetu posmatrao kao jedno veliko živo biće sastavljeno od mnoštva različitih životnih formi.Možda je čovečanstvo kreacija koja doživljava svoj završni oblik...da li je to moguće?!Ako zavirimo u prošlost,videćemo da su prvobitne zajednice živele u skla-

du sa prirodom ponašajući se kao njen deo,poštujući je i ne eksploatišući njena dobra. Da bih što potpunije objasnio svoj stav,citiraću poruku poglavice Duwanish indijanaca uzeta iz njegovog govora,upućenog predsedniku USA,1855. godine,a koja glasi:"Sve je na svetu povezano;ono što se dogadja prirodi,zemlji,dogadja se i njenoj deci.Čovečanstvo ne čini opnu živog sveta,ta opna je sama priroda, a čovek samo karika u nizu različitih oblika života,i ukoliko čovek povredi tu opnu povrediće samog sebe!"Živimo suviše brzo,dopustili smo da naši koreni istrunu;sistematski uništavamo sve lepo i korisno od prirode,smišljamo joj neki novi veštački smisao u želji da komercijalizujemo sve što nam ona nudi. Hiljadama godina pre,čovek da bi se odmorio od rada,mogao je jednostavno da prošeta svojom okolinom,da zapliva u obližnjem potoku ili mirno da sedi u travi i sluša prirodu kako diše.Danas je apsurdno to što ljudi putuju na drugi kraj sveta da bi našli te poslednje oaze,jer u njihovim urbanim prebivalištima prirode više nema,čak ni u tragovima.U današnje vreme sve je komercijalizovano,čak i ti poslednji ostaci zemljine raskoši,organizovani su tako da donesu profit.Ako hoćeš da plivaš u reci moraš to da platiš,ako želiš da se rekreiraš ili baviš sportom u prirodi-plati!A sve te stvari su nekada bile besplatne za sve,dostupne svima.Sve je tako prokleto zapriljano u današnjem svetu da me to prosto izludjuje!

Elko:Pretpostavljam da je veoma teško predvideti budućnost naše planete,ali si potpuno u pravu kad kažeš da je čovečanstvo uništava.Postoji još jedna filozofija koja kaže da će se majka zemlja uvek obnavljati-glasam za to,ali sam u biti pesimista.

Herwin:Majka priroda će verovatno biti u stanju da se obnovi i adaptira okolnostima koje budućnost nameće,ali postavlja se pitanje da li će i čovečanstvo biti sposobno da se prilagodi?Ili neke životinjske vrste?Insekti i mikro-organizmi verovatno hoće ali čovečanstvo...sumnjam. Tehnološki progres...to ti je dobro pitanje!Mislim da jedini put kojim nas taj progres može odvesti je put u totalnu apatiju u pogledu svega što nas okružuje,čak i naših samih života.Ko zna,možda se u toj apatiji već odavno i nalazimo.Progutaćemo je do zadnje kapi.Zašto?Zato što smo toliko bolesni,toliko sjebani i zato što smo jebeni produkti sopstvene tehnologije.

Planovi za budućnost Bad Influence?Da li možemo očekivati neko vaše novo izdanje u bliskoj budućnosti?Planirate li možda da se novi materijal ponovo nadje na 42 REC. ili Skuld Releases etiketi ili razmatrate nekog drugog izdavača?Kakvi su vam planovi u pogledu turneja?Pod kojim bi uslovima svirali u YU?

Herwin:Teško je pričati o planovima vezanim za budućnost Bad Influence.Kao i obično planiramo da uradimo novi materijal i da organizujemo novu turneju što je pre moguće.

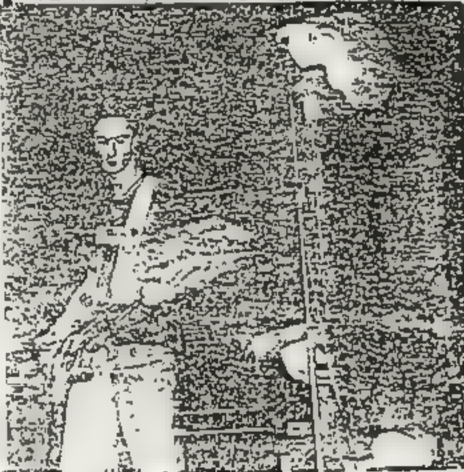

BAD INFLUENCE

Svirаćemo sa Pain po Evropi nekih mesec dana, zatim sa Hell Krusher, a posle toga želimo da predstavimo Belgiji Muckspreader-Spiderov(ex-Amebix i Zygote)novi bend. Ukoliko uspemo da nešto realizujemo u skorije vreme, pitaćemo prvo Skuld Releases da li je zainteresovan da to objavi zato što volimo Kleistera i zadovoljni smo s njegovim radom. Planiramo da krenemo i u vašem pravcu i održimo par svirki na teritoriji ex-YU. Siguran sam da će se to pre ili kasnije realizovati.

Poruka za kraj? Da li biste bili ljubazni da mi nacrtate nešto za kraj budući da je to deo male tradicije Shaved Women fanzina?

Herwin: Šta da kažem...na strani slobode je stanje uma, a ono što je u našim glavama ne mogu nam oduzeti. Svet je naš, svet je tvoj; zgrabi ga, obgrli ga, drži ga...ali iznad svega poštuj ga. Zantevamo i previše od naše planete; isisavamo joj energiju; ona trpi zbog nas:
Za sve vas koji mislite da je ovde lako preživeti i da vlada blagostanje u velikoj ste zabludi. Ova zemlja je trula do srži baš kao i vaša, s tim što mi barem ne ubijamo jedni druge kao vi. Ovde ima mnogo ljudi koji izvlače korist i profitiraju na račun vaše situacije(ratnog siromaštva, izbeglica, nezaposlenosti). Eksploatisace vas obećavajući vam poslove i ugodan život, ali ćete najverovatnije završiti na dnu, u blatu, u prostituciji, po sumnjivim barovima ili rupama... Ako si žensko potražnja za novim mesom je ogromna(u Antwerpenu skoro svake nedelje nekoliko stotina klubova traži nove devojke koje dolaze iz istočnih zemalja!), a ako si muškarac radiš najgore poslove koje ni jedan belgijski državljanin ne želi da prihvati, i pri tom ćeš biti bedno plaćen.
A za sve vas punxe u YU-znam da je teško živeti u situaciji u kojoj ste se našli(pogotovo vama!)ali mi to znamo dok ostali samo nagadjaju... Pokušajte da oslobodite svoj um od frustracija, svoje telo i svoju dušu. Pokušajte da se osećate slobodnim u zarobljenom svetu. I zapamtite:
NJIHOVA MOĆ PROISTIČE IZ NAŠE POSLUŠNOSTI. DAKLE, NEPOSLUŠNOST JE NAŠA JEDINA VRLINA.

FOR INFO OR GIGS WRITE TO:
BREDABAAN 37
2170
MERKSEM
ANTWERP-BELGIUM

Cena knjige: lo din.

BRANKO AĆIMOVIĆ

UVEK KAD PROĐE NEKO

XXX
...i dok goriš
svećo,
meni je isto kao i tebi
Tebi se suze lepe uz telo
meni se od suza javljaju
bubuljice.

XXX
Večeras
više ništa nije važno
kad nemam izbora.
Kad više ne mogu
da mislim
duže od sedam sekundi.
Pred tobom sam
velik
kao planina
koja ni sebi više
ne znači ništa.

Prva samostalna zbirka poezije sa nesvakidašnje prkosnim i hrabrim tumačenjem ljubavne tematike. Nabavljivo putem adrese autora: AĆIMOVIĆ BRANKO ul. M. PETROVIĆA UJKE 3/7 -15000 ŠABAC-

IVAN GLIŠIĆ
STANISLAV SAŠA NEDELJKOVIĆ

LAĐA ARGO

tajni hermetički spisi kiber sveštenika

novi roman alternativnog književnika, ostvarenog u saradnji sa mladjim kolegom-pesnikom hermetičke poezije u povoju. "ladja argo" predstavlja podršku studentskom protestu 96/97.; ova knjiga je zapravo poziv za oslobadjanjem samog sebe i svoje slobode, koju su mnogi od nas, iz straha, unutar svoje ličnosti zarobili, i dopustili da tako sputana korozira. dakle, počni od sebe, počni sa oslobadjanjem sopstvene slobode-to je prvi korak nakon kojeg ćeš biti spreman da se suočiš sa slobodom oko sebe i u drugima!

cena knjige: 2o din.

IVAN GLIŠIĆ
MOŠE PIJADE 5/17
15ooo ŠABAC

AVERSION fanzin, brojevi 3+ 4, format A5

Deluje zaista divno kada se zaobiđe bavljenje neprijatnostima tipa: gde naći stranu valutu i to još u sitnom novcu da bi se naručio novi broj nekog inostranog fanzina ili neka slična mala radost. Zato je prava stvar (da ne kažem u totalnom skladu sa diy delovanjem) jednostavno poslati neki zine, tape, prišivač, EP, donji veš, šolju za kafu, stoinjak (obavezno ručno vezen-diy!), kućnog ljubimca ili mlađu sestru, pa em se oslobodiš viška "nepotrebnih" stvari nagomilanih po svim mogućim ćoškićima u kući, em ti poštar nakon izvesnog vremena donese u zamenu neki privlačan zamotuljak iz inostranstva čijoj se sadržini posle, danima raduješ! Upravo tako su meni stigla dva primerka 3+4 broja AVERSION fanzina sa adresom boravka u Engleskoj. Ovoj sam se pošiljci itekako radovala jer AVERSION

definitivno podiže prosek trenutnoj situaciji vezanoj za inostrano fanzinaštvo, svrstavajući se u one nadprosečne kreacije. Iskoristila bih priliku da uputim prijateljski apel gotovo svim domaćim fanzinašima (čast izuzecima kojih je poražavajuće malo) da pre no što odluče predstaviti javno svoje "umeće", "talenat" za dizajn i "veštinu" uspešnog odabira sadržaja, pokušaju da nabave ili pozajme neki inostrani fanzin kako bi se kolko-tolko "priučili zanatu" i poštedeli nas užasne monotonije, nemaštovitosti i nezrelosti koja tako uporno i sve učestalije karakteriše domaće fanzinaštvo. I treći i četvrti broj AVERSION-a odlikuje isti, veoma pregledni, ali nikako monoton dizajn, mada prilično veliki minus ispisuje nedostatak fotografija. Sadržaj trećeg broja krase velikani poput Doom-a, a pored njih opširni i nikako stereotipni intervjui sa Cracked Cop Skulls i Profane Existence ekipom+ poroman broj recenzija... dok vas u četvrtom broju čekaju Code 13 (ex Destroy), State Of Filth, scenski raport iz Španije, upoznavanje sa L. D. M. G. grupom koja se bavi problemima tipa policijske brutalnosti i koja u ovom broju nudi neka zanimljiva rešenja u vezi navedenog problema, zatim sledi predstavljanje anrhističkog kolektiva Crasshole iz Baltimora, pa sve pomenuto opet začinjeno mnoštvom recenzija. Pregršt materijala za edukaciju i zabavu veoma privlačno upakovanog- to su najjednostavnijim rečima opisane vrline ovog ostvarenja. Hvala Chris-u (autoru) na poslatim primercima i na komplimentima upućenim našem "Factory smog..." fanzinu!

ANDREA

JoPAJTAŠ art-fanzin, broj 4, format A4 oboren

Mislim da je sasvim moguće podvući paralelu između finskog art-fanzina Sivullinen i beogradskog art-fanzina YoPAJTAS, jer značaj koji Sivullinen doprinosi evropskoj fanzinaškoj sceni mogao bi se uporediti sa značajem koji JoPAJTAS svakim svojim novim javljanjem sve više i upečatljivije ostvaruje na domaćim prostorima. Ovim poređenjem pokušavam da bar donekle dočaram kvalitet i osobenost YoPAJTAŠ fanzina onima kojima se dogodio tako neoprostiv propust da ga do sada ne upoznaju, a koji su opet imali priliku upoznati Sivullinen. Nikako mi se ni jednog trenutka nije dogodilo da me zarobi pomisao kako ih treba posmatrati na isti način, niti tvrditi da JoPAJTAS liči na Sivullinen, ili da ga pak direktno i otvoreno stavlja u nadređenu poziciju držeći ga svojim neprikosnovenim uzorom. Opisati svu lepotu i šarm Pajtaša bio bi zaista težak poduhvat jer i ovo ostvarenje čini ekipu sa onima koji se nezaobilazno moraju lično doživeti i iskusiti. Intelekt, pažljiv odabir poezije i proze, te crteža stranih i domaćih autora+ fotografija, sve zajedno ostvaruju visok umetnički dojam koji je ujedno najjači adut ovog fanzina. YoPAJTAS je jedan izuzetno privlačan svet u koji rado bežim skrivajući se od svakodnevnice; on je jedno subkulturno skrovište u kojem se daleko od ometanja, bizarnosti, besmislica, apsurda i tričarija realnog sveta možete prepustiti fantazijama. Ovakve umetničke oaze predstavljaju one male-velike stvari koje život čine posebnijim i lepšim. Stoga pružite šansu ovom fanzinu jer sa sigurnošću tvrdim da će vam kroz druženje s njim postati iskren i blizak Pajtaš!

ANDREA

BOJKOT 3 ZIN, je gotov i u njemu možete čitati Inkasicad, Nospendimic, Mortuus, F.O.B., dosta non-music tektova, par infosa, raporta, roman, recenzije. Uz ovaj broj ide besplatan newsletter iz Litve. Eto to bi bilo to. Ovom broju cijena je i dalje 5 funa. Add: Robert Pištrić, 10090 Zagreb, Dešenova 32

SIVULLINEN fanzin, broj 21, format A5

Sa punom odgovornošću, pri čistoj svesti i zdravoj pameti tvrdim da je SIVULLINEN najbolji art-fanzin svih vremena! Oglasivši se nedavno 21. brojem dokazuje i to da je jedan od najistrajnijih i da ga ništa ne može pokolebati u humanoj misiji ostvarivanja i podsticanja kvaliteta evropske fanzinaške scene, kojoj sudeći po popularnosti i velikom uticaju koje ovo finsko ostvarenje poseduje u odnosu na ostale, novije nezavisne i umetnički orijentisane publikacije, predstoji zaista lepa budućnost. I ovim novim brojem SIVULLINEN ostaje dosledan svom sopstvenom stilu koji je tokom godina izlaženja izgradio promovišući alternativne umetnike iz čitavog sveta, od kojih su se mnogi već potvrdili zrelim formama svog izražavanja, a stečenu afirmaciju neki od njih duguju upravo SIVULLINEN-u. Mislim da bi se svaki mladi autor ukoliko se bavi poezijom, a posebno crtanjem, trebao potruditi da pošalje neke od svojih reprezentativnijih radova na adresu ovog fanzina, jer je on sada poprilično rasprostranjen na svim kontinentima pa je to prilika da se nezavisni i potpuno nepoznati umetnici predstave subkulturnom svetu, i da eventualno dobiju neke ponude i angažmane. SIVULLINEN jeste kritičar i naravno da upražnjava odabir kako bi negovao stečenu reputaciju (da ne kažem već kultni status koji u mnogobrojnim krugovima poseduje) ali mislim da svakome pruža šansu, i svakim svojim brojem apeluje na saradnju. Provereno znam da na našim prostorima ima mnogo talentovanih pojedinaca kojima je potrebna pažnja i podrška. Uputite ih na SIVULLINEN jer bi bilo zaista sjajno videti u njegovim narednim brojevima i neke od domaćih autora, zar ne?

ANDREA

Sivullinen
Jouni Vaarakangas
Kaarelantie 86 B 28
00420 Helsinki
FINLAND

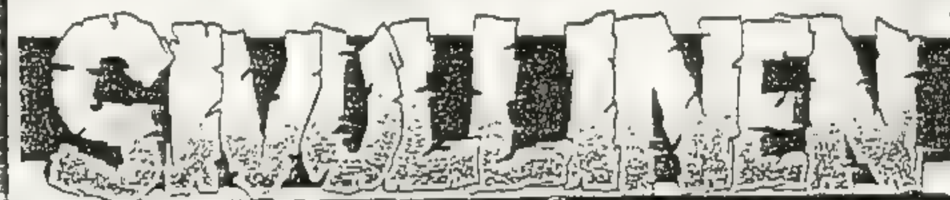

RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE

TMP

NOVA GRAMATIKA LOGIČKOG JEZIKA

46 str., format 280x350
+ kazeta GRČ live
specijalno pakiranje+uvez
LIMITED 50 ONLY
cijena 25 DM

TMP "Nova gramatika logičkom jezika", fanzin, broj 1, format GULIVER!

Ovo je fanzin 21. veka! Njegovim ostvarenjem autor-Denis Čulinović, poznatiji kao Haš-vokal Patarena, otvara jednu potpunu novu dimenziju fanzinaške delatnosti kombinujući fantastične inovacije koje se u okvirima nezavisnog izdavaštva do sada nisu mogle ni naslutiti, a kamoli susresti i doživeti! Beskrajne mogućnosti kompjuterskih rešenja (kojima se autor tako vešto poigrava da TMP na prvi pogled deluje poput udžbenika tipa "informacioni sistemi" ili pak neke stručne literature na temu informatike) uobličene su u 26 listova dimenzija 28 X 38 cm, za koje je korišćeno čak 5 različitih vrsta papira (karton, paus, negativ itd.) delimično rađenih kompjuterskom tehnikom i štampanih, a delimično fotokopiranih, povezanih sa četiri velika šrafa, što predstavlja izuzetan potez koji u potpunosti kreira futuristički look i podupire očigledne vizionarske težnje autora. Vizuelni utisak ovog ostvarenja je očaravajuć, pa samim tim TMP pruža jedno novo i potpuno jednistveno iskustvo koje teško da se može dočarati recenzijom ma koliko ona uspešna bila. Što se unutrašnjosti tiče: prilozi o NUP-u i riječkom sastavu Grč, uz dodatak odabira tekstova pesama, crteža, fotografija upotpunjenih izjavama članova benda uzetih iz različitih intervjua svojevremeno datih mnogim muzičkim časopisima i fanzinima. Posebni komplimenti Denisu zbog Grč-a, te objavljivanja nekih fantastičnih fotografija koje iako sam strastveni poklonik ovog benda, nisam imala prilike ranije videti. Sledi krajnje neobičan tekst o tome kako je "bijelo crno/ crno bijelo" kroz koji se provlači gomila nekakvih nebuloza, pa mi i nije sasvim jasno šta je autor želeo njime postići, a možda upravo to- da ostavi čitaoca zbunjenog i dezarijentisanog. Pokret Za Mir-Pančevo predstavljen je putem pisama upućenih prijateljima u Hrvatskoj, uz korisne adrese gotovo svih trenutno aktivnih alternativaca sa prostora ex YU. Tekst pod nazivom "Amnestija punk-a" potpisan sa M. VE February je jedan od najupečatljivijih momenata ovog ostvarenja, a govori o današnjoj ulozi punk-a na našim prostorima, onome šta je postao a šta bi zapravo trebao biti da nije takom njegove razvojne putanje došlo do ozbiljnih deformiteta koji su ga nepovratno obogaljili, te o navodnoj rehabilitaciji punk pokreta koja zapravo predstavlja tumačenje istog iz sasvim negativnog aspekta. Poetski kutak rezervisan je za Helmuta Heissenbuttela, a nakon toga dolazi prikaz trenutne situacije na nezavisnoj sceni u Sarajevu sa osvrtom na prošla vremena i njihovim nezaobilaznim poređenjam sa današnjim koja se, sudeći po napisanom, čine daleko produktivnijim. Prozni kutak popunjava priča "Ples senki" pozajmljena iz fanzina "Utopija". IF YOU CANT CHANGE THE WORLD-TRY AGAIN! je parola koja krasi čitavu stranicu, nakon koje sledi kolaž napravljen od naslova probranih novinskih članaka pod nazivom "Crna hronika". Još jedan dobar momenat TMP-a je Kečerova priča "Avet ravnice", sa izuzetnim završetkom: "...Zlo me učini satanom, zlo ti učinih da zlo činio ne bi". Nailaze autorovi bolesni tekstovi o ne-znam-ni-ja-čemu; "Ja ne mislim da je ovo ful şik" (a ja baš mislim da jeste!) i "Što je tamo mislim gaje, riječ je o tome da je riječ o čemu" (?!). Naredni prilog je posvećen monolozima nenapisanog scenarija Zvonka Karanovića, a iza toga poetski kutak II, tačnije tekstovi pesama grupe Loši decki, čiji je osnivač Zdenko Franjić (za neupućene isti čovek je i osnivač izdavačke kuće Slušaj Najglasnije). Ponovo sledi strana rezervisana za parolu, ovoga puta to je "Stop McCancer", kolaž rađen od strane Shaved Women fanzina (thanx Denis!). Stripovi su naravno nezaobilazna stvar u nezavisnim publikacijama i fanzini bez stripova su nedopustivi, a tog nepisanog pravila se pridržavao i autor TMP-a. Najluđa ideja vezana za ovaj fanzin je strip Komandant Čmarko, u epizodi "Metalni štrukli". Strip je objavljen u originalu, ali sa potpuno izmenjenim tekstom zbog kojeg ćete sigurno plakati od smeha. I eto, toliko me je opčinio izgled i sadržaj ove zaista originalne kreacije da sam gotovo sasvim zaboravila na još jedan važan detalj, a to je cena TMP-a koja iznosi fantastičnih 25 DM!!!!!! Možda ovo ostvarenje zaista i vredi toliko, ali ja ipak smatram da ga je autor precenio, iako on u prilog tako visokoj ceni navodi ograničen tiraž i izuzetne troškove pripreme i štampe, tako da od 25 DM po primerku on nema apsolutno nikakvu zaradu. Uz svaki TMP kao poklon dobijate kasetu Grč-a sa njihovim live snimkom iz 95-te godine, i po meni to je samo još jedan razlog više da se potrudim i dođem do svog primerka dok je to još moguće, jer će TMP sigurno veoma brzo biti razgrabljen!

ANDREA

OZBILJNIK fanzin, broj 6, format A5

Teško da postoji neozbiljnije štivo od OZBILJNIKA, rumskog fanzina, pardon, zajebanzina, nastalog iz nedokučivih umova trojice autora poznatih po ispoljavanju najtežih znakova oboljenja svojstvenog samo hroničnim žrtvama dokolice. Imam utisak da je OZBILJNIK isprva zaživeo kao potpuno nepretenciozna aktivnost kojom je pomenuta trojka razbijala monotoniju životnog okoliša, da bi veoma brzo, dakle sa nekog nivoa lokalnog karaktera, ovaj fanzin stekao kultni status na celokupnoj fanzinaškoj sceni u Srbiji. Sasvim sam sigurna da ne postoji poklonik fanzinaškog rada kod nas koji do sada nije čuo za ovaj produkt, niti izdejstvovao nabavku šestog, za sada zadnjeg broja, koji nastavlja već utabanim stazama svojih prethodnika. O sadržaju ne vredi mnogo pričati, jer se OZBILJNIK jednostavno mora doživeti, onjušiti, probati, te svaki bi pokušaj prepričavanja već unapred bio osuđen na neuspeh; no, ipak, da bih bar malo dočarala o čemu se tu zapravo radi (onim lenjivcima koji još uvek nisu postali ponosni vlasnici šestog broja- ukoliko takvih još ima?!), citiraću za kraj reči urednika iz onog kutka fanzina koji se obično naziva uvodom, dakle: "Bla, bla, bla, bla, bla, bla, bla... A isto tako ćemo se osvrnuti i na: bla, bla, bla, bla, bla..."

ANDREA

GRČ

JA I SLOBODA ISTI SMO

sloboda izlazi u javnost
ja je vodim na uzici
stolovi su izvrnuti
ogledala razbijena
kontrole nema
granice su ukinute

na ulici su prosjaci dobili milostinju
molitve iz tamnice uslišene su
neki su laktovi slomljeni
kroz uniformu vidi se košulja
lumpuju zemlje
lumpuju velikani
svuda zabava i komedija
smiju se ljudi ljudima
smiju se jedni drugima
odred vojnika,odred policajaca
putuju bez uspomena
koliko nam je godina

jedna se ruka digla
jedna je stolica pala
stvarnost se drobi
kalupi su stari
kliješta popuštaju
zavjesa je dole
u noći se ne čuju megafoni

JA I SLOBODA
ISTA SMO GENERACIJA
JA I SLOBODA
ISTI SMO

ja nemam suza u ovom povjesnom času
u ovom povjesnom času
hoće da me prevare
hoće da me prevare
i stegnu konop oko vrata
neke teške noge idu
vješala škripe na vjetru

što će mi volja i um
kad razum mi se smije

gdje su mi gospodari
u ludnici,na groblju,u bolnici

noktom čelo param
prstom čupam kosu
krvavu mi ruku ližu
psi što jezik plaze

jedna se ruka digla
jedna je stolica pala
u noći se ne čuju megafoni

JA I SLOBODA
ISTA SMO GENERACIJA
JA I SLOBODA
ISTI SMO!

RČ(spasmus,crampus)je iznenadno,snažno i nevoljno zatezanje jednog ili skupine mišića,najčešće praćeno osećajem jakog bola.GRČ je i me benda koji bi se takodje mogao opisati naedenom definicijom.No,napisaću ipak nešto više o njima imajući u vidu činjenicu da su prilično retki oni pojedinci koji su mogli/želeli znali doći do nekih opširnijih informacija o rupi o kojoj je ovde reč,a koja po mom mišljenju zaslužuje veliku pažnju.
Zašto?

RČ-četvoročlani sastav,za Balkansko podneblje neuobičajene muzičke i tekstualne orjentacije, osnovan je novembra meseca daleke 1982.godine. Nakon nešto više od mesec dana snimaju prvi emo s kojim otpočinje i koncertna aktivnost enda ponudama za javne nastupe u rodnoj im Rijeci,a takodje i u Ljubljani koja im je ukazivala najveće gostoprimstvo.Nakon koncerta u Ljubljani dobijaju ponudu od nezavisnog izdavača"Škuc Forum"za kasetno izdanje koje je realizovano u junu 1983.godine.Usled nedostatka materijala GRČ se predstavlja sa samo 5 numera (dok drugu stranu kasete ustupa Mrtvom Kanalu takodje riječki bend).Taj period označava starni početak jedne fantastične horor priče koja se deformiše,razlaže,sažima,prostire,obnavlja,transformiše,ali je uvek prisutna predstavljajući protok sirove energije čija se besmrtnost ne dovodi u pitanje.
Bez obzira na neadekvatne uslove egzistiranja tadašnje Riječke scene koja je patila usled nedostatka izdavača,prostora za koncerte,odgovarajućih klubova i progresivnih radio emisija GRČ se(kao u ostalom i svi drugi alternativni Riječki sastavi)sa začudjujućom upornošću i neverovatnim entuzijazmom probija napred u nadi da će i Rijeka jednog dana postati,u muzičkom smislu značajna i velika.GRČ ju je zaista i učinio takvom.
Drugo kasetno izdanje pod nazivom"Sloboda Narodu"označava povratak na scenu nakon dvogodišnje pauze,a objavljuje ga nezavisna diskografska kuća"ZK FV"iz Ljubljane tek 1987.godine. Materijal sa ovog izdanja snimljen je u daleko boljim(pre svega tehničkim)uslovima,a sadrži 7 pesama od kojih i uglazbljenu varijantu odlomaka poeme"Jama"koja predstavlja vrhunski domet stvaralaštva strastvenog književnika Ivana Gorana Kovačića.Te iste godine GRČ nastupa na Novom Rocku '87."povodom kojeg se pojavljuje kompilacija"Rijeka-Pariz-Texas".

Nakon ovih dogadjaja četvorka opsednuta crnilom se izgleda definitivno gubi u tami,a o njihovom slepom tumaranju memljivim hodnicima tajnovitog lavirinta kojim su se svesno ili ne uputili pipkajući rukama ispred i oko sebe,a ne nalazeći zapravo ništa do tragova paučinastog mraka na dlanovima,ne zna se mnogo.I tu nastaje tužan kraj ili bar deluje tako...
No,izlaz se iznenada ukazuje pred njima,obnovljen,pročišćen,ponovo oživljen(za sve njihove poklonike)sasvim neočekivanim pojavljivanjem pesme"Teške čizme na nogama slobode"na kompilacijskom CD-u"The best of indie rock-made in Croatia"nastalom 1993.godine.Nov aranžman u koji je ova pesma upakovana,a koji otkriva dosta primesa heavy zvuka,ničim nije umanjena lepota raskoši surovog što i jeste zaštitni znak grupe te glavna atmosfera u kojoj se GRČ javlja.Sledeće 1994.godine uzimaju učešće na još jednoj ompilaciji pod nazivom"Welcome to the chaos"koja promoviše isključivo Riječke bendove,a GRČ sa čak tri pesme:Prolijevaš mi krv,Div i Klatno.
GRČ je potpuno nemoguće svrstati u odredjeni šablon,niti ih pripojiti nekom od postojećih muzičkih pravaca.Svojim nekomercijalnim,gotovo šokantnim načinom izražavanja,ovaj bend je tvrdokoran u odluci neprilagodjavanja i beskompromisnog stava naspram ukusa i zahteva mase, zbog čega nikada i nije stekao priznanje ili pak popularnost značajnijih razmera uprkos više od decenije postojanja,već je oduvek živeo i živi unutar malih,retkih krugova onih najvernijih i najstrastvenijih poklonika ovakvih kreativnih izražavanja.To nerazumevanje izmedju njihovog delovanja s jedne strane,i muzičkih konzumenata sa druge predstavljalo je stalnu zjapeću provaliju koja nikada nije savladana.I njihovo neprilagodjeno komuniciranje moglo bi se uporediti sa pucnjem u prazno,te svoju otudjenost nose kao žig prokletstva koje do sada ničim nije ublaženo.Nesputani i neublaženi izrazi koji duboko i surovo,ali u isto vreme sasvim blisko i voljeno usled snažne emotivnosti koju bude,paraju um i srce u ludoj agoniji svaki put kada ih dotaknemo i dozovemo preslušavanjem malobrojnih tonskih zapisa koje imaju za sobom,čini GRČ autentičnom i važnom pojavom kojoj će ta autentičnost i važnost,nadam se,biti makar u ovoj deceniji potvrdjena. Ili to,ili će osećaj bola jednostavno minuti,a GRČ ponovo zaroniti u tamu.Bilo bi nepravedno pustiti ih po treći put,zar ne?

Ljudi sa sekirama i svinjskim glavama imali su dečija lica,ali su ih vešto krili plašeći se sopstvene ranjivosti.Tama ih je prožimala,srasli su sa pomrčinom posmatrajući kako se ruše zvezde u ponor sveta bez ravnoteže.Krvlju je obeleženo njihovo rodjenje,krvlju su se napajali sa toplih izvorišta,potapajući tela gorostasa u krvavi mulj i oplodjujući njima prokleto tvrdu zemlju iz koje su se pomaljale prve klice vrišteći.Tama ih je prožimala,tamu su oni prožimali medjusobno se halapljivo kidajući zubima.Džinovski su bili jaki,tama je bila jača.No,ipak,iz rasparanih rubova njene odore prolili su se bezorojni plamičci svetlosti...

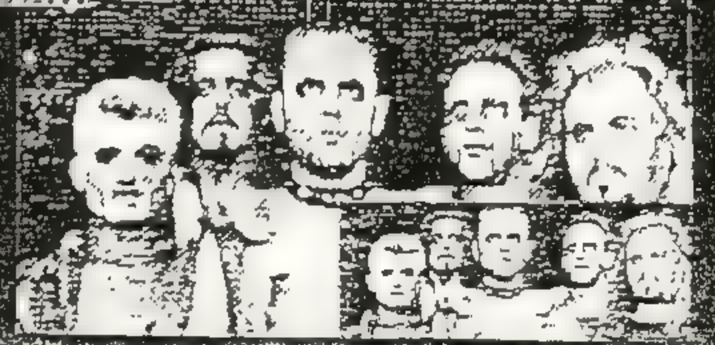

BODY PIERCING

UMETNOST BODY PIERCINGA, ODNOSNO NOŠENJA RAZLIČITE VRSTE NAKITA NA PROBUŠENIM DELOVIMA LICA I TELA, POTIČE IZ OBIČAJA PLEMENSKIH ZAJEDNICA KOD KOJIH SVAKO OBELEŽAVANJE KOŽE POSEDUJE ODREĐENU SIMBOLIKU. PRE DVADESETAK GODINA, JEDAN ČOVEK SE DOSETIO DA IDEJU BODY PIERCINGA PRIBLIŽI "CIVILIZOVANOM" SVETU UVIDEVŠI DA NISU SAMO PRIPADNICI PLEMENSKIH GRUPA SKLONI OVAKVOJ VRSTI DEKORACIJE LICA I TELA, VEĆ DA NJENIH POKLONIKA IMA ŠIROM SVETA. NJEGOVO IME JE GOUNTLET, I ON JE SVAKAKO NAJPOPULARNIJA LIČNOST MODERNOG BODY PIERCINGA KOJA DANAS POSEDUJE NAJVEĆI LANAC RADNJI U AMERICI, A ŽELJA MU JE DA SA SVOJIM RADOM PRODRE I NA EVROPSKO TRŽIŠTE.

NEŠTO VIŠE O SAMOM POJMU BODY PIERCINGA SAZNAĆETE KROZ RAZGOVOR SA **MIRJANOM RISTIĆ**, VEOMA MLADOM DEVOJKOM KOJA NASTOJI DA OVAJ VID UMETNOSTI NA KOŽI SVOJIM RADOM POPULARIŠE I NA NAŠIM PROSTORIMA.

Kako si uopšte došla na ideju da se baviš body-piercingom? To nije uobičajen posao u našoj sredini, pogotovo ne za mladu devojku poput tebe...

M: Upravo zato što nije uobičajeno, smatrala sam da ne mora samo na zapadu da postoji ovakav posao, jer i ovde ljudi imaju ukusa. Sad, nekome je body piercing odvratna stvar, nekome je to lepo, i pošto se niko drugi nije usudio da to kod nas radi, ja sam došla na ideju da proučim svu moguću literaturu o anatomiji, strukturi tkiva, anesteziji koju niko ne koristi na zapadu, a ja sam uvidela da i to može, i tako krenula sa poslom. Ako i ovde postoje oni kojima se body piercing svidja i koji žele da nose neki dekor na licu ili telu, zašto onda ne bi postojao neko ko to u ovom gradu i radi!?

Koliko si dugo u ovom poslu? Jesi li ga sama započela ili ti je neko pomogao, odnosno konkretno uputio u posao i pokazao kako se to radi?

M: Nešto više od godinu dana. Ovaj posao sam započela sa čovekom koji je iz Londona došao u Beograd, a koji se tamo bavio body piercingom. Budući da se jako iznenadio činjenicom da se kod nas niko ne bavi tim poslom, mi smo jednom prilikom sasvim spontano, kroz razgovor došli na ideju da naručimo svu potrebnu opremu iz inostranstva i da to počnemo ovde da radimo. Kasnije se on vratio u London, a ja sam preuzela posao i nastavila bez njega.

Ipak, nisi ostala sama u poslu. Imaš pomoćnika, pa kaži nešto i o njemu, kako se odvija vaša saradnja?

M: Moj pomoćnik je čovek koji me je jednom prilikom nazvao rekavši da mu se veoma dopada posao kojim se bavim, pa je zainteresovan da nešto više nauči o njemu. Pošto mi se on prvi obratio sa takvim predlogom, ja sam ga uputila u posao i sada mi pomaže. On se zove Momčilo Milošević.

I kakve konkretne planove imate vas dvoje kada je saradnja povodom body piercinga u pitanju?

M: Planiramo da nadjemo neki lokal, da našu saradnju ozvaničimo kako ne bi imali probleme sa vlastima. Olakšavajuća okolnost je to da se body piercing kod nas zavodi pod termin kozmetike, a ne medicine, pa je vrlo moguće da ćemo u neko skorije vreme imati zvanični studio. Treba samo naći neku povoljnu lokaciju i zgodan prostor za to, pa, o-tom-po-tom.

Da li je nedostatak studija za body piercing razlog što praktično ne postoji nikakva posebna reklama za vaše usluge?

M: Da, nedostatak lokala je glavni razlog, a nemamo ga jer do nedavno nisam znala kako će ljudi odreagovati na naš zanat, pa nisam smela odmah da uložim novac u prostor dok ne proverim tržište. Sada vidim da se krug ljudi zainteresovanih za naše usluge neprestano širi, pa ćemo sigurno početi da tražimo neki odgovarajući lokal kao i opremu koja uz to ide. Za sada je naš posao na zadovoljavajućem nivou, imamo osnovne stvari što podrazumeva igle, veliki izbor mindjuša, anestezije... ali, zbog toga što posao obavljam u svojoj kući, ne postoji onaj kompletni utisak za koji je neophodan upravo prostor, da bi na mušteriju ostavili sto posto profesionalni utisak. Osim toga, u lokalu bi se posao mnogo efikasnije obavljao.

Kako ljudi reaguju na posao kojim se baviš, da li body piercing još uvek spada u tabu temu na našim prostorima?

M: Body piercing još uvek predstavlja tabu temu na našim prostorima. Ispričaću ti jednu zgodnu anegdotu vezanu za tvoje pitanje. Kada smo tek počeli sa ovim poslom, i u tu svrhu izlepili po gradu nešto plakata, jedno jutro me nazove neki čovek i kaže: Ja sam video plakat na kome piše nešto body pi..., tako nekako, jel to neka vrsta aerobika? Na plakatu koji je on video bila je fotografija probušene bradavice sa alkom, pa mi nije uopšte jasno kako je on to povezao sa aerobikom?! Naravno, ima onih koji su putovali po inostranstvu ili nabavljali odredjene časopise, ili su pak na neki treći način upućeni u pojam body piercinga. Uglavnom, niko mi ne veruje da se time bavim. Prvo, niko ne očekuje da se devojka od 20 godina bavi ovakvim poslom, drugo, niko ne veruje da tako nešto uopšte postoji kod nas.

Nešto sam o opremi želela da te pitam. Da li bušenje obavljate ručno, i šta sve koristite od opreme?

M: Bušenje se isključivo radi ručno, znači nema nikakvog pištolja. Želela bih da ovom prilikom uputim apel našim zlatarima da prestanu da buše noseve pištoljem jer je to veoma rizično, i na taj način unakazuju ljude. Onaj ko želi da se probuši, može se obratiti nama i biće probušen iglom, kako se to svuda u svetu radi.

Opiši mi ukratko sam proces bušenja željenog dela lica ili tela? Možda mi podje za rukom da ovako na brzaka izučim zanat i obogatim se!

M:Pošto su igle koje koristimo baš dizajnirane za bušenje,znači iznutra su šuplje,posao se sastoji u tome da probušiš željeno mesto iglom,zatim ubaciš mindjušu na drugi kraj igle i provučeš celu iglu kroz kožu na kojoj ti potom ostaje mindjuša.To se radi jednim potezom,i nema nikakvog mučenja niti bola.

Pomenula si da se na zapadu ne praktikuje anestezija,ali ti ipak koristiš sredstva za ublažavanje bola?

M:U svetu su potpuno odbili ideju o davanju anestezije iz razloga što ona ne može da se koristi na svim mestima.Ja upotrebljavam anesteziju za bušenje pupka,usne i jezika.Na drugim mestima ne mogu,jer tamo gde se nalazi sluzokoža mogu da koristim samo sprej,ali tamo gde mogu uvek dajem anesteziju.Zašto bi bušenje moralo biti bolan čin,ako to nekome na primer nije cilj.Neki opet dolaze baš zbog osećaja bola.i takvima naravno ne dajem nikakva sredstva za ublažavanje bola,mada kod čina bušenja ne postoji neki opasan bol. U pitanju je samo trenutak boli,onda kada igle ulazi u kožu.Ja bih lično volela kada bi anestezija mogla da se koristi za sva mesta,jer u momentu bušenja uvek postoji mogućnost prirodnog reflexsa,odnosno može se desiti da čovek ods oči ili da se pomeri,i da meni zbog toga ode igla u nekom neželjenom pravcu.

Koji profil ljudi traži vase usluge?Pretpostavljam da još uvek nema govora o mladim biznismenima ili pak sredovečnim gospodjama,kao što je to već uveliko slučaj na zapadu?

M:Mladih biznismena zainteresovanih za body piercing kod nas još uvek nema.Ipak,zanimljivo je da,s jedne strane ljudi kod nas imaju sklonosti ka extremima.Tako me je šokirao poziv prve mušterije koja je želela da probuši genitalije.To je jedina stvar koju ne radim jer je suviše komplikovano.Radim ono što znam i što je za našu sredinu sasvim dovoljno.Najviše dolaze tinejdžeri i mladji ljudi u proseku izmedju 2o-23 godine,preko toga teško.

Koja su najpopularnija mesta za bušenje kod nas?

Najpopularnija mesta su pupak i nos,zatim obrve i jezik.

Da li možeš da nas uputiš u cene svojih usluga, recimo za bušenje tih mesta koje si nabrojala?

M:Bušenje pupka košta 7o DM,nosa 4o,a za jezik uzimam loo DM,pošto je u pitanju opasnije mesto. Sve usluge se mogu platiti i u dinarima,naravno, a ukoliko neko želi da probuši više mesta odjednom,ima popust.

Šta misliš o ostalim vrstama body art-a,o tetoviranju,namernom pravljenju ožiljaka po telu koje je sve popularnije u svetu...?

M:To namerno pravljenje ožiljaka će kod nas da stigne verovatno krajem 21-vog veka,pošto je to i na zapadu još uvek,manje-više,sveža pojava.S obzirom da je body piercing na zapadu otpočeo još pre nekih dvadesetak godina,a tek sada,eto, stidljivo prodire i do nas,ko zna koliko će još vremena proći dok ne postanemo svedoci trenda namernog pravljenja ožiljaka.Inače,svaka dekoracija na licu ili telu je sasvim lična odluka.Ako se to meni dopada i ako imam neki takav dekor na sebi,neću dozvoliti nikome da mi kaže kako je to odvratno.To je moje,ne nosiš to ti,nego ja,znači u pitanju je jedna sasvim intimna,individualna stvar.Ne može niko da daje mišljenje o ukusu nekog drugog,i zaista mi je drago što i na ovim prostorima sve veći broj ljudi počinje tako da razmišlja.Neki ljudi imaju dublje razloge koji ih motivišu da urade body piercing,a neki opet to čine iz čistog egzibicionizma,što je po meni takodje ok.Ja imam mindjušu u nosu i na pupku,i svakog jutra kada se pogledam u ogledalo,meni deluje lepo to što vidim,sama sebi izgledam kompletnije,a želim da i drugi to primete.

A šta bi savetovala onima koji već imaju neki deo tela probušen,kako da održavaju to mesto?

M:Ako se rupa već formirala,ako nije ništa zapaljeno ili inficirano,onda je to gotova stvar,možeš slobodno da vadiš mindjušu i da je zameniš drugom,pod uslovom da nije bižuterija,već samo plemenit metal.Ako rana nije zarasla,ako je mesto inficirano,natečeno i boli,onda se treba negovati,ali nipošto ne treba koristiti alkohol, već jod i hidrociklin,ujutru i uveče.Potrebno je stavljati veoma malo hidrociklina,tek toliko da mindjuša može da klizi,a jodom čistiti prljavštinu koja se oko probušenog mesta skuplja.Alkohol nikako nije preporučljiv jer on jednostavno "izjeda"ono što telo regeneriše,pošto je suviše jak za ranu.

Da li se kod nas više devojke interesuju za body piercing ili muškarci?

M:Pa,prva osoba koja se meni obratila za uslugu bio je muškarac,ali generalno gledano,mnogo se više devojke interesuju za body piercing.Devojke najčešće žele da probuše pupak,bradavice i nos. Samo što devojke uglavnom biraju neki neupadljivi nakit,retko koja nosi baš alku u nosu kao ti. Obično se nosi nešto minijaturno,budući da alka na primer,u nosu deluje previše radikalno i napadno za naše prilike i mentalitet.

Da li možeš da nam kažeš još kako oni koji su zainteresovani za body piercing mogu najbrže doći do tebe?

M:Mogu da se jave na telefon:4449639,i da traže Mirjanu...

BODY PIERCING

PART 2 of "K-9's FIRST TIME"

IN WHICH:

STORY BY K-9 ... ART BY FLY

WHEN K. WAS 7 HER FAMILY MOVED TO A DIFFERENT STATE — THEY MOVED A LOT CUZ K.'S DAD WAS A MILITARY OFFICER. ANYWAY... THE NEW HOUSE WAS WEIRD. IT WAS ONLY ONE STORY HIGH & ALL THE ROOMS WERE CONNECTED IN A LINE. K.'S ROOM WAS AT THE VERY END OF THE HOUSE SO YOU HAD TO WALK THROUGH ALMOST ALL OF THE OTHER ROOMS TO GET TO IT... INCLUDING THE BATHROOM.

SO THE BATHROOM HAD 2 DOORS... ONE LEADING INTO K.'S ROOM. EVERYONE WOULD LOCK THAT DOOR WHEN THEY WERE IN THE BATHROOM THEN THEY WOULD LEAVE THROUGH THE OTHER DOOR & FORGET TO UNLOCK K.'S DOOR SO SHE WAS ALWAYS GETTING LOCKED IN. SHE WOULD POUND ON THE DOOR & SCREAM BUT OFTEN NO ONE WOULD HEAR HER & SOMETIMES SHE WOULD BE LOCKED IN FOR HOURS. SHE HATED BEING LOCKED UP.

SHE FELT LIKE THERE WAS NO ESCAPE... ESPECIALLY WHEN HER DAD COVERED HER WINDOWS WITH PLASTIC WHEN IT STARTED TO GET COLD IN THE FALL. SHE STARTED HAVING NIGHTMARES ABOUT THE HOUSE CATCHING FIRE WITH HER TRAPPED IN HER JAIL ROOM.

THE HOUSE WAS SURROUNDED BY 2 ACRES OF LAWN THAT K. & HER BROTHERS WOULD RAKE ... OF THEIR DAD. ONE DAY SHE STARTED TO FEEL WEIRD... LIKE SHE WAS ON FIRE.

K.'S MOM WOULD GET PISSED OFF WHEN THERE WAS SOMETHING WRONG WITH HER SO SHE PRETENDED TO BE FINE.

FOR 2 WEEKS SHE HID MOST OF HER FOOD IN NAPKINS & THREW IT AWAY LATER.

ASK ME, OH! OHHH! ASK ME!
QUESTION #7 K, DO YOU KNOW THE ANSWER? K? K? ANSWER ME!
JUST HALF A MILE TO GO
MOM'S GONNA KILL ME.. BUT I THINK I'M GONNA DIE FIRST
SHE FELL OUT OF HER DESK & THREW UP...
OH! K! YOU'RE BURNING UP! YOU GET STRAIGHT TO BED!
I'M BURNING UP!
THAT NIGHT THE NIGHTMARES WERE MORE INTENSE THAN USUAL.
HELP!
HELP!
BURNT!
SCARLETT FEVER! AN ADVANCED CASE SHE'LL HAVE TO BE SHOT
HMMMM
FIRE!
BENWAY
NURSE! HOLD HER STILL!
THIS WON'T HURT A BIT!
OW!
OWWW! OOOWW! MOOM! NOOOO! OW!

RIGHT OVER LEFT...LEFT OVER RIGHT
NOW DON'T FORGET TO SAY YOUR PRAYERS

WON'T HURT A BIT
THE SOUND OF SMOKE?

FUH...KKK. FUHK!
HEY! DAD SAYS THAT WORD...HMM FUCK!
FUCK
FUCK.

EUROPEAN CITY OF PUNK 1996, fanzin, format A4

Koji je evropski centar najraznovrsnijih i najznačajnijih punk zbivanja i koja zemlja svake godine biva domaćin punxima iz čitave Evrope tokom devet dana i noći ludila, zabave, druženja, pijanki i svirki nazvanih punk piknikom? Pa, naravno- Škotska i njen predivni grad Edinburg! Ovaj bi se fanzin preciznije mogao nazvati informatorom i vodičem kroz punk piknik 1996. godine sa ciljem da (koliko god je to moguće) dočara bar neke od najupečatljivijih nijansi atmosfere koja je tog leta opčinila Edinburg, prvenstveno onima koji nisu bili u mogućnosti ostvariti učešće, odnosno prisustvovati ovom izuzetno značajnom događaju, a isto tako i da bi svima koji su se našli na licu mesta ostao kao neka vrsta suvenira i konkretne uspomene. Tako npr. čitajući ovaj vodič kroz prošlogodišnji punk festival možete saznati da su neki od prvih koncerata koji su otvorili festival bili zajednički nastupi: Carbona Not Glue+ Bad Blood; zatim Varukers+ Distortion+ Police Bastard pa UK Subs+ Scatha+ Buzzbomb; i na kraju The Filth+ Spacekitten+ Haf; i to samo u toku jednog jedinog dana- 2. 8. 1996. godine! Dakle, uz detaljne preglede svakog dana festivala- od prvog po poslednjeg, ostaje vam samo da plačete što ste zarobljeni u ovom dupetu sveta i onemogućeni da iskusite toliko značajnih a mnogobrojnih događaja tokom trajanja festivala, koji svakako ispisuju nove stranice u tradiciji održavanja ovakvih skupova i u istoriji punk pokreta uopšte. Uz pregršt fotografija koje skladno upotpunjuju obilje informacija i veoma uredan ali bogat i detaljan dizajn- EUROPEAN CITY OF PUNK 1996. predstavlja jedno od najkompletnijih ostvarenja i ujedno najanimativnijih koje sam imala mogućnosti držati u rukama. Kvalitet ove novine ne predstavlja nikakvo iznenađenje budući da smo već navikli na bogatu opremljenost i vrhunski imidž inostranih fanzina zahvaljujući naravno pre svega povoljnijim ekonomskim uslovima u kojima egzistiraju, za razliku od domaćih, čije ostvarivanje najčešće podrazumeva izazov kroz suočavanje i borbu sa čitavim nizom gotovo nesavladivih prepreka, pa je to ujedno i razlog više da cenimo ona uspešnija, nadprosečna ostvarenja na našoj sceni, i da im u svakoj prilici i koliko god je to u našoj moći odajemo priznanja. Još jedna stvar- želim da se nadam da će baš ovaj fanzin na neki način prerasti u uzor nekom domaćem informatoru koji bi možda mogao sačuvati sećanja na Kad Bi... Festival, ili neki sličan skup, a možda se u nekoj bližoj budućnosti i opametimo, osetimo dovoljno sposobnim, uklonimo ego o koji se spotičemo, te uspemo da se ujedinimo u zajedničkoj težnji organizovanja nekog našeg punk piknika koji bi okupio ljude iz čitave YU (možda i nekih susednih zemalja), i trajao barem nedelju dana a koji bi predstavljao sve značajnije primere sa naše punk scene kojih svakako ima! I za kraj prijateljski savet: svakom iskrenom ljubitelju punk pokreta EUROPEAN CITY OF PUNK bi trebao biti obavezna literatura i naravno draga uspomena!

ANDREA

PARKING fanzin, broj 2, format A5

Jednog jutra krenem ja na put (tačnije za Šabac) i pri samom izlasku iz zgrade, po davno stečenoj navici, bacim pogled u pravcu poštanskog sandučeta. Iako sam, takođe po davno stečenoj navici, već poprilično kasnila na bus, ne uspevši ipak da se savladam i jednostavno ignorišem pošiljku koja se unutra nalazila, te žurno pohitam na stanicu, ja otvorih sanduče (jednim naglim pokretom kažiprsta u levo pa na gore) i ugledah Darkov poznat mi rukopis. Da, da, u paketiću se nalazio drugi broj PARKINGA od koga sam očekivala mnogo više u odnosu na prvenac a koji je svojim pojavljivanjem ta očekivanja i opravdao i potvrdio. Već sama činjenica da se tokom puta neću dosađivati, odnosno da ću imati šta novo da čitam i time ubijem vreme, bila je dovoljna da me oraspoloži; a tek kad sam ga tridesetak minuta kasnije (prethodno se smestivši u autobus) izvadila iz koverte i otpočela truckavo prelistavanje, bilo mi je jasno da je dan zaista lepo počeo. Iako zvuči izfrazirano, moram da primetim da je ovo ostvarenje protkano uočljivim pomakom u zrelosti autora, najviše ispoljenom kroz prijemčljiv, praktično a opet dovoljno animativno osmišljen dizajn. Sadržaj je takođe ok, od stranaca tu su: Fuckin Faces, Ignite, The Sickoids, The Adulescents; zatim klasika: Sedativ, Hund, Alan Ford, Speedball (ura!), Udri me do sabajle, pa info o revolucionarnoj grupi Torpedo, jedan Wostokov stripić +dovoljno recenzija, i što je najvažnije bez ustupljivanja prostora onim pojavama kojima u publikaciji kao što je fanzin definitivno nije mesto. Zaista mi nije jasno kada će mnogi mladi "fanzinaši" shvatiti da bendovi poput Džukela, Goblina, ili pak Green Day-a imaju svoju štampu i u

RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE

skladu s tim i svoju publiku koja nema nikakve veze sa fanzinaškom, niti takvi bendovi imaju dodirnih tačaka sa našom nezavisnom scenom, pa bi bio red da nečasni pojedinci koji su se latili pravljenja svoje novine ili nekog sličnog posla konačno prestanu brkati lončiće ili nek jednostavno odluče sami sa sobom kojoj struji žele da pripadaju: onoj 100% i u pravom smislu te reči-nezavisnoj, ili nekom izobličenom polu-underground,polu-mainstream čudovištu koje ako ne možemo ubiti onda ga bar dostojanstveno ignorišimo! I da rezimiram ovu recenziju jednostavnim zaključkom: PARKING definitivno vredi imati jer predstavlja jedan od trenutno retkih svetlih momenata u okvirima domaćeg fanzinaštva.

ANDREA

PODAJ DALEJ fanzin, broj 7, format A5

U poslednje vreme do nas sve češće dopiru ohrabrujuće vesti o organizovanju mnogih značajnih gostovanja inostranih imena, o pojavi novih bendova, fanzina, o sve jačem i masovnijem squaterskom pokretu i ideološkoj nepokolebljivosti čiji se anarchistički - slobodarski stavovi iskazuju kroz mnogobrojne javne akcije. U kontekstu ove rečenice sa opravdanom namerom ističem pojam "ohrabrujuće" jer ov vesti dolaze iz Poljske, zemlje koja je kao i naša tokom pedesetak dugih godina bila žrtva jednostranog režima, a koja se uprkos gotovo identičnim bolestima od kojih je obolievalo i patilo i naše društvo, našla na dobrom putu da postane jedan od značajnijih subkulturnih centara Evrope. U prilog toj tvrdnji stoje činjenice da se "Pain Headache Depression" EP - jedno od zadnjih Disorder izdanja našlo upravo na poljskoj etiketi Trujaca Fala, zatim podatak da se nedaleko od Varšave nalazi squat koji dobro funkcioniše, te vest da će Ebola uskoro posetiti nekoliko gradova Poljske u okviru svoje nove evropske turneje. PODAJ DALEJ bi takođe mogla biti asocijacija vezana za Poljsku budući da je rođen u Varšavi, i logičkim rasuđivanjem njegovo ime bi moglo značiti nešto poput Prosledi Dalje što je apsolutno odgovarajući naziv za jedan fanzin. On predstavlja sasvim ozbiljnu političku novinu, tako da je preporučljiv isključivo onim pojedincima koji su naklonjeni anarhističkoj ideji i njenom proučavanju, a da im pritom muzika ne predstavlja bitan momenat, niti da igra neku značajniju ulogu u njihovom životu jer ovaj fanzin ne obuhvata niti jednu muzičku temu. No, Prosledi Dalje će mi uprkos činjenici da ne predstavlja nikakvo radikalnije dostignuće, odnosno da podleže nivou prosečnijih publikacija, ipak zauvek biti blizak i pri srcu, jer će mi svaki povratak njemu ujedno značiti i povratak uspomenama na susret nekolicine nas iz Srbije, ostalih ex-YU republika, te gostiju iz Poljske i domaćina Mađara, održanog u blizini gradića Tisafured u divljem kampu na obali reke Tise, tokom meseca avgusta '97 godine, te druženja i zajedništva koje je iziskivao boravak u divljini. Prijatelji iz Poljske su mi na rastanku poklonili ovaj fanzin rekavši da ću, ukoliko se koncentrišem na njega, biti u stanju da razumem sadržaj. Nažalost, moj opit nije uspeo jer i pored pokušaja usresređivanja misli nisam uspela odgonetnuti veći deo napisanog i tu ponovo zapinjem za apsurdne prepreke koje kreira jezičko nerazumevanje! Šteta, jer me kompletan sadržaj privlači, i svakako bi želela saznati nešto više o onim značajnim aktivnostima i događajima u Poljskoj, čemu je ovaj fanzin posvećen. Izgleda da ću morati da sačekam do sledećeg susreta kada ću, nadam se, ponovo biti u prilici da sretnem simpatične Poljake i zamolim ih za tumačenje nekih od tekstova ovog fanzina!

ANDREA

TRI DRUGARA fanzin, broj 9, format A4

Svoj sam primerak devetog broja TRI DRUGARA izdejstvovala na pomalo neprimeran način, zbog čega eto, još uvek crvenim, no budući da mi je prisustvovanje promociji pomenute kreacije (održanoj u beogradskom SKC-u, dana 11. 7. 1997. godine, uz podršku bendova: NUP, Six Pack i Šaht) izvuklo iz džepa osam dinara, a jedno pivo (doduše veliko) preostalih sedam dinara (te sam tokom ostatka večeri bila prinuđena da se oslanjam na džentlmenski raspoložene pojedince, kojih, na sreću, još uvek ima), ostah dakle bez prebijene pare, i kako sam onda mogla obezbediti sebi primerak novih DRUGARA, ako ne uz pomoć trika, rasipajući svesno i otvoreno sav svoj ženski šarm koji se pokazao uspešnim bar kada je Voja Žugić u pitanju, čovek koji se te večeri, a i mnogo puta pre (sudeći po mojim ličnim iskustvima i kontaktima sa njim), poneo zaista i više no džentlmenski. TRI DRUGARA, svojim devetim pojavljivanjem u javnosti, definitivno potvrđuje i opravdava laskavu titulu srpskog Maximum RnR-a (što je redakciji ove publikacije očigledan cilj, i to je po meni sasvim okej) bombardujući "jadnog" čitaoca takvim mnoštvom informacija, nemilosrdno i sa svih strana, da on, zastrašen i zbunjen, nije u mogućnosti da se odupre i odbrani. Imam utisak da je ovaj zadnji broj možda i najkompletniji od svih do sada objavljenih, jer se, obuhvatajući ogromnu količinu materijala razvrstanog kroz intervjue (Descendents, Blitz Babies, Straight Faces, Rykers, NRA, Biohazard, Face To Face, Both Worlds, Pleasure Fuckers, No FX i mnogi drugi... Zaista me mrzi da sve nabrajam), zatim pregleda najnovijih vesti iz zemlje i sveta uobličenog u rubriku "More Punk And Other Disturbances", oko šesnaestak stranica rezenzisanih za

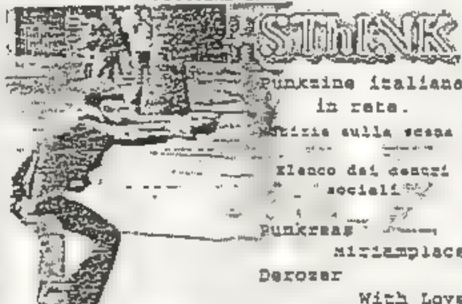

RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE

recenzije fanzina i muzičkih izdanja live reports-i sa koncerata, interesantno osmišljene kolumne (što predstavlja sjajan potez, te se nadam da će bar nekolicina fanzinaša razmotriti mogućnost njihovog pojavljivanja u svo'im produktima!) zaista može čitati danima, a isto tako osigurati povratak čitaoca na ponovnu "konzumaciju" istog materijala nakon određenog vremenskog razmaka, pružajući pritom jednaku vizuelnu zadovoljštinu. Sve pomenute činjenice zapravo ne bi trebale nikoga posebno da iznenade jer ne predstavljaju nikakvu novost ukoliko imamo u vidu deo ekipe koja iza ovog ostvarenja stoji, a koja je krajem osamdesetih bila odgovorna za egzistiranje fanzina Bolji Život i Madness, koji su se na tadašnjoj fanzinaškoj sceni visoko kotirali. Pod tim "deo ekipe" podrazumevam konkretno Voju i Goju koji uživaju dugogodišnji ugled na ovim prostorima zahvaljujući upornoj prisutnost na domaćoj nezavisnoj sceni, te samim tim iskusnoj i inteligentno formulisanoj odanosti punk rock muzici, potvrđenoj kroz niz uspešnih poteza. Zadnje od njih je i ovo trenutno aktuelno ostvarenje prepoznatljivo pod imenom TRI DRUGARA. Ipak!!! Ne mogu a da ne primetim da je karakter ovog štiva uočljivo jednostran, odnosno svesno ograničen na jedan tip muzičke scene što po meni ispisuje veliki minus pri upoznavanju sa njegovom materijom. Drugim rečima, ukoliko ne popularniše pripadnike neke novije varijante dobrim delom komercijalizovane američke hc scene (a pod pojmom komercijalnog ne podrazumevam samo i isključivo MTV pulene- tumačim ga daleko ire i izvan očiglednih pokazatelja

edij), onda su to bendovi koji se trude da tako zvuče- moderno, prijemčljivo, dopadljivo od strane [šir]eg auditorijuma, unapred pažljivo osmišljenog i upakovanog [u] glavnom macho imidža sa kojim [ć]e se klinci lako identifikovati.

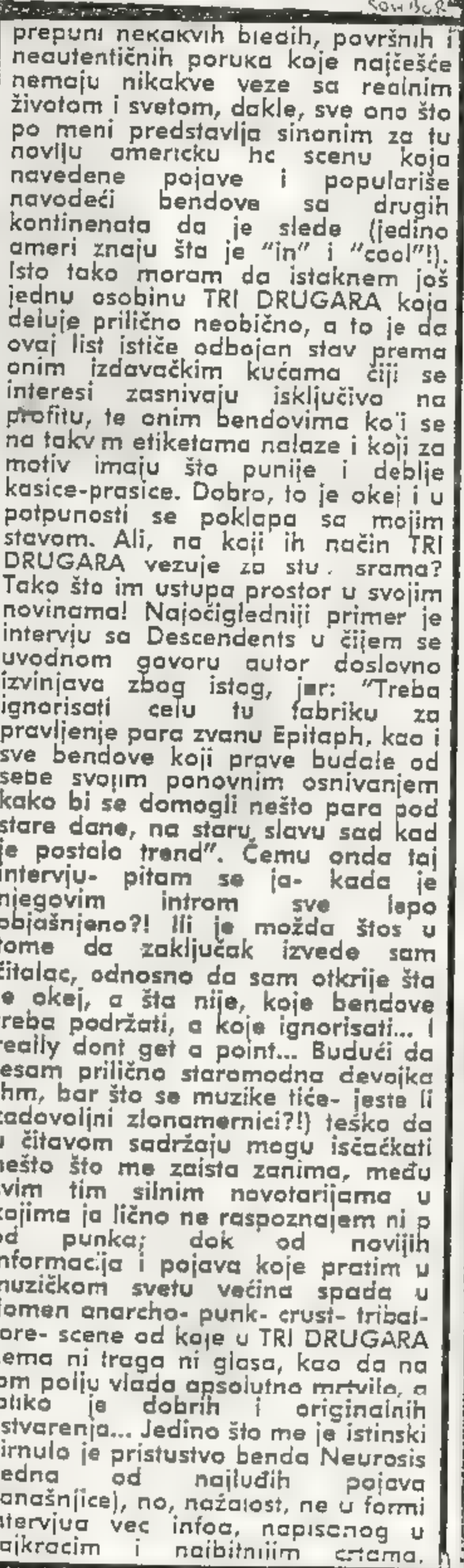

prepuni nekakvih bledih, površnih i neautentičnih poruka koje najčešće nemaju nikakve veze sa realnim životom i svetom, dakle, sve ono što po meni predstavlja sinonim za tu noviju američku hc scenu koja navedene pojave i popularniše navodeći bendove sa drugih kontinenata da je slede (jedino ameri znaju šta je "in" i "cool"!). Isto tako moram da istaknem još jednu osobinu TRI DRUGARA koja deluje prilično neobično, a to je da ovaj list ističe odbojan stav prema onim izdavačkim kućama čiji se interesi zasnivaju isključivo na profitu, te onim bendovima koji se na takvim etiketama nalaze i koji za motiv imaju što punije i deblje kasice-prasice. Dobro, to je okej i u potpunosti se poklapa sa mojim stavom. Ali, na koji ih način TRI DRUGARA vezuje za stub srama? Tako što im ustupa prostor u svojim novinama! Najočigledniji primer je intervju sa Descendents u čijem se uvodnom govoru autor doslovno izvinjava zbog istog, jer: "Treba ignorisati celu tu fabriku za pravljenje para zvanu Epitaph, kao i sve bendove koji prave budale od sebe svojim ponovnim osnivanjem kako bi se domogli nešto para pod stare dane, na staru slavu sad kad je postalo trend". Čemu onda taj intervju- pitam se ja- kada je njegovim introm sve lepo objašnjeno?! Ili je možda štos u tome da zaključak izvede sam čitalac, odnosno da sam otkrije šta je okej, a šta nije, koje bendove treba podržati, a koje ignorisati... I really dont get a point... Budući da jesam prilično staromodna devojka (hm, bar što se muzike tiče- jeste li zadovoljni zlonamernici?!) teško da u čitavom sadržaju mogu iščačkati nešto što me zaista zanima, među svim tim silnim novotarijama u kojima ja lično ne raspoznajem ni p od punka; dok od novijih informacija i pojava koje pratim u muzičkom svetu većina spada u domen anarcho- punk- crust- tribal- core- scene od koje u TRI DRUGARA nema ni traga ni glasa, kao da na tom polju vlada apsolutna mrtvila, a toliko je dobrih i originalnih ostvarenja... Jedino što me je istinski dirnulo je prisustvo benda Neurosis (jedna od najluđih pojava današnjice), no, nažalost, ne u formi intervjua već infoa, napisanog u najkraćim i najbitnijim crtama, prožetog diskografijom benda; a što se ostalih imena zastupljenih u devetci tiče-ili za njih nikada nisam čula, ili po meni spadaju u već pomenutu "sramnu" kategoriju profitera. Dakle, očito je da muzička scena koju ja pratim i muzička scena koju prate TRI DRUGARA predstavljaju dve različite galaksije, pa se samim tim izvodi logičan zaključak da mi ova novina i nije baš "bliska srcu". No, ipak, svakako je u pitanju delo vredno pažnje i mesta u svačijoj fanzinoteci!

ANDREA

PROTEST fanzin, broj 1, format A5

PROTEST je delo šesnaestogodišnjeg dečkića iz Bačke Topole i trenutno jedini fanzin za koji znam iz tih krajeva. Sudeći po ovom broju-prvencu, PROTEST je potpuno naklonjen anarcho sceni sa otvoreno iskazanim političkim opredeljenjem i stavom potvrđenim kroz mnoge nemuzičke tekstove koje obuhvata ovo ostvarenje a koji propagiraju teme poput: squaterskog pokreta, anti-militarizma, anti-rasizma i anti-fašističkih delatnosti. Pored ovakvih priloga susreću se i neki egzotični scenski raporti iz Brazila, Turske, Čilea, prošarani infosima o Snap-Her, Shit Shakers, Agitator-u, i kao posebni detalji koji uveliko doprinose šarmu ove kreacije - kolaži, fotografije i flyeri spakovani u prilično haotičan, ali baš zbog toga meni privlačan dizajn. Nažalost, činjenica da je čitav fanzin rađen na Mađarskom jeziku, čini me hendikepiranom u pogledu razumevanja sadržaja. Ah te besmislene jezičke prepreke koje razdvajaju ljude i otežavaju komunikaciju! Ipak, vizuelni utisak je krajnje pozitivan, te ovaj fanzin spada u onu uspešniju kategoriju privlačnih tvorevina. Drugi broj je u pripremi i po rečima autora pitanje je dana kada će nam praviti društvo. Kontaktirajte Arnolda!

ANDREA

mitologija i religija severnoameričkih indijanaca

Dolaskom bele invazije, nastupilo je mračno doba za indijanski narod. Fizičko osvajanje belaca napredovalo je preko krvavih granica indijanskog otpora. Pohlepa, želja za vlašću i bogatstvom doveli su do masovnog uništenja indijanskih društava. Medjutim, politika istrebljenja nije se zadržala samo kod fizičkog delovanja. Ubrzo, ona je vodila do potpune i konačne likvidacije nečeg najsvetlijeg, najbitnijeg, najjačeg i najopasnijeg: do likvidacije indijanskog duha. Društveno i duhovno uništenje indijanaca trajalo je oko 60 godina. Ova politika sakaćenja zadala je duboke rane, ali nije imala dovoljno vremena i snage da uništi nešto toliko jako i postojano. Tugu, dublju nego što mašta može zamisliti, tugu ljudi potpuno svesnih, koji posmatraju kako im svet uništava bezbrojan i prezriv neprijatelj, poznavala su indijanska plemena. Izdržavši neopisivu bol, depopulaciju, gubitak doma i bilo kakve predvidive budućnosti, zadržali su svoj humor, svoj ponos, svoju moć ljubavi, svoju veru u bogove koji ne mrze. Izdan, savladan, izložen prezrivoj mržnji, nije bio pobedjen. Indijanska duhovna tvrdjava je opstala. Njihova širina života, njihovi polagani golemi ritmovi, njihova beskrajna dubina uma i njihove spontane dečinje radosti koje su zapljuskivale mudre starce, ozbiljnu mladost i decu, nikad nisu uništeni.

1952. godine, putopisac i poznavalac indijanske kulture John G. Neihardt, razgovarao je sa Crnim Losom, indijancem plemena Oglala Siouxa iz Dakota, trideset godina nakon uništenja njegovog plemena. Pokazujući na vrh Harney koji je izgledao crn nad ruboom neba, Crni Los reče: "Tamo, kad sam bio mlad, poveli su me duhovi u mojoj viziji, do središta zemlje, i pokazali mi sve dobre stvari u svetom obruču sveta. Želeo bih da tamo mogu stajati u telu, pre nego umrem, jer ima nešto što bih hteo reći ŠESTORICI DEDOVA". Kada su ga po njegovoj želji odveli na "crni" vrh, obukavši se i namazavši bojama kakav je bio u svojoj viziji, Crni Los se okrete ka zapadu držeći pred sobom svetu lulu u desnoj ruci. Tada progovori, a njegov glas raspростre se po golemom prostoru koji ih je okruživao: "Hej, DEDE, Veliki Duše, još me jednom pogledaj na zemlji, i prigni se da čuješ moj slabašni glas. Ti si prvi živeo i stariji si od svake potrebe, stariji od svake molitve. Sve ti stvari pripadaju: dvonožne, četvoronožne, krila vazduha i sve zeleno što živi. Postavio si moći četiriju strana sveta da se ukrste. Ukrstio si dobar put i put poteškoća, gde se ukrštavaju to je mesto sveto. Dan za danom, zauvek, ti si život svega. Zbog toga šaljem glas, Veliki Duše, moj DEDE, ne zaboravljajući ništa što si stvorio, zvezde svemira i trave zemlje. Rekao si mi, kad sam još bio mlad i mogao se nadati, da u nevolji moram četiri puta poslati glas, po jedan za svaku stranu sveta, i ti ćeš me čuti. Danas šaljem glas za narod u očajanju. Dao si mi svetu lulu, i kroz nju ću prineti žrtvu. Ti je sada vidiš. Sa zapada dao si mi sud žive vode i sveti luk, moć da stvaram život i uništavam. Dao si mi sveti vetar i trave iz mesta gde živi beli div – moć čišćenja i lečenja. Zvezdu jutarnjicu i lulu dao si s istoka, a s juga sveti obruč nacije i stablo koje je trebalo procvetati. Poveo si me u središte sveta i pokazao mi dobro i lepotu i neobičnost zelene zemlje, jedine majke, i duhovne oblike stvari, kakve bi trebale biti, pokazao si mi, i ja sam video. U središtu svetog obruča rekao si da ja treba da učinim da stablo procveta. Sa suzama na obrazu, O Veliki Duše, moj DEDE, sa suznim očima, sada moram reći da ono stablo nije nikada procvalo. Jednog starca, vidiš me ovde, i ja sam zatajio i nisam učinio ništa. Ovde u središtu sveta, gde si me poveo kad sam bio mlad i poučio me, ovde stojim star, a stablo je uvelo moj DEDE! Ponovo, i možda poslednji put na ovoj zemlji sećam se velike vizije koju si mi poslao. Možda je neki koren svetog stabla još uvek živ. Hrani ga, da prolista i procveta, i ispuni se raspevanim pticama. Usliši me, ne zbog mene, nego zbog naroda moga. Ja sam star. Usliši me kako bi se narod mogao ponovo vratiti u sveti obruč i naći dobar put, zaštitno drvo!.

John Collier

/deo uvodnog teksta "Indijanci Sjedinjenih Država" preuzet iz knjige "Mitologija i religija severnoameričkih indijanaca".
Pripremila Anita Tomašević

KAKO SU DAKOTE DOŠLI NA ZEMLJU
/mit indijanaca Dakote/

Bilo je vreme kad na zemlji ne beše nikoga. Svi ljudi su živeli ispod zemlje, u nekakvom tunelu koji beše toliko dug da ga ni duhovi nisu mogli izmeriti.

Jednom se Iktomiju dosadilo da živi sam: šale sa životinjama ga nisu mnogo zanimale, jer su mu se činile glupe. Tad su Manitu-duhovi živeli na nebu, a samo tri duha su štitila zemlju. To su bili Starac, Starica i Dvolična Žena, tako nazvana zato što je imala dva lica – jedno strašno i ružno, a drugo izvanredno lepo. Ali i ova tri duha su se dosadjivala i družila se samo sa životinjama. Dvolična Žena je živela dosadjujući se, jer je želela društvo žena koje bi radile i ljudi koji bi lovili po prerijama. Želela je i decu koja bi se igrala po rekama i lovila strašne ptice. Stoga je Iktomi imao prilične muke s njom, te se jednog dana pojavi pred njenom kolibom prerušen

u lepog mladića.Ali Dvolična Žena razumede šalu, pa pripazi da on ne udje unutra,pošto se često šalio na njen račun.Videvši to,Iktomi se uvi u svoj ogrtač i sede ispred ulaza,opusti glavu i to nekako vrlo smešno,te se Dvolična Žena stade smejati,pa morade da izadje napolje.Potom su dugo pričali,pa na kraju oboje uvideše da pate samo zato što na Zemlji nema ljudskih bića.
Tad će reći Dvolična Žena:
-Ti si dovitljiv i mudar.Hajde,pronadji način da ljude odvedemo gore na Zemlju.
Kad to ču,Iktomi se zamisli,pa će najzad:
-Elem,pronašao sam.Vratiću se sutra i ti ćeš mi u tome pomoći!
Potom brzo odjuri.
Ode i obavesti sive vukove da se okupe.Vukovi se odmah okupiše,a tad im Iktomi reče kako mu je potrebna njihova pomoć za jedan veliki podvig do kojeg mu je mnogo stalo.
-Zašto da ti mi sad pomognemo-reče jedan vuk-kad si nam često podvaljivao.Ko može da nas uveri u to da nam i ovog puta nećeš podvaliti.
A Iktomi će na to:
-Kunem vam se Suncem i Manituom da vas više nikada neću izigrati.To što tražim od vas nije teško,već je zabavno,treba samo da ulovite što više životinja i da ih donesete Dvoličnoj Ženi.
Vukovi pristadoše da učine ovo što Iktomi od njih traži,jer su znali-kad hoće s njima da se šali,ne sme da se kune u Sunce.
Vukovi su sutradan ulovili jelene,bizone i medvede i to dosta,pa su sve to odneli do šatora Dvolične Žene.S njima je došao i Iktomi,koji naredi Dvoličnoj Ženi da svega toga spremi ukusno jelo,a da od uštavljene kože napravi žensku i mušku odeću i da se išara jarkim bojama.
Čuvši to naredjenje,Dvolična Žena se prihvati posla pa za vrlo kratko vreme beše sve gotovo. Iktomi onda spremi jedan veliki svežanj,koji pričvrsti na ledja jednog mladog vuka.Taj vuk je bio nadaleko poznat kao najbrži i najhitriji.
-Moraćeš proći kroz du i tunel i ići sve do naselja ljudskih bića-reče mu Iktomi. -Kad tamo stigneš,predaćeš ovaj svežanj nekakvom čoveku s mladalačkim i hrabrim licem;pritom ćeš mu reći da Zemlja obiluje divnim stvarima kao što su ove u ovom svežnju.Reci mu,najzad,i to da ovaj svežanj ima čudnu moć i može uslišiti svaku njihovu želju.Saslušavši ovaj Iktomijev savet,vuk reče:
-Sve mi je jasno!
Potom se uputi prema podzemnom hodniku.Išao je četiri dana i četiri noći,dok ne stiže do ljudskih naseobina.Tamo sretne lepog i snažnog ratnika Tokaha i predade mu svežanj.Pritom mu reče da ovaj svežanj može uslišiti svaku njegovu želju.
-Pa dobro,želim da postanem poglavica! -reče Tokahe.
-Evo postaćeš! -reče mu vuk. -A sad pogledaj kakvih divnih stvari ima u svežnju.Eto,toga na Zemlji ima u izobilju.Pokaži to svojim ljudima, ali ne reci ništa o tome kako si došao do toga.
Rekavši ovo,vuk se brzo vrati na Zemlju.A Tokahe udje u naselje sa odećom i hranom.Svojoj ženi reče da obuče haljine,a on sam obuče ratničko ruho.Kad se oboje obukoše,zablistaše u svoj lepoti,pa svi stadoše da im se dive.Potom ljudi počeše da jedu ukusnu hranu koju je spremila Dvolična Žena i rekoše da ništa ukusnije nisu jeli.Tokahe tako postade najpoštovaniji i najdostojanstveniji čovek.
-Kako si došao do ovih lepih haljina? -pitahu ga žene.
-Koje li su to životinje koje imaju ovako ukusno meso? -pitahu ga muževi.
Tokahe im tad reče da je sve to sa Zemlje.Čuvši to starci pohitaju da održe Veće staraca i na njemu odluče da je Tokahe najpogodniji za poglavicu,pa ga pošalju sa tri druga na zemlju;Trebalo je da ova trojica budu svedoci,pošto je mudrim starcima izgledalo da su pokloni začarani vradžbinama.
Te iste noći njih četvorica krenuše na put.Pri izlazu iz podzemnog hodnika nadjoše onog istog vuka i ovaj im se stavi na raspolaganje,pa ih povede putem.Najzad stigoše i do kolibe Dvolične Žene.
U medjuvremenu je Iktomi sve pripremio.Vukovi su po njegovoj naredbi naterali u ovaj predeo najraznovrsniju divljač.Tokahe i njegovi pratioci su bili iznenadjeni kad su ugledali kako slobodno idu čitavi čopori bizona,zatim medvede koji su slobodno silazili s drveća,pa i jelene koji slobodno idu kuda hoće.Sem toga,koliba Dvolične Žene bila je čista,napravljena od obojene kože. Dvolična Žena je ogrtačem pokrila svoje grozno lice i svojim gostima je pokazivala samo svoje prekrasno lice.Potom ih ljubazno pozva da udju u kolibu,pa ih posluži ukusnom i toplom čorbom, a na kraju i mesom;Njega je bilo u izobilju.Iktomi se,prerušen u lepog mladića,predstavi gostima rekavši da su on i žena stari po godinama,ali su svoj mladalački lik sačuvali zahvaljujući ukusnom mesu.
Tokahe i njegovi pratioci divili su se čas jednim,čas drugom,a kad je došlo vreme njihovog povratka u podzemni hodnik,Dvolična Žena im pokloni meso,ogrtače od uštavljene kože,pa naredi vuku da ih otprati sve do ulaza u podzemni hodnik. Oduševljeni ovim što su videli i okusili,mladići se vratiše sa Zemlje.Nisu mogli rečima da opišu lepote,bogatstva i raznovrsnosti zemlje.Mudri starci su uzalud upozoravali ljude da ne veruju olako tim čarolijama,ali mladići proglasiše za svog poglavicu Tokaha i zamoliše ga da ih ovaj povede na Zemlju.Ukoliko tamo ne bude dobro,vratiće se opet u svoje obitavalište.
Ali tad ustade nekakav mudar starac i reče:
-To je nemoguće,deco moja!Tokahe neće moći da vas doprati,jer osim duhova niko nije mogao dva puta da se vrati sa zemlje.Znajte,na Zemlji nije sve lepo.Svake godine prerijama duva hladan vetar,a sneg preko zime smrzava biljke i čitavu prirodu.Leti,pak,žarko sunce peče i sve sagoreva. Divljač je slobodna i nju treba loviti,a to zahteva vreme,veštinu i trud,dok kože treba uštaviti i skrojiti,pa tek onda od njih praviti haljine i odeću.Ovde kod nas nema ničega,jedemo da održimo goli život i ne oblačimo blistave ogrtače,ali zato ne znamo za opasnosti,naporne poslove i bolesti.
Ove reči mudrog starca učiniše da se mnogi mladi ljudi predomisle.Ali šest hrabrih ljudi odlučiše se da pođju sa svojim ženama i decom na Zemlju,

pa se pridružiše Tokahu. Podjoše u ranu zoru. Sad im više vuk nije pokazivao put, niti su ih Iktomi i Dvolična Žena svečano dočekali. A kad stigoše gore otpoče strašna hladnoća; nije bilo ni vode, a od divljači više ni traga. Deca su plakala od zime, a majke su bile očajne. Dvolična Žena ih ugledatako iznemogle i preplašene, pa izjuri iz svoje kolibe da im pomogne, ali u žurbi zaboravi da pokrije svoje ružno lice, pa kad je ljudi videše, prepadoše se od nje i razbežaše se na sve strane. U to odjeknu zvonki Iktomijev glas po čitavoj zemlji.

Ljudi su napadali i vredjali Tokaha što ih je doveo ovamo, u ovo tužno, ledeno i pusto mesto. -Ali braćo. -reče im Tohake -Zemlja nam izgleda tako surovo samo zbog toga što smo umorni i što dolazimo iz mesta gde ne postoji zima, oskudica i mučan rad. Ali pogledajte kako je prostrana i bogata zemlja oko nas. To je sve naše: sigurno je da ćemo se naviknuti da živimo i radimo na njoj. Starac i Starica, čuvari Zemlje, silno se obradovaše kad čuše ove hrabre reči, pa odmah podjoše u susret ljudima i odvedoše ih na jedno prijatno mesto, koje beše na granici izmedju ravnice i borove šume. Starac potom pokaza ljudima kako treba loviti divljač, a Starica kako štaviti kože, krojiti odeću i haljine i praviti kolibe.

Tako su Tokahe i njegovi prijatelji bili prvi ljudi na Zemlji, a ratnici plemena Dakota su njihovi potomci.

Sjedeći Bik (Sitting Bull)
Najglasovitiji od svih Sioux Indijanaca, rođen je 1834, bio je vrač i ratnik. Ubijen je 1890. u svom rezervatu.

Crveni Oblak (Red Cloud)
Slavni Sioux, ratnik i govornik, vođa svoga naroda 1860-ih godina. Kasnije se opredijelio za put mira.

/Preuzeto iz knjige "Mitologija i religija severnoameričkih indijanaca".
Pripremila Anita Tomašević/

• PLAČ ZA VUKOM •

OD SVIH POSTOJEĆIH VRSTA,
VUKOVI SE SMATRAJU NAJMISTERIOZNIJIM ŽIVOTINJAMA.
NEDOSTIŽNI, TAJANSTVENI, A IPAK INTELGENTNO PRILAGODLJIVI;
NEKADA, BIĆA VREDNA DUBOKOG POŠTOVANJA I ČASTI
DANAS, PONIŽENI U ZASTRAŠUJUĆE KREATURE -
I PROGONJENI OD STRANE ČOVEČANSTVA
IAKO JE MALO ONIH KOJI SU IH NEOČEKIVANO SUSRELI ILI VIDELI.
U OČIMA EVROPLJANA, ONI SU MAHNITE, BESOMUČNE ZVERI,
SIMBOL ZLA, CRVENIH OČIJU, KRVLJU UMRLJANIH OČNJAKA.
TO SU RAZLOZI ČOVEKA ZA PRESUDU NAD VUKOVIMA,
POČETAK MASOVNOG PROGONA DO KONAČNOG UNIŠTENJA
ZAROBLJAVANI I LOVLJENI DO KRAJNOSTI
ODSTRELJIVANI, GUŠENI, TROVANI;
A VUKOVI NE LOVE LJUDE, LOVE ISTE ŽIVOTINJE KOJE I LJUDI
I VUK ĆE KAO I ČOVEK, LOVITI VIŠE KADA MOŽE.
OSTALE SLIČNOSTI IZMEĐU VUKA I ČOVEKA SU UOBIČAJENE;
KAO ČOVEK, I VUK KADA STEKNE PRIJATELJA TO JE ZA ČITAV ŽIVOT
KAO MEĐU LJUDIMA, I NJIHOV ODNOS JE ODAN I NEŽAN,
ONI SU POSVEĆENI RODITELJI, NEVEROVATNO PRIVRŽENI PORODICI
JER ŽENKA OSTAJE SAMA SA MLADUNCIMA DOK SE LOV NE ZAVRŠI.
UČESTALIM ZAVIJANJEM ODRŽAVAJU KONTAKT SA ČOPOROM
A JEDAN ČOPOR ČINI ISTU, VELIKU PORODICU
IAKO SU NEKI U SRODSTVU, A NEKI IZDVOJENI.
ČOPOR VUKOVA PUTUJE MILJAMA USLED LOŠEG LOVA,
I KADA JE JEDNOM DOBRO NAHRANJEN, VUK MESECIMA OPSTAJE BEZ HRANE.
DANAS, KADA IM JE TERITORIJA OGRANIČENA - TEŠKO NALAZE HRANU,
I KADA JE USLED IZGLADNELOSTI VUK PRINUĐEN NA IZNENADNI NAPAD,
TAKO SLAB I RANJIV, NA OTVORENOM, LAKO POSTAJE META.
OD SVIH GRABLJIVACA MEĐU ŽIVOTINJAMA
U MOM ŽIVOTNOM ISKUSTVU,
VUK ZASIGURNO TRPI NAJGORU REPUTACIJU;
BILO DA GA LOVE ZBOG KRZNA ILI IZ BOLESNOG ZADOVOLJSTVA
LJUDSKA OSVETOLJUBIVA SUROVOST, SPROVODI SE U NEZAMISLIVIM MERAMA. (prevod pesme Cry.Wolf-SCATHA)

I WENT UP IN FLAMES ONE DAY
HOW IS IT ? THAT I HAVE BECOME SO COMBUSTIBLE?

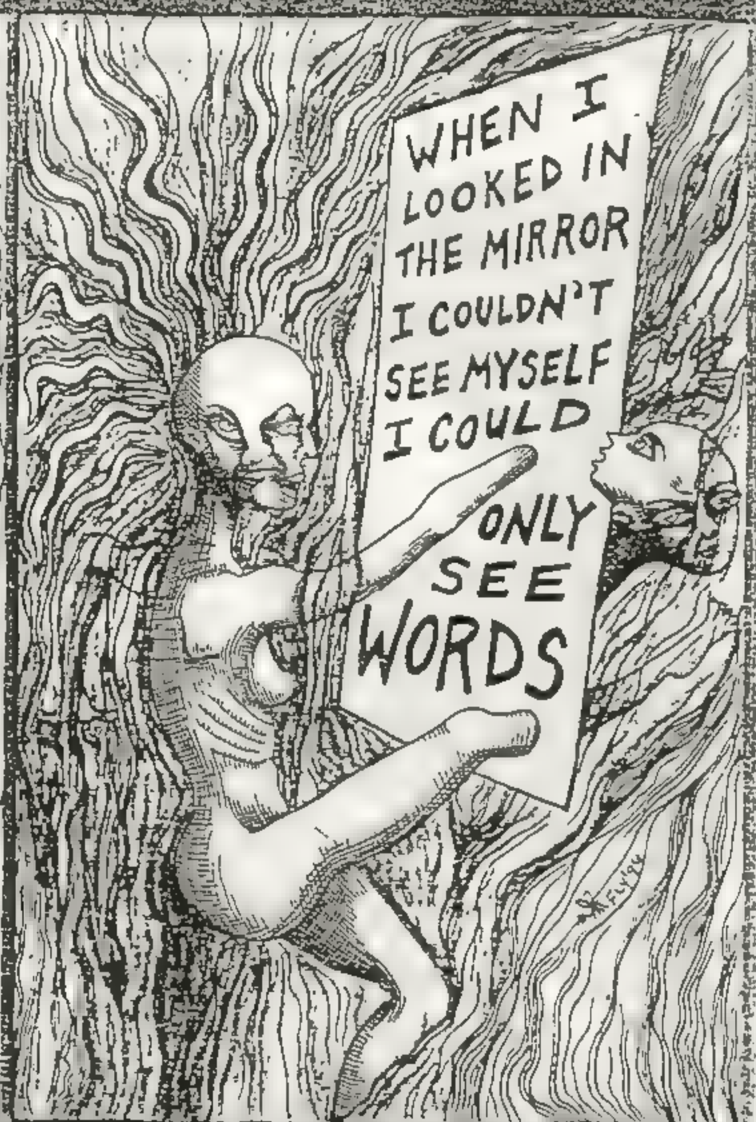
WHEN I LOOKED IN THE MIRROR I COULDN'T SEE MYSELF I COULD ONLY SEE WORDS

I COULD FEEL THESE WORDS PULSATING AND STREAMING OUT OF THE TOP OF MY SKULL IN RIBBONS OF FIRE

THE MORE I THOUGHT ABOUT IT THE HOTTER THE FLAMES WOULD BURN DESTROYING ALL THE WORDS I COULD THINK OF

VIVIsect INFOTEQUE

Sve je počelo davne 1988.godine kada je Fric nabavio svoju prvu ritam-mašinu TR-606(roland)i počeo da je koristi uz orgulje koje su mu nabavili roditelji.Ali,ako se osvrnemo još dalje u prošlost videćemo da se mali Fric još u detinjstvu pripremao za veliki elektronski rat u budućnosti. Mama mu je kupovala Kraftwerk,J.M. Jarre-a,Pink Floyd,Tangerine Dream,i tako se on postepeno obrazovao dok nije počeo sam sebi da proizvodi muziku.Postavio bi na pod oko sebe harmonike i melodike umišljajući da je Jarre.1988.godine nastaju i prvi"demo"snimci u sobici,koje pravi uz pomoć sestre koja je tada punila 14,a on 18 godina.Potom Fric stupa u kontakt sa R.P.-jem koji poseduje mini sempler+analogni sintisajzer.Već tada,na samom početku nameće se potreba za još jednim članom(gitaristom) no to će se dogoditi tek kasnije.Prvu formaciju nazivaju Pagan Gadget kojom eksperimentišu sa vekovnim spisima i tekstovima iz raznih knjiga. Dolazi do prvog nastupa pred publikom na kojem su Fric i R.P. nosili majice sa velikim natpisima VIVIsect dok su od Pagan Gadget ostali samo inicijali.Tako nastaje ideja o promeni imena...Posle duže pauze postaju ponovo aktivni početkom 1992.godine ali u izmenjenoj postavi,jer R.P. više nije u bendu,dolazi novi čovek--Bega koji se prihvata gitare i basa, dok Fric takodje svira gitaru,bas + ritam mašinu.Nastupi se redjaju jedan za drugim,no,nažalost,pred publikom koja ne naviknuta na takve tretmane nije u mogućnosti da pruži pravu podršku bendu.Ipak,tokom te 1992. godine VIVIsect je koncertno veoma aktivan,nastupa po Novom Sadu:u Kapiji,24-ci,klubu 13,zatim u Subotici u Teat Rock-u,i po Segedinu(Madjarska)...1993.godine bend broji 4 člana: Željko(ex-Buka Za Decu i Proleće), Bega,Robert i Fric.Sa tom postavom snimaju svoj prvenac,kasetu"Numbness Of The Nation"koji izlazi tek nakon par godina.Paralelno sa VIVIsect-om Fric se bavi pisanjem muzike za razne performanse i male predstave,a zajedno sa Robertom radi i na projektu General Jesus Christ Motors.Sam Fric angažovan je oko još jednog projekta nazvanog Skattor Minox.Potom sa Sašom Pešićem formira Duet Dead Businessman koji održava dva zapaže

na nastupa u Garudi i Žutoj Kući.Današnja postava VIVIsect-a prvi put e okupila povodom split koncerta sa lind-om(Holandija),i tu postavu čine:Robert-sempler,Zlatko-violina,Fric-vokal i Bega(koji ubrzo nakon pomenute svirke napušta bend)-gitare. Bend postaje sve aktivniji i produktivniji,nastaje puno novih pesama, stvaruju se kontakti sa mnogim fanzinima i putuje.Značajno je pomenuti i neke od bendova sa kojima je VIVIsect saradjivao i saradjuje,a to su: Overdose,Katarza,Union Jack,PMS,Obojena Glava Čudotvorca,Random Group.. Svoj drugi album"No Respect"VIVIsect završava za 12 dana u osmokanalnom studiju u Novom Sadu.Paralelno sa snimanjem svog novog zvučnog zapisa stvaruju i svoj video prvenac u svetu filma pod nazivom Curare Kohones. Što se tiče planova za budućnost,VIVIsect namerava da otkrije svetu svoja dva nova projekta pod nazivom Ventilator 303 i Mass Murder Corporation.Svirki za sada neće biti,ali ako neko bude insistirao možda se i uradi nešto prigodno,recimo za beogradsku publiku.

FRIC

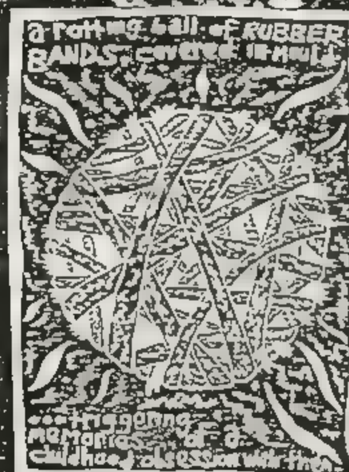

ZA ŠESTI ROĐENDAN
DOBIO SAM NA POKLON
GAS MASKU I CRNU
PTICU PORODICE GAVRANA...

USKORO JE PTICA UGINULA...

R.I.P.

BIO SAM TUŽAN, ALI NISAM
SMEO PLAKATI - JER BI TAKO
IZAZVAO POVEĆANO TROŠENJE
KISEONIKA - A MOŽDA I GUŠENJE...

TEŠILO ME JE TO ŠTO MI JE
BAR MASKA OSTALA - POŽELEO
SAM DA SE NIKADA NE RAZDVOJIMO!

DOOMSDAY GRAPHICS

TEXT I
CRTEŽ

OPREM DOBRO fanzin, broj 66, format A4

Neumorni grešnik Vasa eto uradi i taj 66 broj. Nema tu šta da se priča, svi već znaju kako izgleda OPREM DOBRO. Eto tako izgleda i ovaj broj u kojem možete naći intervjue sa Scarps, Schubert Dip, Thimble, M.A.D., info o bendu Delirium Tremens, koncertne prikaze, recenzije i jedno pismo, dakle klasika za Vasu, upoznavanje sa neafirmisanim bendovima čiji se muzički stilovi i ideološka podloga ne poklapaju i to je ono šta je Vasi zamerilo dosta ljudi. No, izgleda da njega boli kurac za to. I treba. Jedina razlika je, čini mi se, u tome da je ovaj broj tananiji od prethodnih.

p.s. U međuvremenu (od pisanja ove recenzije do današnjih dana) se verovatno pojavilo još pet/šest novih brojeva,ali ma koliko se trudili, mi jednostavno nismo u stanju da ispratimo Vasin tempo, tako da ćete informacije o njegovim najsvežijim kreacijama čitati u nekim drugim, ažurnijim fanzinima od Shaved Women.

BOJAN

IN DOCTRINE NATION art-fanzin, format A5

"Im an artist...
gotta baseball bat!
Its time for a little
SELF EXPRESSION!
See your blood
on the pavement?
That looks like a
landscape painting!"

Ovo su reči autora umetničkog fanzina i poznatog strip crtača u podzemnom svetu ljubitelja devete umetnosti, osobe koja skriva svoj pravi identitet pod umetničkim pseudonimom FLY. Zvuči poznato? Gde li ste već čuli to ime?! Pa, prelistajte Shaved Women ponovo i sa većom pažnjom, i uočićete mnoštvo radova koje je bila/bio toliko ljubazna/ljubazan da pošalje specijalno za naš treći broj! Ukoliko vam se dopadaju priloženi stripovi nema sumnje da će vam se dopasti i njeni/njegovi fanzini koji izlaze pod različitim imenima i bez naznake brojeva, a to i nije tako važno-složićete se. Ono što jeste važno je sadržaj ovog primerka, prepun zbunjujuće proze, sjajnih kolaža nastalih kombinovanjem različitih tehnika, bizarnih foto-montaža i specifičnih crteža prepoznatljivog stila, pa na osnovu navedenog ćete možda moći da donekle naslutite vizuelnu čar fanzina. Vrlo privlačno, kao kolačić od kandiranog voća pomešanog sa pudingom od vanile i prelivenog sirupom od jagoda sa ukrasom od šlaga na vrhu! mmmmmmmmmmmmmmmmmm...

ANDREA

BELA ŠLJIVA fanzin,broj 1,format A5

Da ne bih po ko-zna-koji put napravila istu grešku, BELU ŠLJIVU sam nakon detaljnog "konzumiranja" momentalno zamenila papirom i olovkom rešena da je prokomentarišem u trenutku ispunjenom još sasvim svežim utiscima i emocijama, svesna da bi ih vreme-dopustim li- postepeno ali nepobitno izbledivalo i sakatilo, nagrizajući im prvobitnu jačinu i jasnoću forme. Već pri prvom "zalogaju" ovo ostvarenje donosi ukus prepoznatljive Šunjkine i Sreletove kuhinje, u kojoj se tokom dugog niza godina krčkalo zaista sve i svašta, budući da ova dva

fanzinaša-veterana jednostavno ne umeju da miruju niti, uprkos godinama, znaju za predah. Svakome ko sebe smatra poklonikom njihovih mnogobrojnih fanzinaških produkata koji svedoče o neumornoj angažovanosti ovog uspešnog tima, BELA ŠLJIVA će nesumljivo doneti veliku radost jer se karakterističnim, šaljivim tekstovima Vojvode Žarkovačkog (u narodu poznatijeg kao "Simpatični Debeljko") i dr. Sreletovim "Master Of Raster" jednostavnim, pankerskim dizajnom, sasvim spontano nadovezuje na 011/93 zine, Podrum Na Krovu, npr., i uopšte na čitav prethodni fanzinaški opus koji ovi iskusni "matori" pankeri imaju iza sebe funkcionišući samostalno, udruženim snagama ili pak u saradnji sa nekim trećim. Prvi broj BELE ŠLJIVE predstavlja domaćinski opširne i detaljne intervjue sa Vox Populi iz Beograda, Kontejner A.D. (zahvaljujući kojem se mogu gotovo sve bitne pojedinosti saznati o ovom takođe beogradskom bendu sa dugogodišnjim sviračkim stažom), H8 Red, Petkom Petrovićem, čovekom-fenomenom i multimedijalnim umetnikom-Fantomom iz Kragujevca, čiji domeni interesovanja obuhvataju mail-art, poeziju, crteže, muziku, fanzinaštvo, itd. i koji je nesumljivo ljubimac autora BELE ŠLJIVE (Šunjka i Srele su svojevremeno zajedno uradili fanzin posvećen Petku, spomenuti Podrum Na Krovu, sastavljen od isključivo njegovih radova), zatim nalećete na prostor ustupljen upoznavanju sa takođe kragujevačkim oi/punk bendom Specijalno Vaspitanje, te naposletku pregršt recenzija i koncertnih prikaza. Dakle, na osnovu svih do sada ispisanih redova stiče se utisak da je ovaj fanzin uspešna kreacija koju vredi podržati. Ali!!! Negde tokom recenzije Parking zina

(ukoliko me sećanje dobro služi) njen autor- Šunjka Dejan otvoreno ističe svoje žaljenje za nekadašnjim bezazlenijim, mirnijim vremenima kada ideološke podele nisu bile u prvom planu, a još manje predstavljale povod fizičkih okršaja, te kada su se svi pripadnici, ljubitelji i simpatizeri nezavisnih muzičkih pravaca manje ili više uklapali u opštu definiciju punk pokreta. Tu se apsolutno slažem sa njegovim stavom jer i sama žalim za tim vremenima prisustvujući današnjem neprekidnom ratu između različitih političkih grupa, i strepeći za sopstvenu sigurnost zbog svog političkog uverenja kao da to ne bi trebala da bude samo moja lična stvar i samo moja lična sloboda izbora na koji uostalom svako ima jednako pravo, jer imati pravo na izbor znači imati slobodu, samo što te slobode koja je u svima nama nažalost mnogi nisu svesni, ili je, što je najgora i najekstremnija varijanta, ne tolerišu kod drugih ukoliko se ne poklapa sa njihovim tumačenjem slobode. No, (da se vratim na fanzin) BELA ŠLJIVA nije sasvim ostvarena u duhu prošlih vremena, dakle kao jedna tipična pankerska kreacija, već nekim delovima svoga sadržaja (a mislim da je svima koji su imali priliku videti je, jasno na koje delove mislim) još više zakuvava i ovako uzavrelu situaciju, podstičući generacije novih klinaca da razmišljaju na krajnje negativan način, da se oduševljavaju opasnom ideologijom i da je, iako motivisani jedino neznanjem, te nekakvim nejasnim ciljevima, brane nasiljem i agresijom. Takvi će klinci, nastavi li se besomučno ludilo ideoloških netolerancija dosadašnjim tempom, ozbiljno ugroziti punk pokret, a direktan krivac za to će upravo biti publikacije poput BELE ŠLJIVE. Stoga pitam autore da li će biti spremni da preuzmu deo odgovornosti, jer su i sami do guše u punk-u, i sumnjam da bi želeli da vide kako propada, pogotovu ukoliko za to budu delimično i sami krivi. Zato apel Šunjki da se okane "Adolf Hitler Memorial Gig" i sličnih besmislica, jer je on sudeći po njegovom izuzetnom muzičkom obrazovanju, odnosno jedinstvenom poznavanju tokova nezavisnih muzičkih pravaca od samih njihovih početaka do današnjih dana, čovek koji itekako ima čemu da poduči neke nove klince i da im razvije ljubav prema punk/oi!/hc sceni, umesto da promoviše materijal koji podstiče nazadna osećanja poput mržnje, netolerancije, ograničenosti, isključivosti. Ipak, BELA ŠLJIVA je fanzin u pravom i potpunom smislu te reči, fanzin kakvi bi fanzini i trebali biti sa svim svojim manama, vrlinama i onim karakteristikama koje jedan ovakav produkt čine različitim od drugih. Za kraj ću se složiti sa Gojom (Tri Drugara) i preporučiti BELU ŠLJIVU onim osobama koje imaju dovoljno demokratičnosti u sebi te mogu podneti suočavanje sa tekstovima diametralno suprotnih priroda na jednom mestu.

ANDREA

PROFANE EXISTENCE
fanzin broj 29 – 30, format A4

Još jedno odlično, ovoga puta dvostruko izdanje kolektiva iz Minesote. Važan savet: NIPOŠTO ne savijajte koverat u kome će vam stići ovaj dvobroj, jer ćete, poput mene, ostati bez flexi kompilacije na kojoj se nalaze: Hiatus, Citizen Fish, Civil Disobedience, Assrash, Luzifers Mob + Fleas & Lice. Pored ovog komada vinila, zanimaće vas i sjajni intervjui sa: Active Minds, Suffer, Disconto i Seein Red, kao i izveštaji sa scena u Portugalu, Brazilu, Čileu, Turskoj i Finskoj. Tu su i prilozi o represivnim merama austrijske vlade, češkim anti – fašistima i južno – američkim nacistima, o Ladronka squatu u Pragu, prikaz borbe Čeha za zaustavljanje izgradnje nuklearne elektrane u Temelinu, mnoštvo recenzija fanzina, muzičkih izdanja i knjiga, a kao i uvek, na hiljade adresa koje vam mogu dobro doći. Contact: PROFANE EXISTENCE, P.O.BOX 8722, Minneapolis, MN 55408, USA.

INSPEKTOR

LOTREAMON
Knjiga "MALDOROROVA PEVANJA"
(izdavač Haos)

Do dobre se literature najčešće dolazi preporukom od strane osobe čijem sudu i ukusu verujemo, pa je tako ulogu posrednika u nesvakidašnjem iskustvu upoznavanja sa krajnje neobičnom knjigom "MALDOROROVA PEVANJA", a pre svega sa njenim ekcentričnim, tajanstvenim, i jedino od strane uskih krugova onih smelih i odvažnih čitalaca priznatim autorom, odigrala moja draga prijateljica Biljana, kojoj ću zbog toga gesta zasigurno biti večno zahvalna. Isidor-Lisjen Dikas, poznatiji kao grof Lotreamon (kako je sam sebe nazvao), u svetu književnosti označava kraj epohe romantizma i početak modernog izraza u periodu devetnaestog veka, te se zbog toga smatra i začetnikom nadrealizma, autorom prvog underground dela u istoriji literature, i ujedno jedinog koje je stvorio tokom svog kratkotrajnog života (Lotreamon je umro u 24-toj godini, a uzrok njegove smrti ostao je do dan danas misteriozan).

Ovu potpuno iracionalnu tvorevinu čiju svaku stranicu, svaki pasus, red, slovo, izobličavaju otrovna isparenja koja neprekidno zagađuju duh čitaoca i pomućuju um onom iskonskom, sveprisutnom i postojanom zlobom i svirepošću (po Lotreamonu prisutnom u svakom čoveku i od strane njega samog tretiranom poput nekog posebno retkog dara), moguće je donekle uspešno približiti i analizirati jedino kroz reči samog pisca koji o svom jedinom čedu

kaže:"...Ja sam opevao zlo...malo sam preterao u tonu da bih uneo neku novinu u tu uzvišenu književnost koja se bavi očajanjem samo da bi mučila čitaoca i time ga nagnala da zaželi dobro kao lek...". Koliko se uspešno pokazala ova Lotreamonova zamisao-ne znam, ali ukoliko se složimo sa njegovom tvrdnjom da se svaki čovek bar jednom u svom životu prepuštao makar samo zamislima i naslađivao maštarijama o sprovođenju nekog strašnog zločina nad nekim bićem (možda baš nad onima koji su mu najbliži?), onda je svakom čitaocu ko se susreo sa ovim delom, Maldoror morao biti blizak poput sta, njegova pevanja prepoznatljiva melodija, a kompletna knjiga ogledalo u njegovim rukama kojom je, tumačeći njen sadržaj, tumačio, zapravo, samoga sebe i svoje najskrivenije pobude čijeg postojanja verovatno nije ni bio svestan. Da, Maldoror je simbol večnog zla, njegova pevanja su himna otrovnim plodovima onih najzagonetnijih kutaka i najmračnijih dubina ljudskog uma, i zato je lik Maldororov besmrtan, jer živi, diše, traje, i uvek iznova potvrđuje svoju odurnu, izopačenu, sveprisutnost u svakom čoveku. Maldoror će trajati dok bude trajao i poslednji čovek na ovom svetu. I Lotreamon se time ponosi. On se diči time što su ohole i zle misli njegovog junaka svojstvene svim ljudima, ali isto tako upozorava da nije svako spreman na izazov koji nameće suočavanje sa njegovim Maldororom. Budući da bih svoje utiske o ovoj knjizi mogla uporediti sa potpuno mladom, tek rasplamsalom vatrom uzbuđenja, rođenoj na piljevini zanosa i preneraženosti, iskreno žalim što Lotreamon nije poživeo bar još malo duže, odnosno dovoljno dugo da za sobom ostavi još neki trag svoje hipnotičke književnosti. No, on kao da je znao da će "Maldororova Pevanja" biti jedina uspomena na njegovo ime, pa je samome sebi priuštio potpunu slobodu, beskrajno uživajući u stvaranju svog košmarnog sveta, očigledno ne mareći da li će u njemu uživati i čitaoci. Ukoliko u sebi prepoznajete neustrašivog avanturistu, onda recenziju koju upravo čitate smatrajte iskrenom preporukom.

Adresa izdavača:Admirala Vukovića 36, 11000 Beograd

ANDREA

CONTROL, fanzin broj 7

Odličan britanski street punk zine, koji kvalitetom prevazilazi neke naše ilustrovane časopise. Svojim sadržajem stvara kod čitaoca iluziju da se vratio bar za deceniju unazad – intervjui sa GGB, PTTB, Slaughter & The Dogs, The Business, Anti – Nowhere League i One Way System nisu štivo koje možete očekivati u martu 97. Najinteresantniji prilog je, sigurno, priča o "prvoj pravoj bandi nezadovoljnih mladih radnika", Londonskih huligana iz 1861. Tu je i opis proslave 2o godina punk-a, kao i milion recenzija sličnih fanzina i izdanja Oi /punk bendova. Samo za nostalgičare...

INSPEKTOR

RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE RECENZIJE

HUNT SCUM YOUR TIME HAS COME. Comp. tape

Kupovinom ove kasete pomoći ćete jednoj zanimljivoj organizaciji prijatelja prirode - saboterima lovaca iz Šefilda. Ljudi koji su svojim akcijama unesrećili mnoge britanske "sportiste", uspeli su da okupe zaista dobru ekipu na ovoj kompilaciji – nabrojaću samo neke od dvadesetak sastava koji se na njoj pojavljuju: Doom, Extinction Of Mankind, W.O.R.M., Health Hazard, Inkisicao, Agathocles, Disaffect, Stalingrad, Blister, Evoke... dovoljno? Uživajte u odličnoj muzici i u iluziji da radite nešto korisno uz pomoć:
SHEFFIELD HUNT SUBS, c/o NELSON MANDELA BUILDING, POND STREET, SHEFFIELD 1, UK.

INSPEKTOR

WLOCHATY "NASZCZ NAZIZM" tape

Ako nekim slučajem znate poljski (poput ponosnog autora ove recenzije), oduševiće vas ironičan ton prisutan u svakom od njihovih, zastrašujuće dugaških, textova, koji, kao što se i dalo očekivati od benda iz Istočne Evrope, govore o postkomunističkoj svakodnevnici – od okretanja prosečnih Poljaka katolicizmu i kapitalističkim pogledima na svet, do eskalacije sukoba na relaciji anarhisti - nazi skinsi (poznato?). Muzika ovog sastava vam neće pružiti ništa što niste čuli već mnogo puta, a i muško - ženski pevački par bi mogao zvučati nešto uvežbanije. U svakom slučaju, ako volite anarcho – punk, a naročito Conflict, prijaće vam i slušanje petorke iz Šćećina.
Contact: WLOCHATY, P.O.Box 68, 70 – 821 SZCZECIN 12, POLAND

INSPEKTOR

AGITATOR
UŽIVO IZ B. TOPOLE 13.5.97
CENA: 7 DIN. + PTT. TROŠKOVI LOVU ŠALETE NA SVOJU ODGOVORNOST!
INFEST LIVE

CHAPANDO BARES "FALTA DE VERDAD" tape

Posle jednog južnoafričkog benda koji od instrumenata koristi violončelo, doboš i testeru, usna harmonika u sastavu ekipe iz Kadiza i nije neko iznenađenje, ali ih svejedno, moram pohvaliti za inventivnost, jer definitivno ne mogu da se setim nijednog benda koji slično zvuči. Simpatičnu, melodičnu svirku dopunjuju textovi (na španskom) o popularnim temama kao što su: siromaštvo, eksploatacija, otuđenje, vivisekcija, zagađenje životne okoline, nuklearni otpad, iskorišćavanje nezadovoljenih seksualnih nagona pomoću hot line-a, kao i neobičan, isprekidan način pevanja debeljuškastog Crass fana (čiju ćete sliku, pored mnogih drugih, videti u bookletu koji ide uz ovo izdanje). Ako ste se umorili od švedskih i japanskih dis – dis sastava, CHAPANDO BARES će vam pomoći da se opustite, na momente i nasmejete uz njihovo jedinstveno shvatanje anarcho – punka.

INSPEKTOR

UKOLIKO IMATE BEND ILI RADITE FANZIN, SVAKAKO SU VAM POTREBNI DISTRIBUTERI KOJI ĆE PREZENTOVATI VAŠ RAD I NA TAJ NAČIN VAM POMOĆI DA UŠTEDITE VREME, A DA OPET, PROŠIRITE KRUG LJUDI SA KOJIMA STE POVEZANI. ZATO KONTAKTIRAJTE NAVEDENE DISTRIBUCIJE, I NARAVNO, NE DOZVOLITE DA SE VAŠ KONTAKT SVEDE NA PUKU ROBNO-NOVČANU RAZMENU.

KOMUNIKACIJA MORA BITI PRIORITETNA!

UKLJUČIMO SE U DOMAĆU DISTRIBUTERSKU MREŽU, UČINIMO JE JAČOM I POVEZANIJOM!

KONTRAPUNKT
distribucija i izdavaštvo
Aco Popadić
Rada Vilotijevića 1/6
36000 Kraljevo

OOPS!
distribucija&fanzin
Dragan Stjepanović
Mihajla Pupina 7
11420 Smed.Palanka

SKEPTIKOS
distribucija&fanzin
Zlatko Zlatković
Duška Radovića 1
25000 Sombor

down sound
distribucija&fanzin
Davor Konjikušić
Goce Delčeva 11/13
11080 Zemun/Beograd

ILEGALAC
distribucija
Aleksić Aca
Naselje Lipar II/13
35000 Jagodina

O SLOBODI

Biće slobode, slobode ima, možda i previše.
Ali u kojoj meri mi slobodu uzimamo, i koliko smo sami slobodni mislim da zavisi od nas samih i od naše volje odnosno potrebe za slobodom; zapravo odgovor leži u pitanju, kolika je naša potreba za slobodom, koliko nam treba ne mislim na apsolutnu slobodu, već onu koju mi možemo kao takvi kakvi smo da dosegnemo? Nismo li mi ti koji sebe dobrovoljno lišavamo slobode, koji sebe zatvaramo; ne gradimo li lično mi tamnice da u njima žudimo za slobodom, jer ona se može saznati, kao i ljubav tek onda ako se žudi. A možda nama, u nemogućnosti da upotrebimo slobodu i ako je dosegnemo, više odgovara da sami sebe lišimo slobode, što najčešće i činimo. Ipak naše je da se nadamo u slobodu, i tek onda smo slobodni onoliko koliko čovek može biti slobodan. a pošto je izmislio zatvorenost i zatvore, ja mislim da on može biti slobodan potpuno tek ako izuzme sebe ili ostane potpuno sam što je nemoguće, te to znači da apsolutna sloboda ne postoji. Ali i takva kakva jeste sloboda postoji, sad naše je stvar kakvu je mi želimo, a ljudski jeste želeti idealno, uvek više, apsolutno od onoga što već imamo. Ako tu već postojeću proglasimo kao apsolutnu, onda ona to stvarno i jeste, i onda smo i mi sami slobodni već samim tim što smo sebi dozvolili slobodu želje, što je jedan vid apsolutne slobode koju je možda u slobodi misli najteže ostvariti, jer mi ne mislimo slobodno zato što se bojimo sebe, pa tim istim strahom oduzimamo i sebi i drugom ono što već imamo: SLOBODU!

RAJKO ŠĆEPANOVIĆ

TEŠKE ČIZME NA NOGAMA SLOBODE